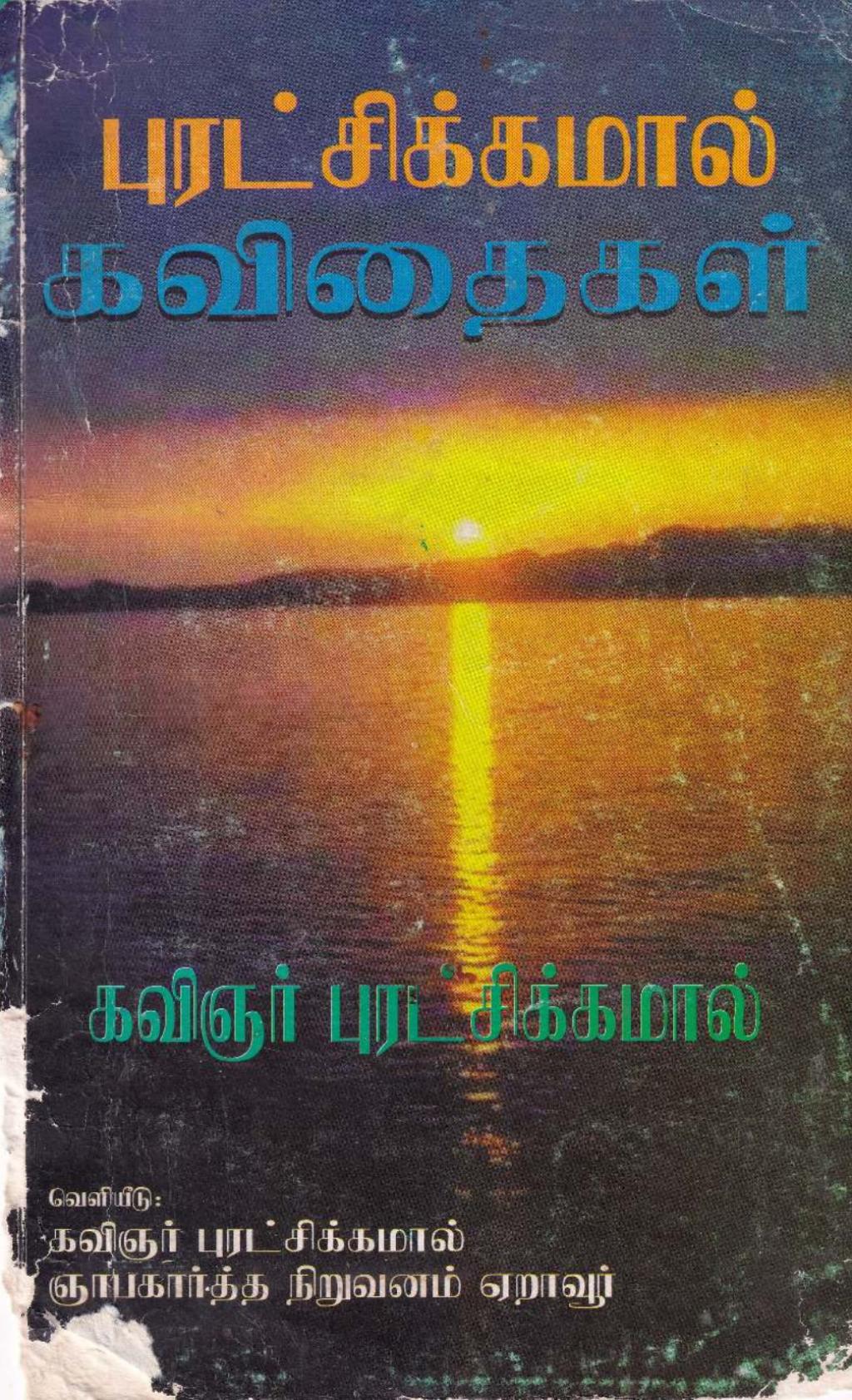

புரட்சிக்கமால் கவிதைகள்

கவிஞர் புரட்சிக்கமால்

வெளியீடு:

கவிஞர் புரட்சிக்கமால்
ஞாபகார்த்த நிறுவனம் ஏறாவுர்

Gift From Mrs. M. Husain Doughty
of Wider this book)

புரட்சிக்கமால்

கவிதைகள்

கவிஞர் புரட்சிக்கமால்

-100-

பசிபிக் பதிப்பகம்

கொழும்பு

வித்யூ. குரைவு. M. எட்டி வைத் திட்ட
(ஒரே வித்யூவில் 60)

முதற்பதிப்பு - மார்கழி 1962

இரண்டாம் பதிப்பு - மார்கழி 1998

கலையோகம்

விலை ரூபா **Rs:200/-**

விற்பனை உரிமை:

கவிஞர் புரட்சிக்கமால் ஞாபகார்த்த நிறுவனம்
ஏறாவூர்.

பதிப்புரை

“சொல்: ஒருவன், அல்லாஹ்! சுயன் தனியன். ஒப்பில்லான் வல்லமையே வழுத்துதும் வாய்”

புரட்சிக்கமால் அவர்களின் கவிதைத் தொகுதியினை இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிக் கொணர் வதில் மிகவும் களிப்பறுகின்றோம்.

இன்றையத் தமிழகத்தில், கருவிலே திருவாய்க் கனிந்த கவிஞர்களுள், அன்பர் கமால் தனியோர் சிறப்பையும், பரப்பையும் கொண்டவர். கவித்துவச் செறிவும், தனித்துவச் செருக்கும் வாய்ந்த அவருடைய கவிதைகள், அருமைப்பாடுகள் மிக்கனவாகும். இத்தகைய இலட்சண விருத்திவாய்ந்த கவிதைகளை இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிடும் வாய்ப்பை வழங்கிய கவிஞர் புரட்சிக்கமால் ஞாபகார்த்த நிறுவனத்திற்கு எமது நன்றியை உரித்தாக்குகின்றோம்.

மேலும் இந்நாலை உருவாக்குவதில் உதவியாற்றிய அன்பர்களுக்கும் அச்சகத்தாருக்கும் நமது வாழ்த்துக்கள்.

ஆதரவு தருக.

பசிபிக் பதிப்பகம்

கொழும்பு 13.

24.12.98

‘மணிவிளக்கு’ ஆசிரியர்

ஆவி ஜனாப் ஆ.கா.அ.அப்துல் ஸமது M.A

ஓஓ

மகிழ்ச்சிறேன்

பேரன்பிற்குரிய புரட்சிக்கமால் அவர்களுக்கு:

அஸ்ஸலாழு அலைக்கும் (வரஹ்)

கவிதைகள் நூலுருப் பெறுவது குறித்து,

நான் மிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன்

நான் மதித்துப் பாராட்டிக் கொண்டே

யிருக்கும் கவிஞரின் கவிதைகள்,

நூலுருக் கொள்வதில், உண்மையிலேயே

மகிழ்ச்சிறேன்.....

தங்களின்,

ஏ.கே.ஏ.ஸமது.

இலங்கைப்
பஸ்கலைக் கழக, தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர்

க.கைலாசபதி அவர்கள்

கணித்து, அளித்த

—: மதுப்புரை :—

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்திருந்த இஸ்லாமியப் பாடகர் ஒருவரின் கக்சேரிக்குப் போயிருந்தேன். அன்று அவர் பாடிய பாடல்களில் ஒன்று என்னை மிகவும் உருக்கியது. பாடகரின் குரலினிமையும், சங்கீத ஞானமும் ஒருபூர்மிருக்கப் பாடிய பாடவின் சொல் வளமும், பொருள்வளமும் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. இராமலிங்க சுவாமிகளின் அருட்பா ஒன்றினைக் கேட்பது போலிருந்தது. கக்சேரி முடிவில் கலைஞரைப் பாராட்டிச் சில வார்த்தைகள் கூறும்பணி எனக்கிடப்பட்டிருந்தது. கலைஞரைப் பாராட்டிவிட்டுக் குறிப்பிட்ட அச்சாகியத்தின் கர்த்தா யாரென்று, ஆவலுடன் வினவினேன். இந்த ஊர்க்காரர்தான்; சாலிஹு எழுதிய பாடல் அது' என்றார். 'ஓகோ! எங்கள் புரட்சிக்கமால் பாடலா!' என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூறினேன்.

'வையகத்தின் மணிவிளக்கே.....' என்று தொடங்கும் அப்பாடலை, இராகமாலிகையாகப் பாடகர் அன்று பாடினார்.

நிறைகடலே, மறை புனலே,
நிலம் தீ கால் நீர் வானம் அனைத்தும் சூழ்ந்து
துறைதோறும் ஆய்வார்க்குத்
துணையளிக்கும் ஆயகலைச் சுரப்பே! உன்னில்
உறவாடி ஒதுக்கையில்,
கண் வாய் நா நெஞ்செல்லாம் களிப்பைச் செவ்வாய்!

என்னும் அடிகளைக் கேட்டபோது, கழி பேருவகை உண்டாயிற்று.

புரட்சிக்கமால் கவிதைக்கு மதிப்புரை எழுத்தொடங்கும் பொழுது, தொகுதியில் அப்பாடலையும் காண்கிறேன். பழைய நினைவு, உனர்விற்கு இனிமை செய்கிறது. கவிஞருடைய கவிதைகள், பலவற்றைக் கவியரங்கங்களில் அவரே படிக்கக் கேட்டிருக்கிறேன். இலக்கிய இதழ்களிலே பார்த்தும் படித்திருக்கிறேன். அச்சந்தரப்பங்களிலெல்லாம் அவற்றைத் தொகுத்து நூல்வடிவில் ஆசிரியர் வெளியிட்டால் நன்றாகவிருக்குமே என்று நான் எண்ணியதுண்டு. இப்பொழுது தொகுதியைக் காண மனதிலே அமைதி தோன்றுகின்றது.

இத்தொகுதியிலே ஏற்தாழ எல்லாப் பாடல்களுமே சமயச் சார்புடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. ஆயினும், இஸ்லாமியனல்லனான என்னைப்போன்ற வேறொரு சமயத்தவனும் பூரணமாக ஈடுபட்டுச் சுவைக்கும் வண்ணம் அவை அமைந்துள்ளன. இப்பண்பினையே நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். கவிஞரின் வெற்றிற்குக் காரணங்கள் இரண்டு என்று, எனக்குத் தோற்றுகிறது. கவிதைகளின் சிறப்பியல்புகளும், அவையென்று நாம் கொள்ளலாம்.

முதலாவதாக கவிஞர், யாவருக்கும் பொதுவான உயரிலட்சியங்களைத் தமது கவிதைகளிலே எடுத்துரைக்கின்றார். இஸ்லாம் வற்புறுத்தும், நம்பிக்கை, சமத்துவம், சகோதரத்துவம், தியாகம் முதலிய இலட்சியங்கள் மனுக்குலத்திற்கு அவசியமானவை. இத்துறையில் ஆசிரியர், தலைசிறந்த இஸ்லாமியப் புலவர்களின் உனர்வு வழி நின்று, உணர்ச்சிச் செறிவுடன் பாடுகின்றார். ஒரு தத்துவத்தைப் பற்றுக் கோடாக்கொண்டு பாடுவதன் காரணமாக, பல நூற்றாண்டுகளாக அத்தத்துவம் பெற்ற சிந்தனைச் செல்வம், கவிஞரின் உடைமையாகி விடுகின்றது. அதுவே பொருள் வளத்தைக் கொடுக்கின்றது.

இரண்டாவதாக; தமிழ் இலக்கிய மரபினையும் அனுசரித்துப் பாடுகின்றார் கவிஞர். இத்துறையிலும் ஆசிரியர் தனக்கு முன்னிருந்த எண்ணற்ற இல்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்களின் இலக்கிய வழி நின்று பாடுகின்றார். தமிழ் மொழியே கவிஞரின் கருவியாக இருப்பது காரணமாக, அம்மொழியின் சிறப்பியல்புகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு பாடுகின்றார்- நமது கவிஞர். தலையாய இல்லாமிய தமிழ்ப் புலவர்கள் அவ்வாறே செய்தனர். உதாரணமாக முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் சரித்தினைக் காப்பியமாகக் கூறுவது சீராப்புராணம். பாட்டுடைத் தலைவர் வேற்று நாட்டவராக இருப்பினும், புராணத்திலே நாட்டு, நகர வருணனை யாவும் தமிழ்நாட்டைப் பற்றியவையாகவே இருத்தல் காணலாம். நமது கவிஞர் இப்பண்பினைக் குறைவறப் பெற்றுள்ளார். பண்டைக்காலந் தொட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் கையாண்டுவந்த செழுமிய சொற்கள், சொற்றோடர்கள் முதலியவற்றையும் இடமறிந்து உபயோகித்தல் இப்பண்பின் பாற்படும்.

'செய்ய கருணைச் செழுஞ் சோதி'
 'விண்ணார் உன்றன் அருள்'
 'வலியோரின் ஆணவத்தில்'
 'மூல்லையின்பண்ணே, முத்தமிழ் வைப்பே'
 'பிழைசுமக்கும் பிழைசூழ்ந்தோம்'

'ஆவியிலே தவழ்கின்றாய் முதலிய சொற்றோடர்கள், தமிழ் இலக்கிய மாணவர்களுக்குப் புதியனவல்ல. எனினும், நவில்தொறும் நயம் தருவன.

இல்லாமியச் சிந்தனைகள் வழிநின்றும், தமிழிலக்கிய மரபு வழிநின்றும், கவிபாடும் நமது கவிஞர் பெயர், புரட்சிக்கமால்! பெயருக்கேற்பப் புதுமைக் கருத்துக்களுடையவர்.

இத்தொகுதியிலுள்ள ஒவ்வொரு பாடலும் ஏதோவொரு சிந்தனையேயோ, உணர்ச்சியையோ எடுத்துக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்ப்பவருக்கு இது பிரசாரமாகவும் தோற்றக்கூடும். ஆனால், கூறப்படும் கருத்துக்கள் கவிஞரைச் சுற்றியுள்ள சூழ்நிலையினின்றும் தோன்றும் உண்மைகளாக இருப்பதால், நம்பிக்கை, துன்பத்திலிருந்து இன்பத்தை நாடிச் செல்லல் வேண்டும் என முரசொலிப்பனவாக இருப்பதால் அழகுடையனவாக அமைந்துள்ளன. அரசியல், சமுதாய, பொருளாதாரச் சமீக்குகளை வீழ்த்திப் புதுவாழ்வும், பொதுமை வாழ்வும் தேடிச் சமைப்பதே இந்த யுகத்தின் இலட்சியமாகும்.

கவிஞர் பாடுகிறார்:

'வாழ்வில்
எல்லார்க்கும் எல்லாமெனக்
கொட்டுமுரசே'

'அனுக்குண்டு தனியுடைமை
பினக்காடு செய்பகைமை
துனுக்குற்று நீறுமெனக்
கொட்டுமுரசே'

'உழைப்பாரை வஞ்சித்து உயர்வாழ்வதாங்கிடும்
உலுத்தர்க்குப் பல்லாண்டு கீதமில்லை'
'பாமரங்கில் மூச்செறிந்து வெம்பிச்சாகும்
பாவையர்க்குப் புத்துலகம் ஒன்றுகாட்டு'

என்றெல்லாம் 'புரட்சிக்கமால்' பாடுகையில், அவரது ஆழ்ந்த மனிதாபிமானமும், சமுதாயப்பற்றும் எமக்குப் புலனாகின்றன. இப்பற்றினைப்பாடுபவரைப் பிரசாரகர் என்று கூறுதல் முடியுமா?

கடந்த சில காலமாக, ஈழத்திலே தமிழிலக்கியம், புதிய வேகத்தோடு வளர்ந்து வருகின்றது. உரை நடை நூல்கள் மட்டுமன்றிச் செய்யுள் நூல்களும் வெளிவருவது மகிழ்ச்சியீட்டும் காட்சியாகும். கடந்த பத்துப் பன்னிரண்டு வருடங்களாக, ஈழத்தமிழிலக்கிய கர்த்தாக்கள் பலருடன் நெருங்கிப்பழகும் சந்தர்ப்பம் எனக்கேற்பட்டுள்ளது. எழுத்தாளர் சங்கங்களில் அங்கத்தவனாகவும், பத்திரிகையாசிரியனாகவும், பல்கலைக் கழகத்திலே விரிவுரையாளானாகவும் பணிபுரியும் பொழுது இத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டன. இக்காலத்திலேதான் அன்பர் புரட்சிக்கமாலுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அமைதியான தோற்றத்திற்குப்பின்னால், அசாதாரண தன்னம்பிக்கையும், இலட்சிய வேட்கையும் வரைவான்று அறிந்து கொண்டேன். நூற்றுக்கணக்கான எழுச்சிமிக்க கவிதைகளை யாத்துள்ள ஆசிரியன் சில பாடல்களே, இத்தொகுதியிலே இடம் பெற்றுள்ளன. எஞ்சியவையும் தொகுதிகளாக வெளிவரல் வேண்டும். அவற்றை நமது நாட்டு மக்கள் ஆதரிப்பர் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்குண்டு. நமது நாட்டு இலக்கிய மரபினையும், வளர்ச்சியையும் நான் விளங்கிக்கொண்ட முறைமையே இந்த நம்பிக்கையைத் தருகின்றது. ஆசிரியரின் கவிப்புக்கு தழைத்தோங்குக!

சொல்லின் செல்வர்

ஐனாப். சிந்தா மதார் அவர்கள்

அணிந்துரை.

எண்ணாத் துறைதோறும் தண்ணருள் பாந்துவக்கும்
தனியோன் திருப்பெயரால் :-

எனது இலக்கிய உணர்வுக்கு, ஆக்கமிந்து அரவணத்துக் கொண்ட
கருவிகள் பல. 'மணிவிளக்கு' எடு அவற்றுள் ஒன்று. அவ்வேட்டை அணியும்,
அழுகும் செறிந்த இலக்கிய தீபமாக ஏற்றி வைத்து, என்னோடு நெருங்கிய
ஒன்றாக இணைத்தவர்களில், கவிஞர் 'பூர்த்திக்கமால்' கட்டியுரைக்கத்தக்கவர்.
'முரசு கொட்டி முழுங்கிய' கவிதையின் மூலம், கவிஞரின் சிருட்டிகளில் ஈடுபாடு
கொண்டயான், இத் தொகுதிக்கு உரை தருவதில் மிகவும் ஆர்வம் பெறுகிறேன்.

'இஸ்லாமிய இலக்கியப்பாப்பில், இலட்சிய முரசடித்துத் தமிழ்ப்
பணிபுரிந்த முஸ்லிம் புலவர்களைத் தழுவித் தளைத்த தமிழ் மண் ;
சற்று நீண்ட இடைவெளியைத் தாண்டி, மீண்டும் இனிய
தொண்டுகளால் வளம் புதுக்கி வருகின்றது' என்ற விமர்சகர்
ஒருவரின் கூற்றுக்கு இந்நால் தனிச் சான்று.

பல திறப்பட்ட உணர்வுகளின் ஓவியமாகவும், செயல் வடிவமுறத்
துடிதூடிக்கும் கனவுகளின் நெஞ்சமாகவும் அமைந்துள்ள இந்நால் ; இறை,
மறை, தூது, சமுதாயம், உலகம் - என்ற இன்னோரன்ன துறைகளின்
தொகுப்பாம், இனிமை வழங்குகின்றது. கவிஞர், பூர்த்திக்கமால் கவிதைகளில்,
இறையுணர்வின் விழிப்பில் எழலாம் ! இன்ப மறையின் ஓளியில் உவவலாம் !
இலட்சிய கர்ஜுணாயில் எழுச்சியறவாம் ! மானிடப் பொதுப்பண்புகளான
இஸ்லாத்தின் இலட்சியக் குரலை, கவிதைகள் தோறும் நெஞ்சுற்று எண்ணாஞ்
சிறக்கலாம் ! தனக்கே உரித்தான் கவித்துவச் செருக்குடன், தன் புலமைக்குக்

கருவான உணர்வுகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும், கவிஞர் உருவாக்கிய திறம், நயந்து மகிழ்தற்குரியது.

..... ஒரே குரவில்
வையம்கொன் மா போராகம்

'வழுத்தி இரக்கும் ஒரு சீமான்' என்று, நிறையருளாளான அல்லாஹ்வின் பெருங்கருணையைப் பேசும் கவிஞர், அனைத்துலகையும், ஒரு குரலாணையில் அரசோக்கக்கின்ற 'மா பெரிய' அரசன் கூட ; அகங்கசிந்து, காந்தாக்கி, மண்டியிட்டு இரக்குமளவிற்கு அருளாலும், அன்பாலும் ஒப்புவழையற்ற ஒரு சீமான் என விழித்து வியக்கும் பாங்கு, இதுயமெல்லாம் இனிப்பேற்றுகின்றது.

கருணையாளன் இஸ்லத்தே
ஜயமிட்டு, வெறுங்கையார்

'ஆனோர் இல்லை' என்று துணிவின் செறிவோடு, வையகத்தாரைக் கூவியழைக்கும் தகைமையன்பும், 'கண்ணே ! எங்கள் கண்ணாவாய்' என்று பணிந்து கசியும் பாடும், அனுந்தோறும் உயிர்ப்பேற்றுகின்றன. இஸ்லாத்தின் உயிர்ப்பாகவும், அதன் ஆற்றலாகவும் திகழ்வது ஏகத்துவம், அதனை உயிர்த்துட்பான நிறையணர்வுடன் கவையலியச் சுட்டி அமைகின்றார் கவிஞர். 'நீ என் றப்பு. நான், நானாகக் கருவும் உருவும் அடைவதற்கு அப்பால், அப்பாலுக்கப் பாலும், என்னுடைய இயல்புகளின் நாயன் நீயே; அருளின் முதலும், முடிவும் நீயே' என்னும் கருத்துத் தொடர்கள் ஏகத்துவத் தெளிவுக்கு விருந்திடுகின்றன.

'அருளே, அன்பே, ஒளியே, அறிவே, உணர்வே, கலையே, வானே, தீயே, பொழிலே' என்றெல்லாம் புனித மாமறையின் சிறப்பாய்ந்து சிந்தை சிவக்கும் நமது கவிஞர் 'கண் வாய் நா நெஞ்செல்லாம் களிப்பைச் செம்வாய்' என்று குழைந்து தனியும் குழைவால், எம்மைப் பெரிதும் பரவசப்படுத்துகின்றார். கவிஞரின் அருட்புலையக்கு, இக்கவிதை மிகவும் சான்று.

வாண்புலமையால், காலத்தின் ஒவ்வொரு சிற்றசைவையும் கூர்ந்து நோக்குகின்றவனே கவிஞர். தூய திருமறையின் போற்றலை ஆழ்ந்து நோக்கிய கவிஞர் புரட்சிக்கமால், கவிதையை முரசமாக்கிக் கொண்டு முழுக்குவிக்கின்றார்.

‘வல்லோன் அளித்த மறை !
நல்லாறு தேர்ந்து, உலகம்
பொல்லாங்கு தவிரும்; எனக்
கொட்டு முரசே ! – வாழ்வில்
எல்லார்க்கும் எல்லாம் எனக்
கொட்டு முரசே !’

மக்கள், அறவாழ்வு பெறுவதற்கென்றே வாழ்வுபெற்றது திருக் குர் – ஆன். அதன் பண்பு நலன்களை ஆய்ந்து தேறி, இவ்வுலகம் விடுதலை பெற்று, வீடுபேற்றையும் என்று உணர்த்தும் குறிப்பு, போதங்களால் பிளவுகண்ட மாணிட சமுதாயத்துக்கு நம்பிக்கை தருவதாகும் :

அறவாழ்வு மக்கள் குலம்
பெற வாழ்வு பெற்றமறை
திறனாயும் இவ்வுலகம் !
கொட்டு முரசே ! – அன்றே
சிறைவாழ்வு போராடுங்கும்
கொட்டு முரசே !

கவிஞர், புரட்சிக்கமால் அவர்களின் கவிதைகள் ஒவ்வொன்றும், தனித்துவத் திறழும், நிறையும் செறிந்தவை. ஒவ்வொரு சீரும், சொல்லும், கவிஞரிடம், ‘கைகட்டிச் சேவகம் புரிவதைக் காணலாம் கவிதைக்குரிய அணிநலன்களில் மட்டுமன்றி, உருவழகிலும் உள்ளடக்கப் பொலிவிலும், இவர் கவிதைகள் உயிரும், ஆற்றலும், வேகமும், வீறும் பிக்கவை. உலகியம், எசிதியம், மாமனிதர், தாயினியத்திரு, வள்ளலிமாம் நடி, சிந்தையின் விளக்கு, முஸ்லிம் வையம், அருளமுதார், தீ சிரித்து, மனிதம், விதிமை முதலாகப் பயின்றுவரும் சொற்கள், கவிஞரின் மொழிப்பரப்புக்கு

எடுத்துக்காட்டுகளாகின்றன. உவரை எழில்கூட, கவிதைக்குப் பேரெழில் பெருக்குகின்றது.

ஈமான், வாட்பிறை காட்டுத்தா, கொற்றும் எழுந்தாச்சு, மகாஞானம், தாயகமே என்ற தலைப்பின்கீழ் மஸர்ந்த கவிதைகள், சீரிய உணர்வையும், சூரிய ஒளியையும் கொழித்து நிற்கின்றன.

இல்லாமிய நல்விளைஞர்களின் செயலாற்றல் வாயிலாக சமுதாய எழுச்சியைப்பாடி, ஏற்றங்காணத் துடிதுடிக்கும் நம் கவிஞர்; அவர்களை 'இல்லாத்தின் செயலுருவே' என்று விளித்து, நம்ராதின் தீக்கடக்கினையும் நன்றாடச் சுட்டெரித்த பேராண்மை எங்கேயா? என வினாவி விறலேற்றும் அழகு, அகத்தை அளாவுகின்றது.

தொகுப்பிலமைந்த ஓவ்வொரு பாடத்தும், ஓவ்வொரு சுடர்மணிகள். சொல்தோறும், தொடர்தோறும் கவை செறிந்த தேன் துளிகள்! பூட்சிக்கமால், நம்கவிஞர், மிகச் சிறந்த கவிஞர் : இல்லாத்தின் பண்பாட்டு நெறியிலே, இலட்சியக்குரல் கிளத்தும் எங்கள் கவிஞர் என்பதில் நாம் பூரிப்படையவார்!

கவிஞரின் புலமை வளத்தைக் கொண்டு, இல்லாத்தின் பொதுமை இலட்சியங்கள், தமிழ் நெஞ்சங்களை ஒழுப்பும் என்பதில் ஜயமே இல்லை. இத் தொகுப்பின் மூலம் சமுதாய வஸம் வரும் கவிஞரை, சிறப்பாக இல்லாமிய உலகம் பயன் படுத்திக் கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

'திருநிலி மொழிக்குறள், பேரூன், கவனச்செல்வி, கவியரங்கம், கம்பரும் உமறும்' போன்ற கவிஞரின் ஆக்கங்கள் யாவும், நூல் வடிவம் பெற்று வெளிவருதல் வேண்டும்.

கவிஞர் வாழ்க ! தமிழகம் ஆதரவு தருக !

- எஸ். எஸ். பி. சிந்தாமதார்.

சிங்கம்பத்து

நெல்லை மாவட்டம்

3-11-1962

இரண்டாம் மற்பின் வெளியீடுகளை

கவிஞர் புரட்சிக் கமால், கலைவான் சிறப்பும், கவிச் சீர் சுரப்புங் கொண்ட கலைஞரான். அவரது கவிதைத் தொகுதியான "புரட்சி கமால் கவிதைகள்" என்னும் கலைப்படைப்பு கவியுலகில் மிகப் பிரசித்தமானது. 1962ஆம் ஆண்டு வெளியான இந்தாலை, காலத்தின் தேவையுணர்ந்து, இரண்டாவது பதிப்பாக வெளிக் கொணர்வதில், நாம் பேருவகை அடைகின்றோம். இக்கவிதை நூல் வெளியீடு, கவிஞர் புரட்சிக் கமால் நிறுவனத்தின் கண்ணி வெளியீடாக அமைகின்றது.

தமிழ்க்கறும் நல்லுலகில், தலைச் சீர் கொண்ட தகைசான்ற கவிஞர் வட்டத்தில், நமது புரட்சிக் கமாலும் ஒருவராகத் திகழ்கின்றார். அவர்கலை இலக்கியாதிகள் மத்தியில் நன்கு பரிச்சயமானவர். இன்று ஈழத்திருநாட்டில் மட்டுமன்றி, இந்தியா, சிங்கப்பூர், மலேசியா முதலான கடல் கடந்த நாடுகளில் எல்லாம் பல்கிப் பெருகி வாழும் முஸ்லிம் கவிஞர்களின் முன்னோடியும் அவரே! முதன்மையாளரும் அவரே! . அந்தவகையில், கவிஞர் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்புகளோ, ஆலாபன வார்த்தைகளோ அங்குமற்றவை என்பது, எமது கணிப்பாகும். இக்கணிப்பீட்டுக்கு மேலாக, கவிஞரைப் பற்றி விதந்துரைக்க முற்படுவது, விடியற் பரிதிக்கு வெளிச்சம் போட்டு விழாவெடுக்கும் வியர்த்தமான வீண் முயற்சியாகும்.

இருப்பினும், காலத்தை வென்று நிற்கும் கவிஞர் புரட்சிக் கமாலின் கவிப்புலப் படைப்புகள், அவரை என்றும் நினைவு கூரச் செய்கின்றன. இன்று, அவர் நம் மத்தியில் இல்லை; அன்மையில், இறையடி சேந்து, ஆன்ம சடேற்றம் பெற்ற விட்டார். இப்பிரிவு நம் னாருக்கும் குறிப்பாக இலக்கிய உலகுக்கும் நிரப்ப முடியாத பாரிய ஓர் இழப்பாகும். இந்த நீண்ட இடைவெளியை முழுமையாக நிரப்ப முற்படுவது நமது சுத்திக்கு மேற்பட்ட காரியமே. இருப்பினும், அருட்கவி புரட்சிக் கமாலின் அமரத்துவ நிலையோடு அவரது ஆக்கப் பணிகளும் அடங்கிவிடக்கூடாது என்பதில், நாம் ஆர்வமும் அக்கறையுங் கொண்டுள்ளோம். இந்த முனைப்பில் முகிழ்த இலக்கிய ஆர்வலரின் அணிவட்டந்தான், "கவிஞர் புரட்சிக்கமால் ஞாபகார்த்த நிறுவனம்."

இந்த அமைப்பின் மூலம், இறவாப் புகழ்கொண்ட இறையருட்கவி புரட்சிக் கமாலை, இளைய தலைமுறைனர்க்கு இனங் காட்டுவது எமது இலட்சியப் பணியாகும். அத்தோடு நமது ஊனின் உன்மையான வரலாற்றுத் தகவல்களை அறிந்து, அவற்றை சமுதாயத்தைத்தில் தடம் பதித்துக் காட்டுவதும் எமது கடமைப்பாடாகும். குறிப்பாக, கவிஞர் புரட்சிக் கமாலின் காத்திர மிக்க கலைப்படைப்புகளில் உள்ளீடாகப் பொதிந்துள்ள சமூக நேயங்களையும், மாணிட விழுமியங்களையும், ஆத்மீக மயப்பட்ட சிந்தனைகளையும் முழு மனித குலமும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற முனைப்பான நம்பித்தை நமக்குண்டு. இந்த நிதர்சனமான எதிர்பார்ப்பில் தான் நமது நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டது. இந்த நிறுவன அமைப்பு, நமது

புரட்சிக் கமால் முன்னோக மொழிந்த "நடை வண்டி"யைத் "தள்ளுவண்டி"யாக்கி, தலைப் பயணத்தைத் தொடக்கியுள்ளது. தக்கார் துணையோடு தடம் பதிந்த பயணம் தொடரும்; பாதையும் நினும்.

கவிஞர் புரட்சிக் கமாலின் ஆழமான, அகலமான படைப்புகளில், இதுவரை இரண்டு கவிதைத் தொகுப்புகள் மட்டுமே வெளி வந்துள்ளன. "புரட்சிக் கமால் கவிதைகள்", "புதிய தொனி" எனக் தலைப்பிடப்பட்ட அவ்விரு தொகுப்புகளிலும் வெளியான 125 கவிதைகளைத் தலிர்த்துப் பார்த்தால், இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான கவிதைகள் செல்லவிக்கப்பட்ட நிலையில் சிறைந்து கிடக்கின்றன. அவ்வாறு செல்லவித்துச் சென்றவையும், சேகரிக்க மறந்தவையும், இயற்கை அனர்த்தங்களினால் அழிந்தவையும் போக, எஞ்சியுள்ள நூற்றுக்கணக்கான ஆக்கங்களை நூலுருவாய்க் கொண்டவதே அப் பெருந்தகைக்கு நாம் செய்யும் அளப்பரிய கைங்கரியம் என்றதை உணர்கின்றோம்.

மேலும், எமது மத்தியிலே வாழ்ந்து பல்வேறு துறைகளிலும் சாதனை படைத்து மறைந்தவர்களையும், சம காலத்தில் நமது சமுதாயத்தின் எழுச்சிக்காக பங்களிப்புச் செய்து கொண்டிருக்கும் பெருந்தகையினரையும் அடையாளங்கண்டு, அவர்களின் ஆக்கப் பணிகளை வரலாற்றில் பொறிப்பதும் எமது எதிர்காலப் பணியாக அமையும். அரசியல், சமயம், கலை, கலாசாரம் முதலான கலை துறைகளையும் ஆரோக்கியமானவையாக ஆக்குவதற்கு நாம் மேற்கொண்ட இலட்சியப் பயணப் புறப்பாட்டின் முதல் கட்டமே, இந்த இரண்டாவது பதிப்பின் வெளியீடு.

இந்த வெளியீட்டை இவ்வளவு சிறப்பாகவும், செம்மையாகவும் வெளிக்கொணர முற்பட்டபோது நமக்குத் தோன்றாத் துணையாகத் தோன் தந்தவர்களைப் பற்றித் துவியியான நன்றியுணர்வுடன் நோக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். நமது மட்டக்களைப்பு மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், தபால் தொலைத் தொடர்புப் பிரதி அமைச்சருமான அல்லது எம்.எல்.ஏ.எம்.ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்கள், இவ் வெளியீடு தொடர்பாகக் காட்டிய கடைக்கணிப்பும், கரிசனையும் எம்மை வியப்பிலாம்த்தின் அவர்க்கோ ஆற அமர்ந்து, அயர்ந்து விட முடியாத வண்ணம் அரசியல் அலுவல்கள்; அதிகமான பனுக்கள். அந்த அலுவல்களுக்கும் மத்தியில் அலுப்புச் சலிப்பில்லாமல் அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொண்டநடவடிக்கை நமது நூல் வெளியீட்டுப் பணிக்கான பயணத்தை மிகவும் இலகுவாக்கிற்று.

"வெறுங் கையால் முழும் போட முடியாத" வேக்காட்டில் நாம் வெதும்பி நின்ற வேளையில், புலவரை ஒழுபும் புவவர் போல, கெளரவு அமைச்சர் அவர்கள் நூலாக்கச் செலவின்தை முழு மனதோடு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டமை நாம் பேற்ற பெரும் பாக்கியமே. மூன்று

தசாப்தங்களுக்கு மேலாக முதற்பதிப்பாக, வெளிவந்த இந்துல் இன்று இரண்டாம் பதிப்பாகக் கவர்ச்சியுடன் உங்கள் கரங்களில் தவழ்வதற்கு அவரே துணைப் பலமாகத் துறைப்படுத்தும் பாலமாக அமைந்தார் என்பதை இதய சுத்தியான நன்றியுணர்வுடன் வெளிப்படுத்த விழைகின்றோம். அமைச்சர் அவர்களின் இந்த மேலான பணியை இலக்கிய உலகமும், எமது நிறுவனமும் என்றென்றும் போற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளன.

மேலும் எமது நிறுவனத்தின் தாபக உறுப்பினரும், முன்னாள் பாரானுமன்ற உறுப்பினருமாகிய அல்லாஜ், பசீர் சேகுதாலுத் அவர்களின் ஆலோசனையும், ஆதரவும் எமது பணிக்கு உந்து சுத்தியாய் அமைந்தன. "கவிஞர் புரட்சிக் கமால் நினைவு நிறுவனம்" அமைப்பதற்கு இவரே மூல காரணமானார். இவரைத் தவிர, பொறியியலாளரும், இலங்கைக் காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் பணிப்பாளருமான அல்லாஜ். அல்லாபீஸ் நஸீர் அகமது அவர்களும் இந்துல் வெளியீடு தொடர்பாகத் துணை நின்றார்கள். இவர்கள் அனைவரும் எமது நிறுவனத்தின் விகாசமான நன்றிக்கு உரித்துடையவர்களாவர். எமது எதிர்காலச் செயற்பாட்டிற்கு இவர்களின் உதவியைத் தொடர்ந்தும் எதிர்ப்பார்க்கின்றோம்.

எமது இலாட்சியப் பயணத்தில் பங்கு கொண்டு உழைப்பதற்கு எம்முரப் பிறந்த அரசியல்வாதிகள், கல்விமான்கள், புத்திஜீவிகள், பொதுமக்கள் - குறிப்பாக, இளைஞர்கள் முதலானவர்களின் பங்களிப்பினை மிக்க ஆவலூடன் எதிர்ப்பார்க்கின்றோம்.

இந்துஸலை இவ்வளவு அழகாகவும், நேர்த்தியாகவும் பதிப்பித்து உதவிய கொழும்பு பகுரிக் அச்சக்தார்க்கும், இந்துல் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிடுவதற்கு இசைவு தந்த கண்டி முஸ்லிம் ஹோட்டல் நிறுவனத்தாருக்கும் நாம் மிகுந்த நன்றியடையோம்.

நீண்ட கால இடைவெளிக்குப் பின், கவிஞர் புரட்சிக் கமாலின் கவிதைத் தொகுதியை வாசகராகிய உங்கள் பார்வைக்கு விடுகின்றோம். வான் புலமை கொண்ட வரகவி புரட்சிக் கமால் உங்கள் ஆதரவாலும், அரவணைப்பாலும் காலம் உள்ள வரையும் வாழ்வார் என்பதில் எட்டுணையும் ஜயமில்லை.

- கவிஞர் புரட்சிக் கமால் ஞாபகார்த்த நீறுவனம் -

பெண் பாடசாலை ஸ்தி,

ஏறாலூர் - 03

இலங்கை.

புனித மிக்கேல் கல்லூரியின் முன்னாள் அறியர் வித்துவான்
ரா.இ.கமலநாதன் பி.ஏ. எஸ்.எல்.சி.ஏ.எ.ஸ். அவர்கள்
இரண்டாம் தீர்ப்புக்கு அளித்த யாத்திரை

"புரட்சிக் கமால்" அவர்கள் எனது நீண்டகால நண்பகும் அபிமானத்திற்குரிய கவிஞருமாவார். 'சுதந்திரன்' வார இதழில் அவரது கவிதைகள் பிரசரமாகிய காலத்தொடக்கம் அவரை நான் அறிவேன். அவரது கவிதைத் தொகுப்பு முப்பத்து நான்கு வருடங்களின் பின்பு, இரண்டாவது பதிப்பாக வெளிவருவது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

அவர்தமது கவியுலக வாழ்விலே, புனைபெயருக்கேற்பதுணிகரமாக வெளியிட்ட சில கருத்துக்கள் சிந்தனைக்குரியன். அவற்றில் ஒன்று இலக்கிய விமர்சனம் பற்றியது. ஒரு கவிஞர் பாடுவதை அவனது உணர்வுக்குள் நின்று, அவ்வுணர்வைக்கான முயலுதல் வேண்டும். அஃதன்றி மயிரை மயிராகக் காணாது அதன் தோலைதிரித்து ஆராய்வதும், தயிரை ஆராய்பவன் அதன் சுவையை ஆராயாது அத்தமிழுக்குள் பசுமாட்டைப் பிடிக்க முயல்வதுந்தான் இன்று இலக்கிய விமர்சகர் சிலரின் பணியாய் இருக்கின்றதென்பதை,

"மயிருக்குத் தோலுரிக்கும் மாகலைஞர் விமர்சகராம்
தமிழுக்குள் பசுப்பிடிக்கும் தனியாண்மை அவதாரம்"
எனவும்

"இன்னொருவன் குல்லாவை என்தலைக்கு மேலேற்ற
சென்னி மழுக்கவரும் திருவாளர் சிரஞ்சிவி"

எனவும் தனது மாறுபட்ட கருத்தைப் புலப்படுத்துகிறார். "சிரஞ்சிவி" என்ற சொல்லாட்சியிலுள்ள சிலேடைப் பொருளும் நோக்கற்பாலது.

இரு காலத்தில், சிறந்த படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்கள் பிறரால் அறியப்படாமல் அவற்றைப் படைத்தவர்கள் மனமுடைந்து நொந்து கிடந்த நிலை நம் கவிஞரின் உள்ளத்தையும் உடைத்திருக்க வேண்டும். ஒருவன் முன்னேற வேண்டுமானால் திறமை மட்டும் போதாது; பிரச்சார யுத்தி ஒன்றும் தேவை. அதுதான் ஒருவருக்கொருவர் மாறிமாறி முதுகு சொறியும் யுத்தி. மிகு லாவகமாகப் பின்பற்றுங்கூட்டத்தின் செயல்கள் கவிஞரின் உள்ளத்தைப் பெரிதும் உறுத்தியுள்ளன. அவர்களுகிறார்.

"என்ன அனுங்குகிறாய்? யதார்த்தம் இதுதான் ஒய்!

உன்னை நான் சுமக்க, என்னை நீ சுமந்தால் முன்னேறலாம்; என்ன முதுகு சொறிவோமா?

பின்னே பார் புகழை, பிரிட்டன் வரை நீழும்!"

கவிஞர் அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தைச் சார்ந்தவரெனினும், இறையனுபவம் பற்றிய அவரது கவிதைகள் பத்தி வெள்ளத்தில் மூழ்கிப்

பொறுக்கிய கவிமனிகள். அவை மனித இதயங்களை உருக்கி முழுமுதல் இறைவன் மாட்டு சர்த்துப் பிணைக்கும் சத்தி வாய்ந்தவை. அவர் பாட்டெழுதவேண்டுமென்பதற்காக எழுதவில்லை. தாம் கண்டுணர்ந்து ஆடுமகிழ்ந்த அருட்பெருக்கைப் பிறகும் அனுபவிக்கவேண்டுமெனும் அடக்கமுடியா ஆசையே உள்ளிருந்து அவரை அருட்டி விட்டதெனத் தோன்றுகின்றது. இந்த அருட்சியுடன்தமிழ் இலக்கியத்திற் காலங்காலமாய் வளர்ந்து, முதிர்ந்த பத்திரசப் பாரமபரியமுஞ் சேர்ந்து இனிமை சொட்ட மினிர்கின்றது.

"உயிரியக்கும் நல்லுணர்வே! உணர்வியக்கும் நூண்கலையே! தூயவாழ்வாம் பயிரியக்கும் ஞானமழைப் பெயல்வானே! பகைவெறிநாய் அச்சமென்ற செயிரழிக்கும் அறத்தியே! செம்மைதவழ் பூம்பொழிவே! உன்னைநானும் கையேற்றி ஒதுக்கையில் கண்வாய்நா நெஞ்செல்லாம் கவிப்பைச் செய்வாய்"

முஸ்லிம் மக்களிற் சிலர் கல்வியறிவு அற்றவர்களாய் வாழ்வதுகண்டு, மனமுடைந்தவர் நம் கவிஞர். அவர், "அற்பாய் அறிவு குன்றி, அகதியாய் வாழுகின்ற துர்க்குறி நிலைமை வீழ்த்தக் கூடியதுமூக்க வாராய்!" என சமுதாயத்தைத் தட்டித் துமிலெழுப்பி,

"பெரும்புலி நெற்றிமீதும் பேறுடைக் கல்வியுண்டேல் விரும்பியே பயில்க" என்று வியனுற கோமான்சொன்ன திருமொழி நயந்தமக்கள் தம்பெயர் தீட்டுதற்கே பெருவிரல் நாட்டுகிறார் பேதமை! வெட்கம்! வெட்கம்!"

என்று குழுவுதோடு, முஸ்லிம் மாதரின் நிலைகண்டு, மனம் உடைந்தவராய், பெண்கள் முக்காட்டிற்குள் மறைந்திருப்பதை, வெறுக்குப் புரட்சி செய்வதையும் பார்க்கிறோம். சரியோ, மிழையோ இப்பொருள் பற்றி, இக்காலசுட்டத்திற் சில புரட்சிக் கருத்துக்களைத் துணிகரமாகக் கூறிய கவிஞர்களில், முன்வரிசையில் நிற்பவராக இவரைக் கொள்ளலாம்.

"ஜேயோ பெண்ணே" என்ற பாடலில்,
"முக்காட்டுச் சிறையுனக்கு வெல்லமாடி?
மூலையிலே இருட்டுலகிற் கிடக்கின்றாயே!
செக்காட்டும் மாட்டுக்கே உணர்ச்சியுண்டு!
செயலழிந்தாய்; ஏ! பெண்ணே....." என்றும்

"இனத்தராயில் சரிபாதி முக்காட்டிற்குள்
இருட்டரங்கில் முடமானால் வாழ்க்கையுண்டோ?
நினைத்தேனும் பார்த்தாயா? பெண்ணே," என்றும்
பெண்களை வருத்தும் சிதனக் கொடுமை கண்டும், மனம்வருந்தும் கவிஞர்,
"பணம்பெற்று மனம் கொள்ளும் கயணம் தன்னால்
பருவத்தை காலமென்னும் சிறையில் தள்ளிப்,

பின்மாணர் இளம்பெண்கள்!....."என்றெல்லாம் தமது மனக்குமுறையைப் புலப்படுத்துகிறார்.

அவர்தம் கவிதைகளிற் சில, புதியதோர் சமத்துவ உலகத்தையும், மேல்நாட்டார்க்குச் சமதையான விஞ்ஞான அறிவியல் உலகத்தையும் காண விரும்பும் ஓர் அங்கலாய்ப்பு அடிநாதமாய் ஒலிக்கின்றன.

"நீறஞ்சாதி நாடிவற்றால் அரண்செய்தே நிலத்துயிரில் மறஞ்சேர்ப்பார் வீழ்வரெனக் கொட்டு முரசே! வையம் துறைதோறுஞ் சிறக்குமெனக் கொட்டு முரசே" என்றும்

"சத்திய மூச்சொலிப்பாய் எங்கும்
சமத்துவ முரசடிப்பாய்"
• என்றும்

"வலியாரின் ஆணவத்தில் எவியாகி வாழுவகம்" என்றும் கூறுவனவற்றிலிருந்து அறியலாம். மேலும் "என்று மாயும்" என்னும் தலைப்பிலுள்ள கவிதைகளில், "மேல் நாட்டார் சன்ற பின்னைகள் மேதினியை வலம் வந்து, சந்திரனிற் கால்நாட்டுகிறார்கள், ஆனால், பாலூட்டி, பக்குவமாய் வளர்த்த உன்றன பாலக்களே, அறிவுக்கு வைரியாகி, கோல்தாங்கி யாசிக்கச் செல்லுகிறான்" என்றும், "நோய் கண்டால் அதனைத் தன் நுண்ணறிவால் ஆராய்ந்து நோய் தீர்க்கும் வழிவகைகளைக் கண்டறிகிறான். ஆனால் உனது பின்னையோ பேயென்றும் நாயென்றும் கதைகள் பேசிப் பிதற்றுக்கிறான். கொடுமை! இது நனிகொடுமை! இக்கயமை என்று மாயும்?" என்றும் வினாக்களை ஏழுப்பிப் புரட்சி செய்கிறார். இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் இவர் கருத்துக்கள் புரட்சிமிக்கன். ஆகவே, இவரது புனை பெயரான "புரட்சி கமால்" இவருக்கு சாலப்பொருந்துவதாகும்.

ச.இ.கமலராதன்
புகையிரத நிலைய வீதி,
மட்டக்களப்பு.

இல்லாமிய தத்துவக் கவிஞராக புரட்சிக்கால்

புரட்சிக்கால் என்ற புனை பெயரில், புகழ்பூத்த பாவலனாகவும், நாவலனாகவும் பவனி வந்த மர்ஹாம் எம்.எம்.சாலி, ஏராஜுரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்; அவர் அகமிய வழி தோய்ந்த ஒர் ஆன்மீகவாதி; அடக்கமான திறமைசாலி. ஜம்பது காலப்பறுதியில் அரும்பிய ஆற்றல் மிக்க கவிஞர் அணியிலே, அவருக்கென ஒரு தனியான இடமுண்டு. புதுமை நோக்கும் புரட்சிகரப் போக்குங் கொண்ட புரட்சிக்கவிஞராகப் பிரபல்யம் பெற்றவர் அவர். அவரது காத்திமான கலைப் படைப்புகள் காலத்தால் அழியாதவை மட்டுமல்ல, கலையுலகிலும் நன்கு பிரசித்தமானவை. அவரது ஆக்கங்கள் பலவற்றில் ஆன்மீகத் தத்துவத்தை அமிசடக்கமாக கொண்ட பல கவிஞர்கள், என் ஆக்கத்தெளிவுக்கும், ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கும் அருமருந்தாய் அமைந்துள்ளன. இறை ஞானத்தையும், மறை ஞானத்தையும் துறைபோகக் கற்றுணர்ந்த துல்லியமான பார்வை, அவரது கவிஞரைப் பரப்பிலே பளிச்சிடுவதைக் காணலாம். உண்மையில் அவர் குபித்துவத்திலே சூளையிடப்பட்ட குபித்துவக் கவிஞரே.

"கோலங் கடந்துணரும் கூர்ந்த மதி வித்தகத்தால் யாக்கை நிலை கடந்த வாழ்க்கையை வசப்படுத்திக் கொண்ட" புரட்சிக்கமாஜுடன் நீண்ட காலப் பரிச்சயம் எனக்குண்டு. அறிவாற்றல் மிக்க ஆசிரியராக, அதிபராக, ஆன்மீகவாதியாக, அவர் அறிமுகமான அந்த ஆரம்பகாலப் பகுதியையும், ஆன்மீக உலகடைந்த அந்திம காலப்பகுதியையும் அலசிப் பார்க்கின்றேன். அக்காலப் பகுதியிலே, அவருடைய ஆழமான கருத்தினால் அகத் தெளிவு பெற்றவன் நான். அடக்கத்துக் கப்பால் தோன்றும் அறிவு முதிர்ச்சி, ஆரவாரமில்லாத நடைமுறை அனைத்தும் அவருடைய ஆன்மீக உணர்வைப் புலப்படுத்தி நின்றன. குபித்துவவாதியான அவர், ஞானமேதையான முகைதீன் இப்பு அறபி (ரஹ்ம) இமாம் கஸ்லாலி (ரஹ்ம), மஸ்தான் சாஹிபு அப்பா, பீர்முகம்மது வலியுல்லாவுற் முதலானோரின் கருத்துக்களாலும் கவிஞர்களாலும் பெறியும் கவரப்பட்டார். அந்தக் கவர்ச்சி, அவரது கவிஞரை உருவமைப்பிலும், உள்ளடக்கத்திலும் உள்ளார்ந்த உணர்வின் வெளிப்பாடாகத் துலங்கத் தொடங்கியது.

"காதிரிய்யா" த் தரீக்காவைக் கடைத்தேறும் பாதையாகக் கொண்ட கவிஞர் கமால், தமது குருவாக விளங்கிய குபிஞரானி செய்கு அப்புற காதிர் (குபி ஹழற்தது) அவர்களிடம் தீட்சை பெற்று, ஆன்மீகத் தேடலில் தம்மை முழுமையாக அரப்பணித்துக் கொண்டார். இத்தகைய ஈடுபாட்டில், அவர் இறை தரிசனத்தை எங்கும் - என்றும் - எந்திலையிலும் காண விழைந்தார். இறுதி வேட்கை இதுவாகும்." என்ற அவரது கவிஞரை அடிகள் இந்த உணர்வை நமக்குக் கோட்டுக்கூட்டுகின்றன.

குமோயார் நெஞ்சின்கூழிக்ருள்ளே
சுறுவும் சனம் டுன்வாகலை
இறைப் போதகற்றி ந்றாக்கு
இறந் வேட்கை இதுவாகும்

நல்லை ஒறுந்து நல்லுஞ்சிருக்கும்
நல்லாண்மைக்கு இலக்காக்கு!

என்றும், எங்கும், எந்தெல்லும்
இறைவா! உன்னில் சூஜாநாகும்
குன்றா யென்னைக் குன்றாக்கு
குமோயா வாழ்வின் அமைாக்கு

இறுதி வேட்கை இதுவாகும்!

இயற்கையிலும் இறைவனைக் காண விழையும் இங்கிதப்பண்டு
இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இல்லாமியக் கலிஞர்களது இதயத்திலே
இழையோடிக் காணப்பட்டது. பிறமதச் சார்புடையகவிஞர்கள் பலர்காலல்,
போர், அடிமைத்தனம், சமூகம் நாடு என்ற வரம்புக்குட்பட்டுக் கலிதை பாட,
முஸ்லிம் கவிஞர்களிற் பலர் தம் கலிதைகளிலே இறை ஞானத்தையும்
மறைஞானத்தையும்கருப் பொருளாய்க் கொண்டனர். குறிப்பாக,
தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த குழி ஞானிகள் பெரும்பாலும் இவ்வலக வாழ்வின்
பொய்ம்மையைப் பற்றியும், வாழ்க்கை நிலையாமையைப் பற்றியும் பாட,
"காயமே இது பொய்யடா" என்ற சிந்தாந்தக் கருத்துக்கு அழுத்தங்
கொடுத்தனர்.

"வையம் பொரியென்றே மறைபோல நிட்டி தெல்லார்
கையு யெற்றிமாச்ச கண்ணே றஞ்சானே!

மிற்றல் துருத்தினைப் பங்குழியைச் சாக்கடையை
நாத்தேன் வளர்ந்தேன் என்கண்ணே றஞ்சானே!"

என, மஸ்தான் சாஹிபு அப்பா அவர்கள், மனித வாழ்க்கையைப்
பற்றியும் யாக்கை நிலைமையைப் பற்றியும் பாடியிருப்பதை நாம்
காணகின்றோம். இந்த ஆன்மீக உணர்வின்தாக்கம் நம் கவிஞர் கமாலையும்
பாதிக்கின்றது.

யாத்கை நிலை கடந்த
வாழ்க்கை வசம் வேண்டும் !

ஷக்தர் சிறை தவிர்ந்த
ஸ்ர்சின் தலை பியாந்து
தாங்கம் -விழிப் பொழிந்த
நூக்குடித் துங்கப்பயாலோர்
-வாழ்க்கை வரம் வேண்டுர்

என், கவிஞர் கமால் கோலங்கடந்த ஞான உணர்வோடு தூலவாழ்வைக் கடந்து, சூக்கும் உலகில் சுகங் காண விழைகின்றார். இத்தகைய உணர்வு நிலையில், உள்ளத் தெளிவடைந்தோர்க்கு உயர்வும் தாழ்வும் ஒன்றே; நன்மையும் தீமையும் நலப் பேறே. என்றும், எந்திலையிலும் ஏக நாயகனின் திருப் பொருத்தத்தைத் திருத்தியுடன் அவர் ஏற்றுக் கொள்வார்.

உன் நிருத்தி - என்றும்
என்றுடைய வாழ்வை
எங்கிருத்தி யுள்ளாய்
அங்கு ரவை கொள்வேன்.

கோடி - பொருங்கோடி
கொண்ட கூப்போறே
ஓடினும்; உன் காதல்
ஒன்றே ஒன்று போதும்!

என்ற கவிஞர் பாடியதை நோக்கும்போது, அல்லாற்வின் விதிவசத்தில் நாமெல்லாரும் கைப்பாவை என்பதும், இன்பதுன்பம் அனைத்திலும் அல்லாற்வின் திருப் பொருத்தத்துக்கு அடங்கி அமைதி கொள்ள வேண்டும் என்பதும் நமக்குப் புலப்படுகின்றன.

மேலும், அண்டபகிரண்டமெல்லாம் அடக்கி ஆளும் ஆண்டானிடம் அடியான் ஒருவன் அனுகும்போது எத்தகைய அடக்கமும் அடிமைத்தனமும் வேண்டும் என்பதற்குக் கவிஞர் கமாலே எடுத்துக் காட்டாய் விளங்குகின்றார்.

"கொழுந்த செல்வர்-வணக்கன்
இறைந்த முதலின் வாயந்தில்
எண்ணம் பொங்கல் எங்குமீன்றார்
இறையே என்றன் பொரிரையே
ஏழை இவனின் அழைக இது :

நீ, என்றப்பு! "நா" னாக
நீரு முன்னர், என்னியலின்
நாயன் ஆவாய் நீ வகுத்த
நாட்டான் எனது போரும்!

துபோய், உன்றன் பேருத்தாங்
துணிவைக் கொண்டே ஒருமிச்சைக்
காரணாக நெருங்குநீரேன்
ஹக்கே லாயம் நேடுவனோ?

"தூயவனே! துணைமுதல்வனே! நான் ஓர் ஏழை; உன் அருள் ஒன்றையே ஆசித்து, அழுது அங்கலாய்க்கும் ஓர் அடிமை. நான் இலாபங்கருதி உன்னைத் துதிக்கவில்லை. என் இயலின் நாயன்; என்னை உன்பால் முழுமையாக அர்ப்பணிக்கின்றேன். நீயாவாய் வகுத்த நாட்டம் நான் பெறுகின்ற பெரும் பேராகும். என்னை எடுப்பாய், விடுப்பாய்! எல்லாம் உன் அருள்நோக்கே". என்று அல்லாஹ்வின் அருளன்பில் அடைக்கலந்தேடும் ஆன்மீக்க கவிஞர், மனிதன் தாலவடிவெடுப்பதற்கு முன்னர் அல்லாஹ்வின் நாட்டத்தில் ஆலமுல் அர்வாஹில்" ஒளியாக (நூராக) இருந்தான் என்ற சூபித்துவக் கருத்தையும் விளக்குகின்றார்.

ஆதி அந்தமில்லாத அல்லாஹ்வின் ஆட்சிமையும், அவன் தன் ஆற்றல் அருட்கரப்பும் அளவிடக்கரியன் என்பதைக் கவிஞர் பிறிதொரு கவிதையிலே புலப்படுத்தும் பாங்கு சிந்திக்கத்தக்கது.

நன்னில் நானார் நீலவயுடையான்
நனியோர் ஆட்சி வலியுடையான்
நன்னை உனார்வார் அருங்கையான்
தனக்கே உரீயார் தூயாக்கலையான்
அன்னோன் ஆற்றல் ஆழத்தை
அளந்தார் யாரே? அளப்பாரே?

என்று கவிஞர் கறும் ஏக்துவக் கருத்தும், கலப்பற்ற சமானின் உறுப்பாடும் நமக்குச் சூரத்துல் இங்லாசை நினைலூட்டுகின்றன. அல்குர்ஆனில் :-

"அல்லாஹ் ஒருவனே. அவன் (எவருடைய) தேவையுமற்றவன். அவன் எவ்வரையும் பெறவுமில்லை. எவராலும் பெறப்படவுமில்லை. தவிர அவனுக்கு ஒப்பானவர் எவருமில்லர்."

என்ற இறைவசனத்தோடு கவிஞரின் கருத்தும் நோக்கத்தக்கது. எல்லாம் இறைவனே அவன்றி ஒரு பொருளும் நிரந்தரமானவையல்ல. அன்னோன் ஆற்றல் ஆழத்தை அன்றார் யார்? அளக்கத்தான் முடியுமோ? அளப்பார்களோ? என்ற கவிஞர் எதிர்மறைப் பொருளில் விணவி இறைத்துவத்தை உணர்க்குகின்றார்.

இவ்வாறு சூபித்துவ மெய்ஞ்ஞானக்கருத்துக்களைத் தமது கவிதைகளில் இழையோடவிட்ட புரட்சிக்கமால் கவித்துவ உலகம் மறக்க முடியாத ஒரு சூபித்துவக் கவிஞர். அவர் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து ஆன்மீக உலகில் அமரத்துவங் காணுகின்ற அதேவேளை, அவரது ஆக்கப்பாடான கவிதைகளும் சிரஞ்சிவித தன்மையுடன் சிறந்து விளங்கும். எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் அருள்பாலிப்பானாக.

ஜனாப். எம். எம். சமீம்
முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர்

அஞ்சல் நொலைத்தார்புகள் ரிடி அயைச்சர் "நாஜீன் யில்வாஞ்"
அல்லாஜ் எம். எல். ஏ. எம். வில்லுவல்லா - எம். ஏ. அவர்கள்
அரித்து ஆரியரை

கிழக்கின் சுடர்மணியாய் கீர்த்திபெறும் கவித்துவ மேதையர் பால் கனிவான பார்வையும், கதிப்பான பரிவுக் கொண்டவன் நான். கவிஞர் அப்துல் காதர் லெவ்வை, கவிக்குரிசில் புரட்சிக் கமால் முதலான புகழ்பூத்த பெரும் புலவர்கள், நான் கருவில் உருவாகாத காலமுதல், கலையுலகில் களம் கண்டு, கவி வானில் பிரகாசித்தவர்கள். அவர்களது படைப்பிலக்கியங்கள் அருமைப்பாடுடையவை மட்டுமல்ல; அவை ஊருக்கும் உலகியல் உறவுக்கும் உதவும் பான்மையின் என்பது எனது எதார்த்தமான கணிப்பாகும்.

இவ்விருவரிலும், கவிஞர் புரட்சிக் கமால் தமது புரட்சிப் போக்காலும், புதுமை நோக்காலும் தனித்துவமானவராகத் திகழ்கின்றார். அவர் தமக்கெனத் தனியான பரப்பையும், வரப்பையும் அமைத்து, ஆரவாரமின்றி அடக்கமாய் வாழ்ந்தவர். அந்தப் பரப்புக்குள் அவர் அமைத்துக் கொண்ட கலைக்கோயில் புனிதமானது; பவித்திரமானது. அதன் தலைவாயிலைக்கூட, தப்பித்தவறித்தட்டும் தகைமையோ, தகுதிப்பாடோ எனக்கில்லை - ஏன் எவருக்குமே இல்லை.

இருந்தாலும், அவரது ஆக்கப்பாடான அருங் கவிதைகளை ஆரமுதாய் ஆசித்துச் சுவை கண்டவர்களில் நானும் ஒருவன். கவிஞர் கமால் அவர்களின் கவிதைகள் பல என் பார்வைக்கு முகம் காட்ட மறுத்து, "முக்காட்டுச் சிறைக்குள் முழு மானப் பத்தினியாய்" முச்செறிந்து கிடந்தன. அவற்றை எல்லாம் "அச்சப்"பல்லக்கிலேற்றி, நாலுருவாய் ஊர்வலங் கொண்டு செல்ல முனைப்பாய் முகங் கொடுத்தனர், "புரட்சிக் கமால் ஞாபகார்த்த நிறுவனத்தார். முயற்சி பாராட்டத்தக்கதே.

இம் முயற்சிக்கு தோள் தர நிறுவனத்தார் என் பரித்துணையை நாடியமை, நான் பெற்ற பெரும்பாக்கியமாய்க் கருதுகின்றேன். "புலவரை ஓம்பும் புரவலராய்ப்" போகிக்க, மழைக்கர நீட்சி நான் பெறாவிட்டாலும் அந்தப் புலவரின் அடியளந்து, அவர் தம் அருங்கலைப் "பொக்கில்"ங்களைப் பொதியிட்டுச் சமக்கும்"அடைப்பைக் காரணாய்" ஆவதில் ஆன்ம திருப்தியும் அகமகிழ்வும் அடைகின்றேன். கம்பன் வழி படர்ந்த கொம்பு விற்குத் தலையன் பெற்ற சிறு பெருமைகூட எனக்குக் கிடையாதா.....என்ன ?

எனக்குள்துடிப்பான இந்த ஒர்மை, தூய தொண்டளப்பின் முடிவான நிர்மையாகும். அஃது அரசியல் திறரக்கு அப்பாற்பட்டது. தேசியவீரர், தேசியக்கவி, தேசாபிமானிகளைய தேசியப் பெரியார் ஆகிய இவர்கள் அனைவரும் என் அபிமானிகள்; ஆக்தும் நேயர்கள், இந்ததீட்சண்ணியமான அபேத நிலையில், நிறுவனத்தார் மேற்கொண்ட மேலான முயற்சிக்குத் தோன்றா, துணைநிற்க முழு நிறைவோடு ஒருப்பட்டேன். அந்த ஒருப்பாட்டின் வெளிப்பாடுதான்.....இந்த இரண்டாவது பதிப்பில் வழிப்பாடு.

மங்காப் புகழுடன் "மர்ஹாம்" ஆகிவிட்ட மாகவி புரட்சிக் கமாலுக்கு, நான் காணிக்கையாகச் செய்யும் கைங்கரியமாக இதைக் கருதுகின்றேன். இந்த வழிப்பயணத்தில் வாசகரின் வழித்துணையும், வரவேற்பும் வரகவி புரட்சிக் கமாலுக்கு வளமூட்டுமாயின், அந்த அமரகவிமின் ஆன்மா ஈடேற்றம் பெறுமென எண்ணுகின்றேன். நான் ஆசிக்கும் ஆசகவி புரட்சிக் கமாலின் புகழ் ஒங்க, எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிராத்திக்கின்றேன்.

"தாஜூன் மில்லத்"

அல்ஹாஜ் எம்.எல். ஏ. எம். ஹரிஸ்பால்ஸஹர் -எம்.ஏ
அஞ்சல் தொவைத்தொடர்பு பிரதி அமைச்சர்.

வாசகரே, வாழ்த்துக்கள் !

ஆண்டு பலவாக,
ஆவி, சூல் கொண்டு
ஸன்ற, என் செல்வங்கள் : -
எத்தனையோ..... ? அத்தனையில்

என்னை மறந்து
எடுப்புச் சென்றனவும்;
பின்னர் தலைகாட்டப்
பிழைத்து, மறுத்தனவும்
போக; பொருந்தியவை
பொதிந்து தருகின்றேன் !
'ஆக, இம் மட' டென் றா ?
அன்புடையீர், காய்கின்றீர் ?
இன்னும் தருவேன் ;

இஃதென் நடைவண்டு !
"பண்டு, உயர்ப் புலவன்
பாடு பெற, மழைக்கரங்கள்
தொண்டு சுமந்தன வாம்
'துரைசீதக் காதி' யினால் ! "

- என்று படித்திருந்தேன் ;
இன்று படுகின்றேன் !
நொந்து, பிரச வித்த
நோக்காடு, போக்கவரும்
சிந்தா நலங் களிந்த
திருக்கரங்கள்; வாழ்டும் !
இந்தத் தொகுப்பை
என்னவரே, உங்கள்கரம்
தந்து, தமிழ் களியத்
தாதீந்த தகையாளர் :

எழுவள நாட்டின்
இதய கமல மென
ஆரும், கண்டி நகர்க்கு)
அணியாய், பொலிவதரும்
நீழ லாம், முஸ்லிம்
உணவகத் துரித்துடைய
ஆளர் ; திருவுடையார்,
அல்ஹாஜ் ராசாகிப் -
துணை - பீர் முகம்மதி வர்
தொண்டு, தமிழ் செறிந்து
அணையா தோங்கிடவே
அல்லாஹ், அரூள் தருக !
மேலும், முயற் சிக்கு
மேலுரை தந்தவர்கள்
எலும் துணை புரிந்தோர்
எல்லார்க்கும் நன்றி பல !

-00-

உள்ளடக்கம்

1. காணிக்கை
2. என் இறைவன் !
3. கண்ணே, எங்கள் கண்ணாவாய் !
4. பிரார்த்தனை
5. அல்லாஹ், அல்லாஹ் !
6. பேரழகே, வானறிவே !
7. கொட்டு, முரசே !
8. ஈமான்
9. இன்னொரு கொள்கையிற்சாயேன்
10. ஓங்கி பழங்குலீர் !
11. இஸ்லாத்தில் இல்லை !
12. திருநாள் பரிசு
13. நானோ, கேள் !
14. ஆஜை கொள்வீர் !
15. உன்னிடம் ஒரு செய்தி
16. இயம்பிச் செல்வீர் !
17. நினைவே, செவிசாய் !
18. யாருணரும் நாள் !
19. வாட்பிறை
20. இருஞம், அருஞம் !
21. இதயத்தில் கைவைத்துக்கூறு !
22. நெஞ்சே, தூடித் தெழு !
23. கொற்றம் எழுந்தாச்சு !
24. செயலுக்குச் சபதங்கொள் !

25. என்று மாயும் !
26. கொடிதாங்க விடைதா !
27. மானம், காப்பீர் !
28. செக்கமெல்லாம் உன்வசமே !
29. புத்துலகம் ஒன்று காட்டு !
30. கண்ணே, எழு !
31. ஜீயோ, பெண்ணே !
32. போராட வாரீர் !
33. வருவார், வாழ்வோம் !
34. மச்சானுக்கு !
35. மணவாழ்த்து !
36. புறப்படு, போவோம் !
37. பெருநாள் நெஞ்சம் !
38. வீறு பெற்று நில !
39. திப்பென்று சொல் !
40. நாளை பெருநாள் !
41. சாய்ந்தாடம்மா !
42. நபிகள் பெருமான் !
43. முயற்சி கொண்டு சீற்றா !
44. மாமனிதர், இக்பால் !
45. நாளை வருவான், ஒரு மனிதன் !
46. மகா ஞானம் !
47. குயிலே, பழியேன் !
48. வின்னையுந்த புண்ணியனே !
49. வாழ்க்கை வசம் வேண்டும் !
50. ஒன்றே, ஒன்று !

51. பொங்கிடுக !
52. தமையோ, நிறுக்கின்றார் !
53. கொஞ்சம் புரண்டெழுங்கள் !
54. நோக்கு !
55. தாயகமே !
56. இலங்கை, எங்கள் நாடே !
57. செம்பொருள் விருத்தி ஒன்றே
58. ஒரு புதுமை !
59. சமுதாயப் பேறு !
60. நாள், ஒருநாள் மலரும் !
61. காயிதே மில்லத் !
62. நீ, உறங்கு !
63. முதுகு சொறிவோம் !
64. தாய் !
65. மலழியம் விழைவேணா ?
66. விமர்ச்சர்
67. வான்புலமை தேம்பாதோ ?
68. ஓனவைக்கு !
69. ஞானக் கவிதருவேன் !
70. அழகி !
71. எச்சரிக்கை !
72. அஸ்ஸலாமு அஸலக்கும் !
73. கணவளாராய் !
74. ஊமை நினைவு
75. பயணம் மிகத்தொலையோ
76. இறுதி வேட்கை இது
77. விளக்கத் துணை

காணிக்கை :-

தாய் அமுதப் போன்புத்
 தாள் மலருன் சுவனமென
 தாயர் நிறை பாடுணர்த்தும்
 தாயருக்கும் தாயினி யீர்

தூய உரை ஒவ்வொன்றும்
 சூர் கொருத்தும் செயலாக்கி
 சுருதியினை வாழ்வெடுத்த
 சுருதி புகழ் சுவனத் தீர்

ஆய தவப் பேறுணர்த்தும்
 அண்ணல்கடைக் கண்ணருளின்
 அடைக்கலமென் நிறையுவக்கும்
 ஆவிதவழ் ஆவியினீர்

- நாயக ! மலக்கர கம்
 நடைதுணியா மேலிடத்தை
 நண்ணியென்கண் மலராம்
 நற்பதம் இந்நூல் சமைக !

என் இறைவன் !

அருளின் முதலோன், அன்புடையோன் !
 அகிலம் புரக்கும் எங்கோமான்
 திருவார் மாந்தர் திருநாவில்
 தேனாம் இனிய மொழிவெத்தோன் !
 உரவோன், அன்னான் திருநாமம்
 உன்னி, இதனை ஒதுக்கி றேன் !

செய்யகருணைச் செழுஞ் சோதி ;
 சிந்தை நீறி உழல் வாரும்
 உய்ய அருளும் ! உள் நொந்தார்
 உருக அருளும் ! ஒரு குரலில்
 வையம் கொள்மா பேரரசும்
 வழுத்தி இரக்கும் ஒரு சீமான் !
 ஜய ! கருணை யங்கடலில்
 ஆடாதானின் பாடன்னே ?

தன்னில் தானாம் நிலையுடையான் !
 தனியோர் ஆட்சி வலியுடையான் !
 தன்னை உணர்வார் அருகமைவான் !
 தனக்கே உரியார் துயர்களைவான் !
 அன்னோன் ஆற்றல் ஆழத்தை
 அளந்தார் யாரே ? அளப்பாரே !
 ஒன்று மற்ற தொன்றாலே
 உலகைச் செய்தான் என்இறையே !

திரையின் பின்னால் நோக்குகிறார்ன் !
தீங்கின் பாலே திளைப்பார்க்குத்
துரும்பைக் கொண்டே பெரும் துன்பம்
தொடரச் செய்யும் மாவல்லோன் !
இருமை உலகும் அவனறிவில்
இரண்டு துளிகள் எனலாமோ ?
அருமை இறைவன் புகழுங்கி
அறிவாம் கைக்கு வசமாமோ ?

- ★ -

குதிரை குதிரை குதிரை
குதிரை குதிரை குதிரை

கண்ணே எங்கள் கண்ணாவாய் !

வைய கத்தீர், வாருங்கள் !
 வல்லான் அன்பில் மூழ்குவோம்;
 கைய கத்தை உயர்த்துங்கள்
 கருணையாளன் இல்லத் தே
 ஜயமிட்டு வெறுங் கையர்
 ஆனோ ரில்லை; ஆதலினால்,
 வைய கத்தீர் வாருங்கள் !
 வல்லான் அன்பில் மூழ்குவோம் !

அன்பாம் அருளே, செம்பொருளே !
 அடரும் பாவச் சிறை யிடையே
 துன்புற் றேங்கும் உன்னடியார்
 துயரந் தீர்ப்பாய், விடுவிப்பாய் !
 என்பும் அயலாம் எனும் வண்ணம்
 எங்கள் துணையாய் இணைந்தோனே !
 உன் நன்கொடையில் - அருள் நோக்கில்
 உருக்கொண் டெழுந்தோர் யாமன்றோ ?

மண்ணில் எம்மைச் சிறப்பித்தாய் !
 மறமையா மப் பேரிடத்தும்
 கண்ணே; எங்கள் கண்ணாவாய் !
 கருதும் களிக்கும் கண்ணா வாய் !
 விண்ணார் உன்றன் அருளிடையும்
 வெந்து நீற அருளாற்க !
 நண்ணும் பாவம் நயந்துன்னி
 நலிந்து சாமுன் மன்னிப்பாய்

+ புரட்சிக்கமால் நாயகி பாரதி +

உன்பால் வெட்கித் தலைதொங்க
ஊமையானோம் ! உயிரினிய
அன்பார் மாற்றார், தம்முன்னும்
அவ்வார றாகாதத்ருள் புரிவாய் !
எம்பால் உன்றன் செழுங்கருணை
நிழலே படினும் மாற்றுயர்ந்த
பொன்போ லாவோம், பொலிவறுவோம் !
பிறர்கிழ் கொள்ளா நிலையறுவோம் !

+ புரட்சிக்கமால் நாயகி பாரதி +

- ★ - பிரதிமீ பொன்போ லாவோம்

பொன்போ லாவோம் நாயகி பாரதி
பொன்போ லாவோம் நாயகி பாரதி
பொன்போ லாவோம் நாயகி பாரதி
பொன்போ லாவோம் நாயகி பாரதி

பிரார்த்தனை!

இறையே ! உன்றன் பக்த ரெலாம்

இறைஞ்சித் தொழுத தண்பயனே
குறியாய் நின்று புலம்புசி றார் !

கொழுத்த செல்வர் - வணிகர்கள்

இறைத்த முதலின் லாபத்தில்
என்னைம் பொங்கி ஏங்குகி றார் !

இறையே ! என்றன் பேரிறையே !

ஏழை - இவனின் அழுகை இது :

நீ என்றப்பு ! 'நா' னாக

நேரும் முன்னர், என்னியலின்
நாயன் ஆவாய் ! நீ வகுத்த

நாட்டம் எனது பேராகும் !

தூயோய் ! உன்றன் பேரடிமைத்

துணிவைக் கொண்டே ஒரு பிச்சைக்
காரனாக நெருங்குகி றேன் !

ஹக்கே ! லாபம் தேடுவ னோ !

என்னில் தனியோர் நோக்கில்லை !

என்னைம் துணிவு உழைப் பில்லை !
என்னை உன்பால் ஈகின்றேன் !

எடுப்பாய், விடுப்பாய்; உன்னோக்கே !

என்னைக் கருதி அருளந்த !

இறையே உன்றன், தகுதிக்கு
மன்னும் கொடைகள் ஏதுவாமோ ?

மன்னா அதுவே என் வாழ்வு !

அல்லாஹ் ! அல்லாஹ் !

அல்லாஹ் ! உன்னருள் வலியால் ரமலான் திங்கள்
அனித்த திரு நோன் பென்னும் ஆசானின் பால்
நல்லாற்றின் நெறிபயின்றேன் ! பொறிகள் யாவும்
நாட்டத்தின் திறமுணரப் பெற்றேன் ! நெஞ்சில்
செல்லவித்த எரிநோயாம் ஆசாபாசம்
செத்தழியத் தெளிவற்றேன் ! இறையே உன்றன்
சொல்லவிதாம் அருள்பெரிது ! அடியேன் உன்பால்
சிரங்கிடத்திப் பணிகின்றேன், அல்லாஹ், அல்லாஹ் !

வையகத்தை, வானத்தை அனைத்தும் குழந்து
வகுத்த பொருள் அத்தனையும் எனக்குத் தந்தாய் !
மெய்யகத்து உணர்வுதா மறையும், தூதும்
மேலானே ! தந்தருளி அடியேன் என்னைக்
கையகத்துப் பாவை என ரட்சித்தானும்
கருணையிகப் பெரிதருளின் முதலே: முடிவே !
ஜய ! உனைத் தொழிலின்றேன் ; உன்பால் என்னை
அழித்தொழிய விழைகின்றேன் ! அல்லாஹ், அல்லாஹ் !

உன் நாட்டம் ஓன்றே என் வேட்கையாகும் !
உனைப் பணிதல் என் தொழிலாம் ! எல்லாம் வல்ல
மன்னா ! என் வேட்கையிலே வேகமூட்டு !
மறை திரைகள் எற்றுக்கு ? உன்னில் தாவு
சென்னிதரை இட்டேங்கி மானுகின்றேன் !
யாஹாதி ! யாபாதினா ! என்னை யாள்வாய் !
பொன்னாளைத் தந்துகளி கொள்ளச் செய்த
ழூமானே ! யாறுஹ்மான் அல்லாஹ், அல்லாஹ் !

பேரழகே, வான்றிவே !

வையத்தின் மணி விளக்கே,
வல்லோனின் நல்வருளோ, அன்பே ! என்றன்
ஜயத்திற் கறிவொளியே !
அருமை நபி பெருமானார் இனிய நெஞ்சம்
மெய்யேற்றிப் புவி யொளிரும்
பேரழகே, வான்றிவே ! உன்னை நாளும்
கையேற்றி ஒதுக்கயில்
கண் வாய் நா நெஞ்செல்லாம் களிப்பைச் செய்வாய் !

ஃ

ஃ

உயிரியக்கும் நல்லுணர்வே !
உனர் வியக்கும் நுண்கலையே ! தூய வாழ்வாம்
பயிரியக்கும் ஞானமழைப்
பெயல் வானே ! பகை வெறி நோய் அச்ச மென்ற
செயிரழிக்கும் அறத்தீயே !
செம்மை தவழ் பூம்பொழிலே ! உன்னை நாளும்
கையேற்றி ஒதுக்கயில்,
கண் வாய் நா நெஞ்செல்லாம் களிப்பைச் செய்வாய் !

ஃ

ஃ

நிறையுடையேன் செழுங்குரலே !
நிலத்தறிஞர் ஆய்ந்து வியந்தானு கின்ற
நிறைகடலே ! மறைபுனலே !
நிலம் தீ கால் நீர் வானம் அனைத்தும் குழந்து
துறை தோறும் ஆய்வார்க்குத்
துனையளிக்கும் ஆயகலைச் சுரப்பே ! உன்னில்
உறவாடி ஒதுக்கயில்
கண் வாய் நா நெஞ்செல்லாம் களிப்பைச் செய்வாய் !

ஆஸ்வினதயின் துளையூடே

இமயத்தை புதைத்திட்ட புதுமையன்ன
பாலினிய ஒரு சொல்லில்

பாரிட்த்தை விண்கதிரை உடுவைக்காட்டும்
மாலினிய நூல் வடிவில்

மாளிலத்தார்க் கிறையளித்த பொற்குவையே ! அழகே ! உன்னை
சாலமகிழ்ந் தோதுகையில்

கண் வாய் நா நெஞ்செல்லாம் களிப்பைச் செய்வாய் !

❖ ❖

என்னை அழச் செய்கின்றாய் ;

என் விழி நீர் துடைக்கின்றாய் ! உள்ளத்துள்ளே
வின்னை எழச் செய்கின்றாய் !

முழக்கின்றாய் ! அகிரந்தஞ்சிச் சோரும் போதில்
அன்னை எனப் பரிகின்றாய் !

ஆவியிலே தவழ்கின்றாய் ! தாயினியதிருவே ! நானும்
உன்னை மகிழ்ந் தோதுகையில்

கண் வாய் நா நெஞ்செல்லாம் களிப்பைச் செய்வாய் !

- ★ -

கொட்டு முரசே !

வல்லோன் அளித்த மறை
நல்லாறு தேர்ந்துலகம்
பொல்லாங்கு தவிரு மெனக்
கொட்டு முரசே ! – வாழ்வில்
எல்லார்க்கும் எல்லா மெனக்
கொட்டு முரசே !

❖ ❖

ஒருமை இறை நெறியின்
அருமை வகுத்த மறைப்
பெருமை புவியணரும்
கொட்டு முரசே ! – மக்கள்
ஒருதாய் நிறையறுவர்
கொட்டு முரசே !

❖ ❖

அறவாழ்வு மக்கள் குலம்
பெற வாழ்வு பெற்ற மறை
திறனாயும் இவ்வுலகம்
கொட்டு முரசே ! – அன்றே
சிறை வாழ்வு போராடுங்கும்
கொட்டு முரசே !

❖ ❖

நிறஞ் சாதி நாடி வற்றால்
 அரண் செய்தே நிலத்துயிரில்
 மறஞ் சேர்ப்பார் வீழ்வு ரெனக்
 கொட்டு முரசே ! – வையம்
 துறை தோறும் சிறக்கு மெனக்
 கொட்டு முரசே !

❖ ❖

அனுக்குண்டு, தனியுடைய
 பினாக்காடு செய்பகையை
 துணுக்குற்று நீறு மெனக்
 கொட்டு முரசே ! மக்கள்
 குணக்குன்றாய்த் திகழ்வு ரெனக்
 கொட்டு முரசே !

வலியோரின் ஆணவத்தில்
 எலியாகி வாழுவுலகம்
 புலியாகப் பொங்கு மெனக்
 கொட்டு முரசே ! வாழ்வு
 கலியாண வீடா மெனக்
 கொட்டு முரசே !

எமான் !

எண்ணஞ்சு சிறந்தது	எமான் - இறை
இன்பஞ்சு சுரந்தது	எமான் !
பண்ணுஞ்சு செய வெவை	யேனும் - அதன்
பண்ணாய் ஒளிர்வது	எமான் !
வின்னனுயர் கிளைவிரி	ஆவின் - சிறு
வித்தினைத் தாங்கிய	புலமாய்
நண்ணிய வாழ்வின்	உடம்பை - உயிர்
நயந்து நன் நோம்புவ	தீமான் !

ஃ

தொண்டுணர் வானது	எமான் - புவித்
தொல்லைகள் தவிர்வது	எமான் !
உண்டுல கோம்புதல்	எமான் - மக்கள்
உறவென்று பரிவது	எமான் !
எண்டிசை வையத்தின்	வாழ்வை - இனி
தியற்றிடும் செங்கதீர்	போல
மண்டிய பேரற வாழ்வில்	- அருள்
மாமழை யாவது	எமான்

ஃ

உள்ளந்தெ ஏரிந்தது	எமான் - இறை
ஓர்னமை பயில் வது	எமான் !
கொள்ளும் உணர்வுகள்	யாவும் - சுடர்
கொண்டு பூர்ப்பது	எமான் !
வெள்ளப் பெரும்படை	போல - நிதம்
வீறு முகிழ்ப்பது	எமான் !
துள்ளும் புலப்படைக்	கெல்லாம் - ஒரு
துறுட்டி நிகர்வது	எமான் !

- ★ -

இன்னொரு கொள்கையிற் சாயேன் !

‘என் வாழ்வு சத்திய	இஸ்லாம்’
என்று முழங்கு; நீ	முஸ்லிம் !
‘இன்னொரு கொள்கையிற்	சாயேன் !
இதுயத் தொளிர்வது	ஸ்மான் !
தன்னோரி லாதவன்	அல்லாஹ்
தனக்கே உரியனப்	துல்லாஹ் !
என்னியல் மாநபி	சீலம் !
என்றறை வாய் திசை	ஞாலம் !

தொழுவ ணங்கிறை	ஓன்றே !
தொட்டுணர் மாமறை	ஓன்றே !
தமுவி இணை நிறை	ஓன்றே !
தாவிப்ப யில் துறை	ஓன்றே !
கெழுத்தை தலைமையும்	ஓன்றே !
கீர்த்தியின் நோக் கெலாம்	ஓன்றே !
பழுதிலாப் பிறைக் கொடி	ஓன்றே !
பாரெங்கும் ஒதுவாய்	நன்றே !

ஓங்கி முழங்குவீர் தக்பீர் !

ஓங்கி முழங்குவீர் தக்பீர் – அல்லாஹ்
 ஒருவனே நாம் தொழும் வல்லான் !
 எங்கிப் புலம்புல தில்லை – அருள்
 ஈட்டப் பிறந்தவன் முஸ்லிம் !
 ஓங்கி முழங்குவீர் தக்பீர் !

வாழ்வக்கு அச்சாணி என்பீர் – எங்கள்
 வள்ளிமாம் நூபி போதம் !
 குழ்ச்சிகள் தொல்லைகள் தூளாம் – ஸ்மான்
 கடர் நெருப்பானவன் முஸ்லிம்
 ஓங்கி முழங்குவீர் தக்பீர் !

கவனத்திற் குரியவர் என்பீர் – குர் ஆன்
 கருதியே வாழ்வியல் கொண்டோர் !
 புவனத்தின் தொண்டர்களானோர் – வானோர்
 புகழ் கொண்டு பூத்தவன் முஸ்லிம் !
 ஓங்கி முழங்குவீர் தக்பீர் !

மாணிடச் சேட்டைகள் இல்லை – எல்லாம்
 மாமன்னான் அல்லாஹ்வின் ஆணை !
 வானுயர் விருட்சத்தின் வித்தாய் – வையம்
 வாழ்ந்து சிறப்பவன் முஸ்லிம் !
 ஓங்கி முழங்குவீர் தக்பீர் !

– ★ –

இல்லாந்தல் இல்லை !

சாதி நிறம் என்ற பேதமில்லை - அதில்
சதிகாரர் குட்சிக்குப் போதமில்லை !
ஆதியினையவன் உருவிலில்லை - தீண்ட
ஆகாதார் என்னொரு கொள்கையில்லை !

❖

காரண்டிப் பிழைக்கின்ற கும்பலில்லை - மாய
குத்திர சாத்திர வம்பரில்லை !
இரண்டகஞ் செய்தே இனத்தை இழித்திடும்
இழிஞர்க்கு இம்பியும் ஓரபில்லை !

❖

கட்குடி குதுக்கு ஆக்கமில்லை - காமக்
கயமையை நெறி என்னும் தேக்கமில்லை !
மக்களைத் தெய்வமாய் ஆக்கிப் பிழைத்திடும்
மடமைக்குக் கண்மூடி வீக்கமில்லை !

❖

பாபத்தின் பிண்டங்கள் பெண்கள் என்றே - தள்ளும்
பாதகர் கூற்றுக்கு நீதமில்லை !
சாபத்தைத் தந்துநவ் வாழுவைமருட்டிடும்
சமூககரின் வாழுவுக்கு வேதமில்லை !

❖

உழைப்பாரை வஞ்சித்து உயர்வாழ்வ தாங்கிடும்
உலுத்தர்க்குப் பல்லாண்டு கீதமில்லை !
இளைத்தாரைப் போரிட்டு வாகைபுனைவாரை
இதிகாசம் புனைந்திடும் நீதமில்லை !

❖

அறிவுக்குப் பொருந்தாத கொள்கையில்லை - சிந்தை
ஆய்வை ஆட்க்கிடும் ஆர்கையில்லை !
தீற்மைக்கு விலங்கிட்டுச் சலுகையுதவிடும்
தீமையைப் பண்பெறும் நேர்மையில்லை.

திருநாள் பாரி !

மாடியிலே நானிருந்து
 'மாகதமே' என்றிடுமேன்
 ஒழிவரும் சீலம்பினிசை நாதும் ! – என்
 உத்தரவோ அன்னவளின் வேதம் !

வண்ணமலர்ச் சாயலிலே
 வடிவழகைக் கண்புத்தத்து
 எண்ணமெலாம் பாய்ச்சிலிட்டான் மின்னல் – 'மச்சான்
 ஏனழூத்தீர் ?' என்றாள்; மொழி கண்னல் !

நானை வரும் நபிதிருநாள் –
 நானிலத்தார் மகிழ்வரங்கு !
 'ஏழைகுகென்ன பரிசிடுவாய்' என்றேன் ! – 'உங்கள்
 ஏழையெலாம் போக்கிடுவேன்' என்றாள் !

'அழகேதனி அழகடையும்
 ஆணழகன் – உங்கள் திரு
 மழலைநிதி நான் தருவேன் மச்சான் ! – அந்த
 மணி முரசே என்னுயிர்க்கு அச்சாம் !'

மொட்டவிழுத்த பூச்சிரிப்பில்
 மொய்த்த அளிப் பேச்சிடையே
 கட்டிரசத் தேன் வயிற்றைப் பார்த்தான் – 'என்
 கண்மணியே' என்று மகிழ் வார்த்தாள் !

“யானைதின்ற விளாங்கணியாப்
உள்ளழிந்த நம்மினத்தை
வானுயர்த்தும் வீரன், அந்தச் செம்மல் ! – அவன்
வரவு கண்டு நீறும் மூட்துமல் !

ஊஸமி, என்றே தாயினத்தின்
உரிமையிலே வாழ்வன்டயும்
ஆமையிலை அத்தனையும் கொல்வான் – என்
ஆருயினா யாரற்றத்தில் வெல்வான் ?’

ழங்குயிலின் யாழ்மொழியில்
புயம்புடைத்தே நெஞ்சனைத்துப்
பாங்கிருந்த மூல்லையவள் கேட்டான் – அது
பேதையனும் தோனுயரும் பாட்டே !

‘என்ன மச்சான் நாளனைத்தும்
இப்படியே வாழ்வ கொண்டால்
நம்மினத்தின் நிலைமை என்ன ஆகும் ? – விடை
நா படைத்த கொள்கை என்று வேகும் !’

சழித்த முகம் மட்மையினைச்
கட்டெரிக்கும் மரண வெளி !
‘உழைத்திடுவான் உனதுமகன்’ என்றேன் – என்
உறுதியிலே பேச்சனைந்து நின்றாள் !

நாளே, கேள் !

திரு நபி நாளே, என்றங்
சிந்தையின் விளக்கே, உன்னைப்
பெரும் பெரும் தோரணங்கள்,
பேச்கமேடைகள் இட்டு;
வரவேற்று வாழ்த்துக்கூற
வெள்ளம் போல் நிதிகு வித்தார !
தெரு வெலாம் அங்கெள்ளத்தை
திரு நாளே, கண்டேன், கேட்பாய் !

ஆயிரம் ஆண்டாய், இங்கு
வருகின்றாய், வரவேற்கின்றார் !
ஆயினும்; நாளே, உன்றன
அழகினில் அன்னார் வாழ்வு
தோய்ந்ததும் உண்டா ? தத்தம்
தலைமையைப் புகழை, உன்னால்
மாய்ந்திடா திருக்கச் செய்யும்
மாயத்தை உணர்ந்ததுண்டா ?

கறையிருள் நெஞ்சர், தங்கள்
கட்சியை - தலைமை வாழ்வைப்
பறை கொட்டி வளர்க்க; உன்னைப்
படுத்திடும் பாடு நூறா ?
மறை நபி விழா துவக்க
மழியிட்டுச் சேர்க்கும் செம்பொன்
நிறை மலர் மாலை 'சோடா' -
நீராகும் ! உணர்ந்த துண்டா ?

மடுவினில் கிடந்து தூங்கும்,
மாரியில் குரல் கிழிக்கும் -
தவளைகள், தலைவர் ! அன்னார்
தலைமையும், பேச்கம், உன்றன்
வருகையில் உயரும் ! ஓங்கும் !
வள்ளலார் உதய நாளோ;
இனி, அவர் புகற் வேட்டைக்கு
இம்மியும் இடம் தராதே !

தொன்மைபோல் வருக; ஆனால்
தோரண மேடைக்கல்ல !
என்னரும் மகளிர், நல்ல
இளைஞர்கள் - எஃகு நெஞ்சர்
அன்னவர் இதயம் தாவு !
அரணிடு, ஆட்சிகொள், வா !
உன்னரும் உணர்வு கொண்டு
ஓங்கிடும் எழுச்சியைத் தா !

தலைமையின் வெறியாட்டத்தால்
தன்னியல் கொள்கை யற்று
உலையினில் துரும்பாய், இங்கு
உய்வழி யற்றுத் தேம்பும்
நிலைமையின் தோலுரித்து
நேர்தனி வாழ்வு காட்டும்
கலையினைப் பயிற்றி, அந்தக்
காலையர் தோளில் ஆடு !

இளைஞரை ஹ்ராஸைன்களாக்கு !
 எடுப்பார் கைப் பாவையாகி -
 விளங்கிடும் வாழ்வை, அன்னார்
 வேரொடு பறிப்பர் ! எம்மான்
 நலங்கிளர் வாழ்வை, வையம்
 நயந்திட நயந்து வாழ்வர் !
 வளந்திரள் நாளே, உன்றன்
 வாழ்வு நூ றாண்டு ஆக !

- ★ -

ஆணை கொள்வீர் !

குஸவாழையே இளங்கமுகு குருத் திவற்றால்
கோடிவகைத் தோரணமும் பேச்சரங்கும்
பலவாண்டாய் அமைத்தமைத்து நபிகளாரின்
பண்பாட்டை நல்லியல்பை எண்டிசைக்கும்
ஒலிபெருக்கி மூச்சலுத்தோம் ! உலகவாழ்வில்
ஒருணர்வும் சீரியலும் சார்ந்தோ மில்லை !
புலி இளைஞர் பணி ஒழுகும் நெஞ்சராகிப்
புனிதிலகர் நபிவாழ்வைப் பூண்டு வாழ்வீர் !

ஃ

வெறியுணர்வும் வெங்கொடுமை நினைவும் சூழ்ந்து;
விழுமியவான் வீறிழுந்த நெஞ்சராக
மறை ஒனியார் விழா துவக்கி மேடையேறி
மார்த்தடி விண்ணிடபோல் முழுக்கி என்னாம் ?
துறைதோறும் நல்லின்பம் பெய்து, வாழ்வைத்
தூக்கிவிடும் நிலத்தரசர் கொள்கை ழண்டு
'இறையருளே ! வாழ்வருள்வாய், வையம் காப்பாய் !'
என்றிளைஞர் நெஞ்சங்காள், ஆணை கொள்வீர் !

ஃ

'வான் கதிரை முழுமதியை ஈந்தபோதும்
வழி பிறமேன்' என்றார்த்து, முத்துப்பல்லைத்
தானிழுந்தும் திருவடிலன் குருதி தந்தும்
தனியருளின் ஓலியமாய்த் திகழும் செம்மல்
தேன்குமந்த உயிரமுதமாய் நிலஞ் சுரந்த
திருநாளில் நல்லிளைஞர் மகளிர் எல்லாம்
கான் சுரந்த நாள்மலராய் உள்ளாம் பூத்து
கண்மணியார் திருவாழ்வின் கண்ணாய் நிற்பீர் !

- ★ -

உன்னிடம் ஒரு செய்தி !

பொன்னிவாளே ! மண்ணில்
புதைந் தொனிர் தங்கக்காசே !
புன்னகை இதழே ! ஷ்வால்
புணாந்திடும் பெருநாள் வாழ்த்தே !
என் இறை அருளே ! வா, வா !
இளம்பிறைச் சுடனே ! வாழி !
உன்னிடம் செய்தி ஒன்று
உணர்ந்திட அவாவுகின்றேன்;

❖

திங்கள் ஒன் றாக நெஞ்சில்
தேக்கிய ரமலான் நோன்பால்
திங்களே, தங்கமானாய் !
தினையொரு வடுவு மின்றிப்
பொங் கொளி பாய்ச்சுகின்றாய் !
பூத்தகண் ணாச்சு வையயம் !
இங்கெனில் மலர்ச்சி ஒன்றும்
இல்லையே, இல்லை ! எனாம் ?

❖

நோன்பு நான் நோற்றுதுண்டு !
நாளெல்லாம் பசிகொளுத்த
வான் மறை பயின்ற துண்டு !
ஆயினும்; உன்னகத்துத்
தேம் பொழில் பூக்கவில்லை !
திங்களே, மகிழ்ச்சி இல்லை !
எனிதன் மாயம் என்ன ?
எனக் கதன் விளக்கமுட்டு !

- ★ -

இயம்பிச் செல்வீர் !

அருளாளன் திருநகரை,
அனைத்துலகின் செழு நிதியார் முகம்ம தெங்கள்
பெருமானார் தாயகத்தைப்,-
பெரும்புவியின் நெஞ்சகத்தை, முஸ்லிம்வையம்
கருவான மணிவபிற்றைக்,-
கஃபாவின் உறைவிடத்தை - எனைநாடு
வருவோரே; நிலலுங்கள் !
வடிக்கின்றேன்; செந்தீரைத் துடைத்துச் செல்வீர் !

இப்புவியின் பலதிசையும்
இருந்திங்கு வருகின்றீர் ! பெற்றார், கற்றம்,
ஒப்பிதாம் பொன்னாடும்,
உறுப்பாருளும் கைவிட்டு இறையாணை பால்
செப்பிதாம் வெறிகொண்டு
திரள்கின்றீர், பல்லாண்டாம் ! ஆனால், நீவிர
எப்பெரிதாம் உணர்வுற்றீர் ?
உரம் பெற்றீர் ? ஈண்டதனை இயம்பிச் செல்வீர் !

அல்லாஹ்வின் விதிக்கோடே
வாழ்க்கையென வகுத்துயிர்த்த இறையின் செல்வர்-
நல்லாராம் இப்ராஹிம் -
நபியாரின் பேருணர்வும், பேசரிய உள்ளப்பாங்கும்
பல்லுழி கால் நின்றே
பெருக்கெடுத்துப் பயன் விளைக்கும் பதியாம் ஈங்கு
எல்லாரும் வருகின்றீர்
என் பெற்றீர் ? எவன் பெற்றீர் ? இயம்பிச் செல்வீர் !

என்னரசர் நபி திலகர்
அங்கிறுதியாய்ச் செய்த ஹஜ்ஜின் போது
இன்னுயிரும் பொன்னுடலும்
இனிதுருக இசைத்தமொழி அத்தனையும் அறிவீரன்றோ ?
அன்னவழி வாழ்வருளும்
அனி நகரை நண்ணுகிறீர் ! அன்பரே நீர் !
உன்னுக ! உம் நெஞ்சத்தே
உலகத்தே என்னபயன் நிலைக்கக் செய்வீர் !

- ★ -

நினைவே செவிசாய் !

புவியே நினை ! எனவே தினம்
பூரண் டாட்டும் நினைவே;
செவிசாய், விழி சேர்ப்பாய், இது
இறையின் – எம திறையின்
நியா ரகு ளமுதார் கலை
நற்றாள் தவழ் பதியாம்
கவினார் நகர் கஃபாதனில்
கவினார் நகர் மக்கா !

ஃ

இம்மா நகர் இதயந் தரும்
என்னம் ஒரு நூற்றோ !
எம்யா தொகை எம்மோர் ! இவர்
எல்லா மிறை அடியார் !
சிம்மா சன அரசும், அவர்
சொல்லே பயில் வோன்றும்
அம்மோ நிகர் ! அந்நா ஸினை
அன்றோ இது காட்டும் !

ஃ

தன்னா டுயார் மணையும் உறு
பொருளும், பிற பேறும்
என்னாம் ! எனுந் துணிவா யுளம்
இசைந்தே இவன் இசைந்தார் !
உன்னே; உயிர் ஒடும் ஒரு
நாளின் வழி வாழ்வை
இந்நாள் மனம் இனிதே பெற
நாட்டும்; உணர் உட்டும் !

பொன்னார் பணி புதைவார், உடல்
புனையும் ஒரு இற்றாம்;
'இன்னே உயிர் இழியின், உடன்
ஏறும் உடை அது வாம்'
என்னும் மறை உணர்வே தரும்
இதை நீ உளம் பதிவாய் !
'என்னுன் என, எரிபோர் பகை
எழுவோய் ! இனி அழிவாய் !'

- ★ -

பின்னால் கால்காலை
ஏழாம் கிடைக்கிறோம்
நீங்கள் ஒரே விஷயத்
நீங்கள் கூடி தெருவத்
நீங்கள் சில நீண்ட நீண்ட
நீங்கள் கூடி விஷயத்
நீங்கள் கூடி விஷயத்
நீங்கள் கூடி விஷயத்

நீங்கள் கூடி விஷயத்
நீங்கள் கூடி விஷயத்
நீங்கள் கூடி விஷயத்
நீங்கள் கூடி விஷயத்

யாருணரும் நாள் !

யாருணரும் நாளிதுவோ ?
 ஏனின்று மலர்ந்ததுவோ ?
 பேர்க்மக்கும் போலிகட் கோர்
 பெருநாளும் வேண்டுவ தோ ?
 பார் சிரிக்கும் படிநடக்கும்
 பச்சோந்திக் கழிவடைகள்
 சீர்விரிக்கும் திருநாளின்
 திறங்காணும் திறத்தவரோ ?
 - யாருணரும் நாளிதுவோ ?
 ஏனின்று மலர்ந்ததுவோ ?

தூயவனின் தோழமையில்
 தோய்ந்ததனி லட்சியராய்
 தாயிய நாடெறிந்தார்,
 தனுசனிட்ட தீக்கிடங்கை
 நேயமுடன் பள்ளி கொண்டார்;
 நிர்மலராம் ஹலீலுல்லாஹ்
 நாயகரின் பாடுணர்த்தும்
 நற்றிருநாள்; இற்றைக்கு;
 - யாருணரும் நாளிதுவோ ?
 ஏனின்று மலர்ந்ததுவோ ?

‘தேவையற்றான், மாமுதலான்
 திருவுளமே வாழ்க்கை’ எனும்
 ஏவலொடு தனிமகனை
 ஈந்துவந்த கொடையாளர் !

ழூவுகம் புனைந்தறியாப்
 பொன்னாட்டின் மன்னவர்தம்
 மேவுதிறப் பாடுணர்த்தும்
 மேற்றிருநாள் இற்றைக்கு;
 - யாருணரும் நாளிதுவோ ?
 ஏனின்று மலர்ந்ததுவோ ?

வல்லவனை நயந்துருகி
 'வான் முதலே ! என்கினையில்
 நல்லதிருத் தூதொன்றை
 நட்டுவிப்பாய்' என்றிரந்த
 சொல்லமுதப் பயனாகத்
 தூய நபி நாயகத்தைப்
 பல்லுவலகும் பயன் பருகப்
 பரிசளித்தார் பாடுகளை
 - யாருணரும் நாளிதுவோ ?
 ஏனின்று மலர்ந்ததுவோ ?

'நம்மடியார் இப்பறாஹ்மி
 நடை பயின்ற வழி ஒன்றே
 எம்மைக்கும் ஈடுதரும்'
 என்றிறைவன் உவக்கின்ற
 செம்மலரின் திறவாழ்வைச்
 சித்திரிக்கும் பெருநாளைப்
 பொம்மைகளோ சிந்திக்கும் ?
 புகழ்ப்பழுத்த நாளிதனை
 - யாருணரும் நாளிதுவோ ?
 ஏனின்று மலர்ந்ததுவோ ?

- ★ -

வாட் பிறை காட்டுத்தா !

மேற்குவான் கர்பலா !

போர்ப்படை யாமென

வாட்பிறை காட்டுத்தா ! – முஹர்ரம்
நாட்பிறை தீட்டுத்தா !

கூற்றுயர் தோனினாய்

கொள்கைக் குயிர்தரும்

ஹூஸைனே எழுந்திரடா ! – அறத்தின்
ஹூஸைனே எழுந்திரடா !

‘ஆட்சி பொது’ வெனும்
அல்லாஹ் திரு மறை

ஆழ்றல் விளக்குத்தா ! – முஹர்ரம்
ஏற்றம் அளக்குத்தா !

‘நீட்சிழுலை; முடி

நிலைப்பதிலை’ எனும்

நீதி மலர்ந்த தடா – கர்பலாச்
சேதி புலர்ந்தத்தா !

‘நமதே அர்’ செனும்
நச்சரவத் திமீர்

உமையா சரிந்த தடா ! – தணல்
உமியாய் எரிந்தத்தா !

அமுதண்ணயார் ஹூஸைன்

அலியக வார் திறந்

அகிலம் வியக்குத்தா ! – முஹர்ரம்
ஆவியி யக்கு தடா !

வீரந்து டுக்குது !
 வேட்கைசி லிர்க்குது
 வேதம் ஓ லிக்குத்தா – கர்பலா
 போதம் லிக்குத்தா !
 ஈரமிலாக் கொடும்
 'எசிதியம்' வீழ்த்திட
 எண்ணாம் பெருக்கிட்டா ! – கர்பலா
 வண்ணாம் புதுக்கிட்டா !

❖

வையத் (து) இரு விழி
 வான் மறை ! மா நபி !
 மானிடர் சுற்ற மடா ! – இங்கு
 ஏனிடர் குற்ற மடா ?
 உய்யத் துணிந் தெழு !
 உமையாப் பகைப் புலம்
 உமிபடப் பூழ்தி செய்வாய் – கர்பலா
 உயிர் பெற வாழ்வு கொள்வாய் !

- ★ -

இருஞும் ! அருஞும் !

அரசர் பெருமான் ஆழ்துயிலில்
 அயர்ந்தார்; அந்த வேளையிலே,
 குர லொன் றார்த்தது; 'பெருந்துக்கம்
 குலவிலிர், எழுவீர் ! நம் மினறவன்
 வரிசை பெருக - வான் தூதர்
 வழுத்தும் நெறியின் வளம் பெருக
 தரிச ணைக்குச் செல்வீரே !
 தனியோன் அருளில் முனைவீரே !

ஃ

மன்னர் எழுந்தார்; மயக்குற்றார் !
 'மன்னன் - என்னைத் துணிவோடு
 இன்னே விழித்த குரலோன்யார் ?
 எங்கே ?' என்று நுதல் சுழிய;
 அங்கோர் மூலை இருளிடையே,
 'அரசே ! நான்தான்; இப்ஸீச -
 என்போ ! நிகிள் இயலமைய
 எழுவீர்; தொழுவீர் !' என்றிமுத்தான் !

ஃ

வேந்தர் வியந்தார்; 'பெருஞ் செல்வம்
 வேட்டையாடும் ஒருதிருடன்
 பாந்தங்கனியச் "சீமானே!
 பணப்பை கவனம்" என்பானோ?
 தீந்தேன் மொழியாம் ! உன்னுடைய
 திருவாக் கினிதே; ஆனாலும்,
 ஆய்ந்தேனில்லை; அகநோக்கம் !
 அமையேன் ! என்றார்; அறைகின்றான்:

'மன்ன ! காலப் பெருவோட்டம்
மாறிச் சூழன்ற தேதிக்கு -
முன்னே, தூய முழுமுதலின்
மோகச் சுடரில் இறுமாந்து
பின்னிக்கிடந்தேன ! பிழைகுழந்து
பேதுற்றாரைச் சுவனத்தின்
முன்னே சேர்க்கும் மாபணியில்
மூழ்க்கிக்கிடந்தேன; அதனாலே

❖

'இன்னும் அந்த ஏகத்துவ
இலையா நினைவு என்னசுத்தே
மின்னிப் பொலிதல் உணர்கின்றேன் !
மேலாஞ் சுவையில் மாழ்கின்றேன் !
மன்னா, அந்த மன்னன்பால்
மடுத்த சுவைக்கும் மாற்றுண்டோ ?
உன்னே; வையம் அளந்தாரும்
உலவிய மழையை மற்பாரே ?

❖

'நிலையில் வீழ்ந்தேன; என்றாலும்;
நினைவும், நோக்கும் அவன்பாலே !
மலையாம், அந்த மர்மத்தை
மன்னா; கேட்டு மறுகாதே !
தலையாம் வாழ்வு தடம்புரள்;
தலை, கால் கொண்ட மனிதர்தம்
தலைமைகண்டு தருக்குற்றுத்
தாழ்ந்தேன; எனினும், தரமுயர்வேன் !

- ★ -

'அருளின் தோற்று வாயன்னான் !
 அன்பர் - அயலார் என்கின்ற
 திரையொன் நின்றி அருள்கின்றான் !
 தினையும் ஏற்றத் தாழ்வில்லை !
 கருதித் தொண்டு புரிவேனேல் -
 கருணையாளன் துணை கொண்டு;
 உரிதூம் பேறு உயர் வேணாம் !
 உறுதி ! மேலும் உரை கொள்வாய் !

'ஆட்டக்காரன் நம்மிறை வன் !
 ஆடும் காம்கள் நாமாவோம் !
 நாட்டம் போல நகர்த்துகிறான் !
 நானும், நீயும் நகர் கின்றோம் !
 தேட்டம் யாவும் அவன் சித்தம் !
 தெளிவும் மயக்கும் நம்வசமோ ?
 பாட்டும், பயனும், பாடகனும்
 பரமன் கூத்தே; தெளிமன்னா !

இருளன் மொழிய, மாமன்னார்;
 'இவற்றை அறியேன், ஆனாலுன்
 திருட்டைத் தெரிவேன்; மாகொடிய
 தீங்கின் தலைவன்; திசை மாற்றி
 உருட்டும் கயவன்; உன் வார்த்தை
 ஒர்ந்து தேர்தல் எவ்வாறு ?
 மருட்டும் பாவக் கடல் போன்றாய் !
 மன்னன் அவற்றில் துளிபோன்றேன் !'

தலைவர் கூற; இப்பீசு;
 'தலைவ, உண்மை அதுவன்று;
 நிலையாம் அருளின் முதலானை
 நிசமாய்த் தொழுதே வருகின்றேன் !
 சிலகால் தூதர் நெறி நின்றும்
 சிரஞ்சாய்க்கின்றேன்; அதுவன்றி,
 நல வாழ் வெண்ணும் நல்லானா
 நன்றின்பாலே நயக்கின்றேன் !

ஃ

'கொளுத்தும் ஆசைக் கனல்தன்னால்
 கொடுமை செய்வேன்' எனவேண்டா !
 விழிப்பைத் தந்து வீட்டின்ப
 விளைவுஞ் செய்வேன்; வீழ்ந்தானா
 அழித்துப் பொசுக்கி நூகத்தின்
 அழிவுஞ் செய்வேன் ! அன்பாசே;
 பழிகொள் செல்லாக்காசிடையே
 பகும் பொன்காகும் பகிர்வோன்நான் !'

ஃ

மாயோன் வார்த்தை செவி கொண்ட
 மன்னர், நெஞ்சம் கொதிப் பேறு;
 "பேயாய் ! உன்றன் அளப்பெல்லாம்
 பெய்தாய், போதும்; உன்னுடைய
 நேயம் தொண்டு, துணையாவும்
 நீசுக் சிறையின் விலங்காகும் !
 நோயே ! என்றன் துயில்நீத்த
 நோக்கம் யாது? நுவல்" என்றார்

ஃ

அன்பனாகிப் பொய்க் கோலம்
அணிந்து நின்ற வன் குள்ளன்;
மன்னர்வேத மதிகண்டு
மழந்தானாகி; ‘உன்தொழுகை
இன்றுதவறின், பின்னேங்கி
எற்றங்காண்பாய், அஃபெதனக்கு
நன்றோ ? சகியேன !’ என்றானாய்
நடந்தான்; நாயன் அருள்கூர்ந்தான் !

- ★ -

இநயத்தில் கைவைத்துக் கூறு !

இனத்தை மறந்தனை, தோழு !
 இழிவுக்கு இலக்காகி, மக்கள்
 கனத்தனர் ! கண்டில்லை; நெஞ்சம்
 கல்லா இரும்பா சொல்லு ?
 மனத்தளர் வெய்தியே வேகும்
 மாண்பற்ற நிலைகண்டு தேராய் ?
 தின மெல்லாம் பேசுவை வீரம் !
 திடமில்லை, செயலில்லை, பேடி !

❖

சாந்தம் சமத்துவம் ஓம்பி
 சத்தியப் பண்ணியல் விளைத்து
 ஏந்தும் புகழ்க் கொடி நீழல்
 எழில் பெற்றுத் துலங்கிய உன்னோர்
 காந்தி நன்னிலையினில் தாழ்ந்து
 கதி கெட்டு உழல்கிறார்; நாளும்
 மாந்தும் நிலை ஈதுக்கான
 மாசினை எண்ணவும் மாட்டாய் !

❖

‘புதைகுழிக் காளாகு மட்டும்
 புகழுறை அறிவினைப் பயில்க !
 வினை யொன்று நல்கிடும் பயனை
 வித்தை வழங்கிடும்’ என்றோர்;
 பதைப்புக்கு ஆளாணார்; கண்டும்
 பாடு தெரிந்திலை நெஞ்சம் !
 உதவிப் பணி செய்யும் ஈவு
 இல்லையேல் தற்கொலை தாவு !

❖

சீதனம் எனும் விழப் பாம்பின்
 தீண்டலால் நோய்கண்டகன்னி
 வேதனைக்காளாகி; வாழ்வில்
 வெம்பிப் பழக்கிறாள் ! பெற்றார்
 சாதமும் வயிற்றுக் கிள்லாமல்
 சாவுடன் போராடி; உள்ளம்
 வழைப்படுகிறார் ! நீயோ
 வாழ்கின்றாய் போகத்தில், நன்றா ?

ஃ

இனப்பற்று உனக்குண்டா தோழா ?
 இதயத்தில் கைவைத்துக்கூறு !
 மனிதருள் மாணிக்கம் ஸெய்யித்;
 மதிவள்ளல் அல்லாமா, ஜின்னா –
 புனிதர்கள் பூத்திட்ட இனத்தில்
 புல்லணாய் வாழ்கின்றாய்; வெட்கம் !
 இனமோங்கப் பணி செய்து வாழ்க !
 இன்றேல் நீ கவடற்று மாள்க !

- ★ -

நெஞ்சே, துழுத்தெழு !

சோராதே நெஞ்சே; இந்தச்
கணை கெட்டார் துடிப்பைக்கண்டு !
சீரான வாழ்வு காட்டச்
செயல் கொண்ட செம்மல் ஜின்னா
நேரானை, இந்த வையம்
நிந்தனை செய்தல் கண்டும்
தேராயே, உளத்தில் வீரம்
தேம்பாதே ! எழுச்சிகொள்வாய் !

ஃ

நோயாளி நிலையில் வாதை
நோவற்றுக் கிடந்த நாட்டைத்
தாயாகிக் கடமை யாற்றித
தனி நிறை வகுத்த வீரத்
தூயானை - முஸ்தபாவைத்
தூஷணை செய்தார் ! கேட்பாய்;
மாயாதே நெஞ்சே ! உண்மை
மடியாத சத்தி; நம்பு !

ஃ

புன்மையைக் கண்டு சீறிப்
புகழ் கலைக் கழகம் தந்த
செந்தெந்றிச் செல்வர் ஸெய்யித்
செருப்படி சுமந்தார் ! மேலும்;
துண்மதிச் சழக்கன்; இஸ்லாம்
துறந்தவன், காபிர் ! என்றார் !
உன்னுவாய் நெஞ்சே ! தூய
உறுதியிற் பற்றுக் கொள்வாய் !

தீயினில் இறைத்த போதும்
 சிந்தனை செத்த தில்லை !
 நாயெனத் தாழ்த்திப் பேசும்
 நாவுகள் வாழ்ந்த தில்லை !
 மாயினும் உறுதி தாழ
 மறவார்கள் விரும்பார் ! வல்ல
 தூயவன் உண்டு, நெஞ்சே !
 தடித் தெழு புரட்சி செய்ய !

பெற்றவள், எனினும் மக்கள்
 பெருமையைச் சிதைப்பாளாயின்,
 புற்றுறை நாக மென்னப்
 பொங்குவாய், துணிவாய் ! நாட்சீல்
 கற்றவர் என்று கூறிக்
 கயமையை வளர்ப்பார் தம்மைப்
 பற்றிடும் புன்மை விட்டுப்
 பகுத்துணர்ந் துழைப்பாய் நெஞ்சே !

- ★ -

கொற்றம் எழுந்தாச்சு !

பொல்லாங்கு கொண்டெமைப் போட்டுவருத்திய
புன்னையின் பேயிருட்டே - கொடும்
புல்லரின் நோயிருட்டே - உனைக்
கொல்லவரும் கடர், கொழுந்திடு நெஞ் செலாம்
கொள்கை பிறந்தாச்சு ! - எங்கள்
கொற்ற மெழுந்தாச்சு

❖

ஆடு நனைவதாம் ஆர்ப்பரித்தேயதன்
ஆவி குடித்திட்ட நாய்போல - எமைக்
கேடுபடுத்திய பேய்களே - உன்றன்
கூடுகிழித்துயிர் கொன்று குமைத்திடும்
கூற்றம் பிறந்தாச்சு ! - எமக்கொரு
சீற்றம் எழுந்தாச்சு !

❖

தப்புக் கணக்கிட்டுத் தம்பட்டம் கொட்டினை
சாயம் வெளுத்திடும் பார் ! - உன்
சாலம் விளங்கிடும் பார் ! - இங்கு
திப்புப் பிறந்தனன் மணிச்சுடராம் ! எங்கள்
தீர்ம் எழுந்தாச்சு - தனியொரு
வீர்ம் எழுந்தாச்சு !

- ★ -

செயலுக்ருச் சுதங்கொள்வாய் !

கற்பது கட்டமை என்று
 காசினிக் குபதேசித்த
 பொற்புயர் இஸ்லாம் தன்னைப்
 பூண்டொளிர் முஸ்லிம் மக்கள்
 அற்பாய், அறிவிற்குன்றி
 அகதியாய் வாழுகின்ற
 துற்சிறு நிலையை வீழ்த்தக்
 துடித்தெழுந் துழைக்கவாராய் !

ஃ

‘பெரும்புலி நெற்றி மீதும்
 பேறுதை கல்வி யுண்டேல்,
 விரும்பியே பயில்க’ என்று
 வியனுறை கோமான் சொன்ன
 திருமொழி நயந்த மக்கள்
 தம்பெயர் தீட்டு தற்கே
 பெருவிரல் நாட்டு கின்றார் !
 பேதைமை வெட்கம், வெட்கம் !

ஃ

சிந்திக்கும் பான்மை கெட்டுச்
 சீர்தூக்கும் முறைமை விட்டு,
 நிந்திக்கும் கீழ்மைக்காகி
 நீன் துயர் ஆழ்ந்து, மக்கள்
 மந்தைக்கு நிகர்த்து வாழும்
 மட்மைகள் ஓடித்து வாழுவு
 தந்திட எழுவாய், இன்றே
 தளைகளை நீறு செய்வாய் !

இதயமாம் வானம் தன்னில்
எழிற்கலைப் பரிதி தாவி
உதயஞ் செய் காலை யன்றே
உ தீர்ந்திடும் இருட்கயமை
சதமெனக் கருதுகின்ற
சதி வழிக் கொழியும் ! இஸ்லாம்
மதவழி வாழ்வு செல்லும்
மக்துதான் எழுச்சி பொங்கும் !

சங்கங்கள் ஆமைத்து யாண்டும்
சகோதரர் சத்தி கூட்டி
மங்கிய வாழ்க்கைக் கான
மாக்கள் துடைத்து, கல்வி
பொங்கிடச் செவ்வாய், மக்கள்
புதுமையில் திழைக்கச் செய்வாய் !
சிங்கமே, எழுவாய் ! இன்றே
செயலுக்குச் சபதங்கொள்வாய் !

- ★ -

என்று மாயும் !

மேல்நாட்டான் ஈன்றுதவும் சிம்மக்குட்டி
மேதினியை வலம்வந்து விண்ணணைத்தாவி
கால்நாட்ட முனைகின்றான் சந்திர கோளம் !
கடலாழும் தூர்க்கிளின்றான், விந்தையம்பா !
பாலூட்டிப் பக்குவமாய் வளர்த்த உன்றன்
பாலகளோ அறிவுக்கு வைரிபாகிக்
கோல்தாங்கி யாசிக்கச் செல்லுகின்றான் !
கொடுமை, இது நனி கொடுமை என்று மாயும் ?

❖

வானத்தை நோக்குகிறான்; பறவை செல்லும்
வண்ணத்தைச் சிந்தித்து தானும் ஊர
விமானத்தை ஆக்குகிறான், மேலவநாட்டு
விவேகத்தில் உருவான தாயின் செல்வன் !
வானத்தை மேல்நோக்கும் உனது மைந்தன்
'வாழ்விதுவோ பெருமாயம் ! இந்த வாழ்வு
ஏனப்பா நானென்டுத்தேன்' என்று நொந்து
ஏங்குகி றான்; இக்கொடுமை என்றுமாயும் ?

❖

இருள்கிழித்து கனல்சிதறும் மின்னல்கண்டு
இயக்குகிறான் மின்சாரப்புதுமை ! அத்தால்
அருளிறைவன் பெருமையினை வையாம்க்கள்
அறிவுக்கு விருந்தாக்கி மகிழுகின்றான் !
மருளனியில் - பேட்டமையில் சிறந்த உன்றன்
மக்களோ சுடர்மின்னல் கண்டு, நெஞ்சம்
வெருண்டடித்துச் சாழுலை பதங்குகின்றார் !
வேடக்கை; இவ்விழிவு என்ற மாயும் ?

நோய்கண்டால் தீராய்ந்து மருந்துசெய்ய
 நுண்ணறிவால் முயற்சித்துக் கொடியநோய்கள்
 மாய்ந்தழியச் செய்கின்றான்; வையத்தார்க்கும்
 மார்க்கத்தை உணர்த்துகிறான்; உனதுசெல்வன்
 பேயென்றும் நாயென்றும் கதைகள் பேசிப்
 பிதற்றுகிறான்! எய்ததுண்ணும் கூட்டத்தார்க்கு
 வாய்ப்பழித்து; நாசத்தை வாழுவிக்க
 வாழ்கின்றான்! இக்கயமை என்றுமாயும்?

தனமுடையார் ஒன்றாகிச் சாலை செய்து
 தற்குறிகள் - வேலையிலாக் கூட்டத்தார்கள்
 மனமுடையா வாழ்வு பெறத் தொழிலைக்காட்டி
 மானத்தில் செழிக்கின்றார், மேலைநாட்டில்!
 உனது உயிர்ச் செம்மல்களோ, செல்வம் சேர்க்க
 உன்மானம் விலையிடவும் துணிவு கொண்டு;
 இனநலத்தை வேம்பாக்கி வாழுகின்றார்!
 இப்பொல்லாக் கீழ்மையெலாம் என்றுமாயும்?

- ★ -

கொடி தாங்க விடைதா !

தலைவி :

விண்ணனதிரும் வண்ணம்
வீதியிடைப் பெருங்கடல்போல்
பண்ணதிரும் செயல்மறவர்
பவனிவரும் இக்காட்சி
'அஸ்லாவ்ஹவின் வா'னென்ற
ஆயிரந்தோட் சிம்மத்தின் -
வல்லாண்மைப் பெருநினைவை
வரைகின்றதா மச்சான் ?

தலைவன் :

ஆழாம், பெண்ணாரசி !
அணிமறவர், திருக்கோலம்
தேன்போலுன் செவ்விதழ்போல்
தித்திப்பை ஏற்றுதடி

தலைவி :

நீங்கள் ஒன்று.....
நினைவெல்லாம் கடுகுமுனை !
தாங்கி, நினையிழந்து,
தாசடைந்த சலுகத்தின் -
எனப் பழிகளைய,
இன்னுயிரும் 'தூ'வென்று;
மானப்புகழ் படைக்கும்
மறவர், அணிநடையில்;
தேனை, எனஇதழின்
தித்திப்பைத் தேடுகிறீர் ?

உயிர்ணைய பெருந்துணையை,
உடன்பிறப்பைத் தன்மானப்
பயிர்விளையச் செருக்களத்தில்
பரிசனித்த பாலையின்
வழிவந்தேன், செவ்விதழின்
வாழ்வுக்கோ வாழுகிறேன் ?

தலைவன் :

மொழியரசி ! 'மச்சான்'
மொழிந்தஷ்றை உனக்குத்
தப்பாகப் பட்டால்
தங்கமே ! மன்னித்து,
இப்பால் முகங்காட்டு,
ஏங்கே என்னைப்பார் ?

தலைவி :

தப்பில்லை, மச்சான் !
தணியாத காதலினால்,
செப்பினீர்; ஆனாலும் -
செப்புகிற வேளை இதோ ?
'இனத்தின் உயர்வொன்றே
இன்னுயிரின் விலை என்று,
முனைத்த உணர்வோடு
மூண்டெழுந்த பேரணியின்
பவனி வரக்கண்டு -
'பதுரி'த்தே கருக்கொண்டு
அவனி வியக்கின்ற -
ஆண்மை தினவெடுக்க;
'கொடுதாங்க' மூல்லைக்
கொடுயே, விழைகின்றேன் !
விடைதாடி, என்பீரேல்
விருந்துண்டு, தொழுதிருப்பேன்

தலைவன் :

பெருமாட்டி ! இந்தப்
பேரியக்கத் தாரைநீ
புரியாமல் பேசுகிறாய்;
புகல்கின்றேன், முற்றுங்கேள்:
'இந்தத் திருநாட்டில்
இமையும் விழியும்போல்
சொந்தம் பெருக்கிச்.
சுதந்திரமாய் வாழ்கின்றோம் !

'சமயம், இனம் என்ற
சாப்பறையின் வெற்றொலிகள்
அமையா அரசியலும்:
'அனைவர் நாம் இந்தியரே' –
என்ற – பொது நோக்கும்;
இலட்சியமாய் நம்வாழ்வில்
ஒன்ற, ஒம்புகிறோம் !
ஆணால்; ஒரு குழுவார் –

'இந்தியர் நாம் என்ற
ஏக அமைப்பதனைச்
சந்தி பிரித்துச்
சதிராட்டம் போடுகிறார் !
'இல்லாத்தை அரசியலில்
இருத்தாட்டி நம்மவரை
'முஸ்லிம் லீக்' சாப்பொறியில்
மொட்டை தட்டுகிறார் !

ஆகவே,
கொடிதாங்க, முல்லைக்
கொடியே, விழைகின் ரேன் !

விடைதாடி ! என்று
விள்ளுவது, சரியா சொல் ?

தலைவி :

'இந்தத் திருநாட்டில்
இந்தியர், நாமென்று
சொந்தம் பெருக்கிச்
குமாக வாழ்வதிலும்,

வானக் கூரையின்கீழ்
வையகமே வீடென்று
மாணிடரை உறவாக்கல்
மச்சானுக் கொவ்வாதோ ?

'சமயம் கோயிலுக்கே
சாத்தியம்' என்பவரின்
குமையான பின்னர் ;
சுதந்திரமா பேசுகிறீர் ?

"என்வாழ்வு மரணம்
இயற்றுவன ஒவ்வொன்றும்,
மன்னா ! உனக் கென்று
மாழிறைவன் பாலுரைப்பீர் !
அரசியலைமட்டும் நீர்
ஆரிடத்தில் ஒப்புவித்தீர் ?
சிரசிழுந்து முண்டமெனக்
சித்திரித்து, இஸ்லாத்தின்
வரிசைகெடச் செய்கின்ற
வஞ்சகரின் கீழாகிக்
கால்பிடித்துக் கைபிடித்து
காங்கிரஸின் வால்பிடித்து

பால்குடித்து நீர்வளர்ந்த -
பத்தினியைக் கொன்றழிக்கும்
வேல்பிடித்து; ஆண்மையினை
விலைப்படுத்தி ஆடுகிறீர் !

உங்கள் ஆட்டங்கள்,
உயிரினத்துக் கோட்டையிலோர் -
செங்கல் ஸலயேனும்
சினதக்காது; ஏனென்றால்:-
சிங்கத்தோள் மறவார்
சிந்தை, உணர்வொன்றிச்
சங்கமித் தெழுந்தார் !
சத்தியமாய், உம் ஆட்டம்
இங்கு பலிக்காது
என்றாலும்
- வையகத்தில் :
இறை ஒன்று ! 'அவனாடிமை
யாம், என்ற இலட்சியத்து
நிறை ஒன்று ! வாழ்க்கையினை
நிகழுத்தி வருகின்ற
மறை ஒன்று ! - இவ்வாறாய்
மகத்தான் பண்பாட்டின்
துறையொன்றிச் சிறப்பைடந்த
தூயதனிப் பேரினத்தில்;
வெடிப்பை உருவாக்கி,
வேற்றுமையைப் பயிராக்கும்
நடிப்பை, ஒரு முஸ்லிம்
நாடுவதும் இழுக்கன்றோ ?

'பொதுமை நோக்'கென்பார்;
பொய்ம்மை முடிச்சதனை
மெதுவாய் அவிழ்த்து, நீர்
மெய்ம்மை அறிந்தீரா ?

‘தன்னை ஒழிபுவதும்,
 தன் பெண்டு பிள்ளையினைப்
 பொன்னாய் மதித்து
 பொருள்ட்டி வாழ்வதுவும்;
 உன்னும் வினைக்கெல்லாம்
 உயர்ந்தவினை’ யாமென்றால்:-
 ஈன்று பறந்தந்த
 இனத்தின் உயர்வுக்கு -
 ஆன்ற பெருமைக்கு -
 ஆவிநிகச் சொன்கைக்கு -
 சான்ற வினைதுவுக்கும்
 சங்கம் சாப்பொறியோ ?

மன்னிக்க வேண்டும்:
 மச்சான் ! உங்களிடம் -
 அந்நியன் ஒருவன்
 ‘அன்பரே, உன் மன்னாவி
 தன்னை என்பால்
 தருக; அவள் நலனை
 என்னாவி தந்தும்
 இமையாது காப்ப’னைச்
 சொன்னால், ‘தேசியத்தின்
 தோது, கருதி நீர்
 என்னை அளிப்பீரா ?
 இனத்தை அழிக்கின்றீர் !

தலைவன் :

செல்வமே ! போதும் !
 சிந்தை தெளிந்ததடி !
 வெல்லப் பாகிருந்த
 விஷயத்தை விடுவிந்தாய் !
 உணர்வை ஒடுக்கி

உள்ளத்தை இருட்டாக்கிப்
பின்மாய் அமைத்த
பெருத்திராயை நீகிழித்து,
அங்கம் - அனுவண்ணவாய்
ஆக்க உணர்வேற்றிச்
செங்குருதித் துளிதோறும்
சிம்ம விறல் சேர்த்தாய் !
மங்கையே உன்னன
மணந்த மணம்பெற்றேன் !
இங்கு தரித்திருந்து
இமைப்பொழுதும் வீணாக்கேன் !
ஆகவே -
கொடிதாங்க, மூல்லைக்
கொடியே, விழைகின்றேன் !
விண்டதந்து, என்னன
விரைந்தனுப்பு, பெருமாட்டி !

- ★ -

மானம் காப்பீர் !

முலையிலோர் இருட்டாங்கில்
 முச்சழிந்தே செயலொடுங்கி,
 முடங்கித், தூங்கும்
 காலையிதோ? இளைஞர்குலக்
 களிருக்கோ, ஆர்த்தெழுவீர் !
 இனக்கோட்டைக்குள்
 ஓலயிடும் சிறுநரிகள் ;
 ஒட்டைச்சாண் இழிநெஞ்சர் -
 கும்பல் செய்யும்
 வேலைக் களான்றா, நீவிர்
 விரைந்தெழுவீர் ! பணியுன்னி
 மானங் காப்பீர் !

அறவீரப் பெரும் புலிகாள்
 அனைத்துலகும் வியந்தேற்றும்
 'காலித்' என்ற
 மறக்குருதிச் செந்துளிகாள் !
 நீவிரெலாம் செயல்மறந்து,
 இனத்தின் வாழ்வைப்
 புறக்கணித்த தாலன்றோ
 புல்லெரலாம் வில்லேந்திச்
 சூழ்ந்தார் ! இன்றே
 நறுக்கிடுக, அவர் வாலை !
 நலித்திடுக, இழி செயலை !
 மானங்காப்பீர் !

நேற்றெழுந்த ஒருவாழ்வால்
நிலைகண்ட சிறுநெஞ்சார்
உம்மையெல்லாம்
சேற்றெருமைக் கணக்கிட்டுச்
சீரழிக்கத் துணிகின்றார் !
சிம்மக்காடே,
கூற்றமெனப் பொங்கிடுக;
கொள்கைதரும் பிறைக்கொடியில்
திரள்க ! வாழ்வில்
ஏற்றமுறப் பணிபுரிக !
இமயத்தோன் புடைத்தெழுக !
மாணங்காப்பீர் !

- ★ -

செகலெல்லாம் உன்வசமே !

இஸ்லாத்தின் செயலுருவே !

இளைஞர் பண்ட ஸைபுல்லாஹ் !
முஸ்லிம் நீ தூங்குவதோ ?

முன்டெழுந்து பணி தொடுப்பாய் !

ஃ

மானிலத்தின் தலைமகனே !

மா னிடத்தின் முதன் மகனாய்
வானிடத்தும் புகழ் வழித்த
வல்லான்னமை எங்கேயடா ?

ஃ

நம்றாதின் தீக்கிடங்கை
நன்றுபடச் சுட்டெரித்த
செம்மறியே ! பேராண்மை
செல்லவிட்டுத் தூங்குவவயோ ?

ஃ

தன் பெண்டு பிள்ளையெனும்
சாணகன்ற சிறு நினைவால்
பன்னாரிய உண்வாழ்வு
பாழ்கிடந்து தூங்குவதோ ?

அடலேறே ! எழுந்திட்டா !
ஆனபணி குழந்திடு வாய் !
கடல் கிழித்து வழிபடைத்த
காதையினைச் செய்திடுவாய் !

நெஞ்சத்தை வானாக்கி
நீஞ்ஞார்வைச் செயலாக்கி
செஞ்சுடரே ! நீ எழுந்தால்
செக்கமெல்லாம் உன்வசமே !

— ★ —

புத்துலகம் ஒன்று காட்டு !

பெருவானே ! கூண்பிறையே ! கேள்வீர் : பெண்ணைப் பெருங் கொடுமைக்காளாக்கி, வையமீதில் உருவான சமுதாயம் உண்டோ ? மண்ணில் உயர்வுக்கு வித்தன்றே பெண்னை ! எம்மான் திரு நபிகள் பொன்னுரையில் தெளிவுகண்டும் திருந்தாத சாந்தியின் நெஞ்சம் கல்லா ? சருகான பெருமகளிர் தளைத்துவாழும் சகமிருந்தால் காட்டிடுக பிறையே ! வானே !

‘ஆண்மைக்கு உடையாகும் பெண்மை; பெண்மைக்கு அஃதாகம் ஆண்மை’ என நபிகள் வேந்தார் வீணுக்கோ நெறிசெய்தார்? ‘வள்ளல்’ என்றால் விதிர்ப்பற்று மெய்க்கிந்து வாழ்த்துக் கூறும் சீழ் நெஞ்சர், நபிகொள்கை மீறுகின்றார் ! செப்பிடுகே: பிறைவானே, இருண்டவீட்டின் பாழரங்கில் மூச்செறிந்து வெம்பிச் சாகும் பாவையர்க்குப் புத்துலகம் ஒன்று காட்டு !

நெஞ்சத்திற் பேயிருட்டு, குடும்பத்தோப்போ நெடிநாற்றச் சீழ்க்குட்டை, தேம்பல், சாவு ! வஞ்சத்தின் ஆர்ப்பாட்டம் வாழ்க்கை என்றால் வளஞ்செறிந்த இனம் பெருகும் மார்க்கமுண்டோ ? கொஞ்சித்து மகிழ்கின்ற துணைவிகொள்ள கோடிப்பொன் வழக்கின்றார் ! பிறையே, கன்னி பஞ்சஸ்தந்து முதுமைக்கு விருந்தாகின்றாள் ! புனிதர்நபி வழிபயிலும் புவனம் காட்டு !

- ★ -

கண்ணே, எழு !

புன்னமை உருபாறிப் புத்தெழில் பூத்தது
 பூவையே தூயில்விட்டு எழுந்திரு !
 உன்னைச் சிறைத்திட்ட சின்னத்தன மெல்லாம்
 உக்கிமடந்தன எழுந்திரு !

வீட்டிற்குட் பெண்களை வாட்டிவதைத்திட்ட
 வீணார் வழக்கத்தைக் காளொயர்கள்
 சீட்டுக் கிழித்தனர் ! கண்மணி; தூயில்விட்டுச்
 சீரித் துடித்தே எழுந்திரு !

மேலைப்புரங்கிலே உன்னினாந் தோகையர்
 மேவினார் போர்க்களாம், எழுந்திரு;
 மூஸலையறங்கிய சீனாத்துக் கண்ணியர்
 முழியினைச் சாய்த்தனர்; எழுந்திரு !

ஆதிக்க வெறியிரின் நீசத்துடிப்பினை
 அடக்கியே சாந்தியை ஈட்டுதற்கு
 மேதைத் தவத்திரு கோதையர் காரியம்
 மேவினார் கண்மணி, எழுந்திரு !

பாகிஸ்தான் நாட்டிலே பாலையர் பட்டாஸம்
பாத்திம்மா நாட்டினள் எழுந்திரு !
சோவியத் தாட்சியைத் தோழியர்தாங்கியே
சுகவனம் ஆள்கிறார்; எழுந்திரு !

துட்டும் மதிப்பற்ற மூடத்தனத்திலே
தாங்கியழியாதே எழுந்திரு !
வெட்டும் விழியினால் புத்துலகாக்கி—
வீராங்னையே, நீ எழுந்திரு !

- ★ -

ஜோ, பெண்ணே !

முக்காட்டுச் சிறை உனக்கு வெல்லமாடி ?

மூலையிலே இருட்டுலகில் கிடக்கின் றாயே ?
செக்காட்டும் மாட்டுக்கே உணர்ச்சியுண்டு !

செயல்விந்தாய்; ஏ ! பெண்ணே ஒன்று கேட்பேன்:
எக்காலும் இந்நிலையே வாழ்க்கை என்றால்,
என்னேடி கீழ்த்தை வீக்கம், வெட்கம் !
இக்காலே உன்னுயிரைத் தீர்ப்பாய் ! நாளை
எழுகின்ற புத்துலகைப் பாழாக்காதே !

❖

நாடுலவும் பெருமகளிர் பேகம் ஜின்னா
நற்பணியை, பேருழைப்பைக்கண்டேன் ! மக்கள்
தேடரிய திருவற்றார் ! வியாகத் அம்மை
தியாகத்தின் தனியாரி ; வையமெங்கும்
பீடுயர இதயமுர சார்த்துச் செய்யும்
பெரும்பணிகள் இம்மட்டா ? முக்காட்டிற்குள்
மூடிமறைந் தொளிகின்றாய் ! பெண்ணே, நீதான்
முழுமானப் பத்தினியோ ? வாழ்கின்றாயே ?

❖

இனத்தாரில் சரிபாரி முக்காட்டிற்குள்
இருட்டரங்கில் முடமானால் வாழ்க்கையுண்டோ ?
நினைத்தேனும் பார்த்தாயா ? பெண்ணே, வாழும்
நிலைசரியா ? மூடர்தம் திறமையாலே
உனைத்தாழ்வு கொண்டார் ! உன் வீறு கொல்ல
உதவாத திட்டங்கள் செய்தார் ! சீரிக்
கணைத்தாலே போதுமாடி, மட்டமை தீயும் !
கருத்தின்றிக் கிடக்கின்றாய், அடிமைப்பெண்ணே !

- ★ -

போராட வாரீர் !

உடுக்கை இழந்தவன்போல, – உங்கள்
உரிமையனைத்தையும் கவர்ந்து
அடுக்களை யாண்டிடச் செய்த – பொல்லா
அநியாயம் செத்தது என்றோ !
வடுக்கஞம் அழிந்தன கண்டார் ! – இன்னும்
வாடி வெதும்புதல் நன்றோ ?
இடுக்க ணிலைபூத்தவர் மாண்டார் ! – சமுக
எழுச்சிக்குப் போராட வாரீர் !

கல்வி சமத்துவம் நீதி – தூய
கவினுறை பண்புகள் எதிலும்
பெல்லியர் தாழ்வில்லை யென்ற – புகழ்
மேதையருள் நபி சொல்லை
நல்லினங்காளையர் உணர்ந்தார் !
நவிவை யழித்திடத் துணிந்தார் !
இல்லை, பயம் நமக்கென்றே – இன
எழுச்சிக்குப் போராட வாரீர் !

இதிகாசம் வாழ்கின்ற செம்மல் – கவி
இக்பாலை – நல்லறி ஹூற்றைப்
புதிதாக வீட்டுக்கொன்றாக்கி – ஈனப்
புன்னம் களைந்திடச் செய்வீர் !
சதிக்கா வெறியரச் சாடி – சுத்த
சுத்திய வாழ்வுக்காப் மாண்ட
மதிவள்ளல் அலி என்ற கோவை
மக்களாய்ப் பெற்றிங்கு தாரீர் !

கண்ணிகர் செய்யிதை, கமாலை,
காயிதே ஆஜுத்தை, உயினர்
எண்ணிப் பொருமுதல் விட்டே, – வாழ்வில்
இயற்றி வளர்த்திட வாரீர் !
மன்னில் புகழ் பெற்ற எம்மை
மடமைகள் குழந்தன, வெட்கம் !
பெண்ணென்னும் மாதவக் கிளிகாள்
பெருமைக்குப் போராட வாரீர் !

- ★ -

வருவார் வாழ்வோம் !

‘ஆணைன்றும் பெண்ணைன்றும் பேதமில்லை !
 அனைவர்க்கும் சமாரிமை உண்டு என்று
 மாண்புயர்ந்த எமதிஸ்லாம் செப்பு தென்று’
 மடைதிறந்த வெள்ளம்போல மேடையேறி
 வீண்கூச்ச விடுகின்றீர் ! உங்கள் பேச்சில்
 விழிப்புற்ற மங்கையினைத் தட்டிப் பேசி.
 தீண்டுகிறீர் உரிமையினை; ‘பர்தா’ என்னும்
 திரையிட்டு மறைகின்றீர்; நீதியிதோ ?

‘சமுதாய உயிர்நாடு பெண்மை’ என்றும்,
 ‘சாந்தியரே புதுதலக கர்த்தா’ என்றும்
 அமுதகவி அல்லாமா இக்பால் சொன்ன
 அறிவுரையை மெச்ககி றீர் ! உரிமைகேட்டால்
 ‘திமிராடி உனக்’ கென்று திட்டுகின்றீர் !
 தீர்களே, இதுவாமோ உங்கள் நீதி ?
 குழநியெழும் உணர்ச்சியலை திரட்சியானால்
 குவஸயமே நீராகும்; புத்திகொள்வீர் !

அராவணன்புக் கருவியென எம்மை ஆக்கி
 அடுக்களையின் வெஞ்சிறையில் அடைத்துவாட்டும்
 சுரணையிலா மனப்பாங்கை வீழ்த்தி எங்கள்
 சுயாரிமை நிலைநாட்டி; வாழ்வுகாட்ட
 அரியேறாம் இளைஞர்குழாம் வீறுகொள்ஞாம்;
 அந்நாளே எம்வாழ்வின் நன்னாளாகும் !
 அரக்கர்நெறி வழக்கங்கள் இற்றுச் சாகும் !
 ஆண் பெண்ணின் பெருவாழ்வும் செம்மையாகும் !

'சீர்கல்வி சீனாவில் இருந்தாலும் நீர்
சென்றறடைக' என்ற நபி திலகம் சொன்ன
நேர்நெறியை ஆண்டுக்கே உரிமை செய்தீர் !
நீதியிதோ ? கல்வி யிலா மங்கை கண்ணீர்
கூர்வாளாய் உருப் பெற்றுச் சமுகம் தன்னைக்
குத்தியித் தாவியினைக் குடுத்திடா தோ ?
ஆர்த்தெழுவார், காளையாக்கள் ! உரிமைவாழ்வை
அளித்திடுவார் ! பரிசளிப்போம் இன்ப வாழ்வை !

'வீட்டங்கி வாழ்வதுமே மானம்' என்று
விளம்புகிறீர் ! வரலாற்று பெண்டிர் கூட்டம்
நாடெல்லாம் நிகழ்த்தியவை, மக்கள் மன்றம்
நாளௌல்லாம் நிறுவியவை அறிவீரன்றோ !
சாடுகிறீர், எமைமட்டும் மட்மைகுழந்து
சாவோலை தீட்டுகிறீர் ! நன்று; உங்கள்
கேடுகற்றிச் சமாளிமை வாழ்வுகாட்டக்
கிளர்ந்தெழுவார்: இளைஞர் குழாம் – சிங்கக்கும்பல் !

'பணம் பெற்று மணம் கொள்ளும்' கயமை தன்னால்
பருவத்தைக் காலமெனும் சிறையில் தள்ளிப்
பிணமானார் இளம் பெண்கள் ! பெண்ணை ஈன்றோர்
பெருங்கவலைக் கிரையாகி விம்மி மாண்டார் !
கணமேனும் இக்கொடுமை தன்னை எண்ணிக்
கன்னியைன் வாழ்வுக்கு உழைத்த துண்டோ?
பணமீந்தே துணைவியினை மணந்துகொள்ளப்
பயனளந்த செம்மல்கள் வருவார், வாழ்வோம் !

- ★ -

மச்சானுக்கு !

எண்ணத்தில் ஒளியுட்டும் மச்சான், உங்கள்;
 இளந்தந்தப் பெருந்தோனே எண்ணமாகிக்
 கண்ணொற்றிக் கிடக்கின்றேன்; அமைதியில்லை !
 கடுஞ்சிறையில் ஓர்கைதி ! இருண்ட வானில்
 வண்ணத்தைப் பொழிகின்ற நிலவு போல
 வருவீர்கள்; சுவைக்கூத்துப் பொழிவீர் ! பெற்றார்
 புண்ணொத்த கொள்கையினால், சீதனத்தைப்
 புரியாக்கிக் குடும்பத்தைக் கொல்லுகின்றார் !

நேற்றிரவு என்தோழி கபைதா வந்தாள் !
 நிலைகூறி வழிகேட்டேன் 'பெற்றாரெல்லாம்
 கூற்றுக்கு நேர்மூத்த நெஞ்ச ராணார் !
 கொள்கைக்கு உரமாகக் கொண்டார் உன்னை !
 ஆற்றுக்கு இரையாவாய்; அன்றேல் மச்சான்
 அணிமார்பின் கிளைதாவு' என்றாள் ! நெஞ்சம்
 தேற்றிய ஓர் வழிகண்டேன்; துரையே, உங்கள்
 திண்ணதோளில் அடர்கின்றேன்; ஏற்பீர் மச்சான் !

என்வாழ்வே ! அஞ்சாதீர்; அடுக்கு வீடும்,
 என்னுயர்ந்த பெருநிதியும், சிறப்பும் உங்கள்
 புன்முறுவ வின்முன்னே கூளம் ! கூளம் !!
 புகழிறைவன் அருள்கொண்டு வாழ்வு செய்வோம் !
 பன்னாறு காதவெளி வையம் ! மக்கள்
 பஸ்கோடி வாழ்கின்றார் ! சீதனத்தால்
 கொன்றறிக்கும் வல்லுறுக் கூட்டம் தங்கள்
 கொள்கையிலே குமையட்டும்; வாழ்வோம், மச்சான் !

- ★ -

மண வாழ்த்து !

'பொன்வேண்டிப் பெண்கொள்ளும் பித்தர்தம்மின்
பட்டியலில் எனைச்சேர்த்து; என்னாதே டை !
என்மாமி மகன் உன்னை அடைவதற்கு
எனக்குரிமை இருக்கையிலே, பொன்னெனதற்கு ?
புன்னைகையை இதழேந்திப் பரிசில் நீட்டும்
பெண்மயிலே ! வீணைக்கம் தவிர்வாய்' - என்று
முன்னாளில் வாக்கிட்டார் ! மச்சான், இன்று
முதலாளியார் மகனைத் தேடுகின் றீர் ?

'கண்ணினிக்கும் பெண்மகனைக் கொள்ளுதற்கு
கோடிப் பொன் கோருகிறார் கயவர் கூட்டம் !
புண்ணாஸ்யச் செய்கின்றார், சமுகம்தன்னை !
புகலரிய இக்கொடுமை இருப்புக் கெட்டு
மண்புதையச் செய்திடுவோம் கண்ணே !' - என்று
மார்படித்து ஆணையிட்டார், மச்சான் ! இன்று
எண்ணுயர்ந்த பொருளுக்காய், ஆணைமீறி
எனைவிட்டு மாற்றானை நாடுகின் றீர் ?

'சாந்தி நிறை நம் மிஸ்லாம் சாற்றுகின்ற
சமதர்ம நெறிதன்னைப் புல்லெரல்லாம்
எந்துகிறார் வாய்பேச்சில்; மேடைமட்டும் !
இனைக்கமுடன் செயல்கொள்ள அஞ்சுகின்றார் !
மாந்தளிரே ! நம்மணத்தின் விளைவுகண்டு
மடையர்கள் நற்பாடம் கற்கக்கூடும் !
எந்திமையே ! வருந்தற்க' - என்று சொன்னீர் !
எனைவிட்டு மாற்றானை நாடுகின்றீர் !

சொல்வேறு செயல்வேறாய்த் தகைமைகெட்ட
 சுரணையற்ற நயவஞ்சர் உள்ளமட்டில்;
 கல்நெஞ்சர் சமுகத்தில் கனிவும், அண்பும்
 கருணையரு இஸ்லாத்தின் பண்பும் காணல்
 வல்லுரு நல்லன்பு கூர்த லொக்கும் !
 வனிதையரின் வாழ்வுக்கும் ஏற்றமில்லை !
 செல்வத்தின் ஆசையிலே ஆணைமிறும்
 செயல்குழ்ந்தீர்; உமக்கெனது மணவாழ்த்துக்கள் !

- ★ -

புறப்படு; போவோம் !

முல்லையின் பண்ணே ! என்றான்
முத்தமிழ் வைப்பே ! கேட்பாய்:
தொல்லையின் அரங்கம் - இந்த
தொழும்பாரின் வையம் ! இங்கே
பல்லெல்லாம் தெரியக் காட்டி
பாவனை செய்து வாழும்
புல்லரின் வாழ்க்கை வேண்டாம் !
புறப்படு; வானம் செல்வோம் !

ஃ

பசிக் கொரு கட்டு மில்லை !
பசிக்கலாம்; ஆனாலந்துப்
பசித்துயர் தணிக்கச் சற்று
பழையது கொண்டால்; ஆவி
நசித்திடச் சட்டமுண்டு !
நாடெலாம் கூடமுண்டு !
விசித்திர உலகை விட்டு;
விண்ணாகம் விரைவோம் பெண்ணே !

ஃ

அறம், நெறி என்பதெல்லாம்
இங்கு நாய்க் கொம்பு பாவாய் !
மறம் ஒரு சலுகை பெற்றால்
மறுகணம் அறமே ! இந்தத்
துறையினை வளர்த்து வாழுத்
தொல்லினை, விதி, அமைப்பு
முறை-எனக் கருவியுண்டு !
மூடிருள் குப்பை, வையம்

ஃ

கலை, மதம், ஆட்சி யெல்லாம்
கள்வார் கைக் கருவியாகி;
உலையினில் தூரும்பாய் மக்கள்
உமிந்திடச் செய்தல் கண்டாய் !
மலைதவழ் முகிலே ! என்னில்
மலர்ந்திடும் அழகே ! இந்த
விலையகள் இல்லம் விட்டு,
விண்ணகம் விரைவோம், பெண்ணே !

•••

தண்ணிலாத் தீவில், ஆங்கோர்
தாரகைத் தோப்பும் உண்டு !
பண்ணினாம் பிறையின் பாங்கர்
பன்னி யொன் றைப்போம் ! செவ்வாய்
மண்டில வெளியில் சிட்டாய்
மனையறம் திளைப்போம் ! – என்றன்
கண்ணல், – கருத்தும் போன்றாய்
கணத்திடை விரைவோம் கிள்ளாய் !

- ★ -

பெருநாள் நெஞ்சம் !

‘கண்டாயா ? தோழுக்குச் சற்றாய், சற்று
கன்னத்தைச் சரித்துப்பார் ! என்ன?’ ‘ஆமாம் !
உண்டே ஒர் கரைக்காயின் துண்டம் ! ஒ ஒ
உங்கள் கவை மீசைபோல், நிலவுப் பிள்ளை !
கொண்டாட்டம்தான்; நுக்குக் கொள்ளை இன்பச்
சாக்கேற்றி வந்த பிறைத் தோணி; எங்கள்
பண்டமைந்த திரு வாழ்வின் விளக்கு ! ஈதுல்
அளுஹாவின் வாழ்த்துமடல், வாழி, வாழி !

ஃ

‘இன்றாகச் சுவைக்கின்றேன் ! எனினும், மச்சான்
இரு நெஞ்சம் மருவி அறஞ் குழந்து, ஆண்டு
ஒன்றாச்சே ! எங்கள் மணத்தேதி காட்டும்
ஒளிநிலவு; பெரு மகிழ்வின் பஞ்ச மெத்தை!
நன்றாச்சே; இருக்கின்றேன் ! நமது கொல்லை
மரு தோன்றி மேய்ந்திடுவார் ; சிறுவர் ! இன்னே,
சென்றுதளிர் ஆய்கின்றேன்; சந்தனத்தின்
செஞ் சாந்து படைக்கின்றேன்....’ ‘செல்வமே; நில் !

❖

மருதோன்றிக் கலவைக்கும்; மாற்றுயாந்த
மாலைக்கும், புத்துடைக்கும் பெருநாள் என்றா
கருதுகின்றாய் ? பெருமாட்டி; இற்றை நாளின்
கருத்திதுவோ ? உணைப்புறியேன் ! “வாழ்க்கை, தொண்டு
மரணமெலாம் இறையொருவன் ஆணை”க் கென்ற
மாண்தியார் பெருவாழ்வைச் சித்திரிக்கும்
திருநாளின் உணர் விழுந்தோம் ! ஆடை குடித்
திணைத்துண்டு ஆடுவதே பெருநாள் என்றோம் !

❖

மணநாளின் குறிப்புணர்த்திக் காட்டுகின்ற
மணிப் பொறியாய் பிறைகண்டாய் மானோ, உன்னைச்
சினப்பேனோ? முன்னிருந்த மகளிர்க் கெல்லாம்
சிந்தைக்கு விளக்கேற்றி, 'நம்றாத்' என்பான்,
தணற்காடும் உள்ளாருகத் தவத்தில் முத்த
தாதை இபு ராஹும் தன்பாதை காட்டும்
குணப் பொருளாய் நின்ற பிறை; இன்றுமட்டும்
கொண்டவனின் மிசையினை விண்டதென்ன ?

❖

'அல்லாஹ்வின் தோழுமையே அல்லால், வேறு
அனுப்பிளவின் சிறுமனையும் நண்ணேன் ! என்னைத்
தொல்லையிட வருகின்ற கோடி கோடித்
துன்பத்தும் வல்லவனின் சுவையே காண்பேன் !
எல்லையிலான் பேராணை இயற்ற லொன்றே
என்வாழ்வு, நாடு, நிதி, மக்கள் ? என்ற
நல்லாரின் நெஞ்சத்துப் பூங்கா பூத்த
நாளின்று; நம்கடமை என்ன ? என்ன ?

❖

'பிழை சுமந்தேன், மன்னிப்பீர்; மச்சான்....' 'இல்லை, இல்லை;
பிழை சுமக்கும் பிழை குழ்ந்தோம் ! சமுதாயத்தின்
விளை புலமாம் மகளிரினைப் பொட்டலாக்கி
விட்டதனால் வீழ்கின்றோம் ! அவற்றின் பேறாய்
களைபழிந்தோம், பதராணோம் ! ஹாஜஹாக்கள்
கண்ணிழந்த துணையானார் ! இஸ்மயீலின்
விளைவிழந்தோம்; ஆஸர் எனத்தாழ்ந்தோம் ! மேலும்,
விசையொடிந்த பொறியாணோம், விழலாகின்றோம் !

❖

'விழ்ச்சியினை நினைந்துருவி விம்முகின்றீர் !
 விம்மினால் மாற்றுண்டால்; விம்முகின்றேன் !
 காழ்ச்சிந்தை உணர்வினராய்த் திட்டமீந்தால்,
 கருத்தனையேன் கண் பெற்று வாழ்வே என்றோ ?
 தாழ்ச்சியினைச் சாண்டாவும் தரியேன்; இந்தத்
 தரு நாளின் மணிப்பரிசாய், கவடு பற்றி
 வாழ்க்கையறத் தாவுகின்றேன் ! மச்சான், உங்கள்
 வழிபயிற்றிக் செயல்தருவீர்; விரைவீராக !'

'ஹாசிம் வாய்க் செந்தமிழே; கண்ணே ! வா, வா !
 காரமுயர்த்தி வல்லவனை வழுத்து, 'அல்லாஹ்,
 மாசடைந்தோம்; மன்னிப்பாய் ! திருநா என்று
 மாற்றுயர்ந்தோம் ! மனையறத்தின் முச்சொல்வொன்றும்
 தேக்மிழும் கலோவின் தக்கர்; உன்றன்
 திருத்தோழர்; தூதர்களின் தந்தை; அன்னார்
 வீசுபுகழ் மஸரத்கே தந்தோம் ! எங்கள்
 வேட்கை யெலாம் வழிபாடாய் விளங்கச் செய்வாய் !'

- ★ -

வீறு பெற்று நீல் !

வீறுபெற்று நிற்பாய் - இமயம் !
வெட்கிச் சரிந்திடவே !
ஊறும் திறல்காத்தே - புதிய
உலகினைச் செய்திடுவாய் !

நோய் பிணிக்காட்டிப்பாய் - வாட்டும்
நோய்நிலை விலக்கொடிப்பாய்
பேய் வெறி நீசர்களைக் - கொன்றே
பிணக்காடு செய்திடுவாய் !

குள்ளநாரிச் செயலை - வீழ்த்த
கொல்புலி ஆகிடு வாய் !
கள்ள மனப்பான்மை - நொறுங்க
காலனாய்த் தாவிடு வாய் !

சத்தியமுச் சொலிப்பாய் - எங்கும்
சமத்துவ முரசடிப்பாய் !
பத்தினித் தன்மை பெற்றே - வாழ்வு
படைத் தின்பம் செய்திடுவாய் !

- ★ -

தீப்பென்று சொல்!

தீர் திப் பென்று நீ சொல்லு!-தம்பி
தினவோடு வீறிட்டு நில்லு!

தீர் திப் பென்று நீ சொல்லு !
வீரர், மலைப்புயம் நூறு புவிதவழு
குரர், அவர் பெயர்-என்றும.....

தீர் திப் பென்று நீ சொல்லு !

நெஞ்சினில் ஆண்மை- எழும்
நினைவினில் ஆண்மை -உயிர்
கொஞ்சவில் ஆண்மை-கூட்டும்
வெஞ்சிமைத் திறல் திப்புச் செம்மலர் அச்சத்தின்
நஞ்சென நம்பிந் என்றும.....

தீர் திப் பென்று நீ சொல்லு !

உறுதி கொள் நெஞ்சில்- மூடம்
உயிர்ப்பது மில்லை- வஞ்சம்
உறைவது மில்லை- கொள்கை
உஞ்சப்பது மில்லை- என்ற
நிறைதாங்கு நெஞ்சத்தின் மறைதாங்கு சிங்கத்தின்
அறைபுகழ் நாமத்தை என்றும.....

தீர் திப் பென்று நீ சொல்லு !

- ★ -

நாளை பெருநாள்!

தேனையுண்ட சுவையினர் சிறுவர்
தெருவிடை மொய்த்தனராம் !— அவ்
வானை நோக்கிய வண்டு விழி யொடு
வழுத்தி வைத்தன ராம் !

‘அங்கே பாரோரு சுரைக்காய்க் கீறு !
அம்மாவோ பிறை’ என்றார்— ஒரு
கங்குலில் நூறு மின்னல் எழுந்ததோ !
களிப்பொடு நெஞ்சார்க் கிண்றார் !

சிறுவாய் நீண்டு காதள வாகச்
சிரித்தனர், சித்திராக்காடு!—அவர்
வெறுவாய் சப்பி விழுங்கிய நீர்க்கு
வெல்லம் படுமோ ஈடு?

‘நாளை பெருநாள் ! புத்துடை பூண்டு
நகரம் கூற்றி வரவாம்,— ஒரு
பானை வெடித்தது! பாவையின் வாய்க்குப்
பட்சணம் நிறையத் தரலாம்

சாய்ந்தாடு!

சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு!
தாமரைப் பூவே, சாய்ந்தாடு!
வாய்ந்த புகழே சாய்ந்தாடு!
வளரும் அகலே, சாய்ந்தாடு!

நெஞ்சக் களிப்பே, சாய்ந்தாடு!
நினைவின் விழிப்பே, சாய்ந்தாடு!
கொஞ்சம் மகிழ்வே, சாய்ந்தாடு!
குர் ஆன் வாழ்வே சாய்ந்தாடு!

அல்லாஹ் அருளே, சாய்ந்தாடு!
அறத்தின் பொருளே, சாய்ந்தாடு!
நல்லார் உரையே, சாய்ந்தாடு!
நபிமணி வழியே, சாய்ந்தாடு!

சித்திக் உணர்வே, சாய்ந்தாடு!
சீலர் உமரே, சாய்ந்தாடு!
வித்தகர் உதுமான் சாய்ந்தாடு!
வீரர் அலியே சாய்ந்தாடு!

சாய்ந்தாடம்மா, சாய்ந்தாடு!
சாந்தப் பொருளே, சாய்ந்தாடு!
ஆய்ந்த களியே, சாய்ந்தாடு!
அனையா விளக்கே சாய்ந்தாடு!

நயிகள் பெருமான் !

எங்கள் பெருமான்
 நபி பெருமான் !
 இனிய குணத்திற்
 கொரு பெருமான் !
 பொங்கும் கருணைப்
 பேரி றைவன்
 புவியின் தூதாய்
 அருள் பெருமான் !

❖

அன்னை ஆழினா
 கண் மணியார் !
 அப்துல் லாதவ
 விண்ண மணியார் !
 மன்னும் மக்கப்
 பதி மணி யார் !
 மதிளம் கண்ட
 மாமணி யார் !

❖

அன்பின் உருவார் !
 அருஞ்ஞரு வார் !
 அகிலம் விளக்கும்
 திருவரு வார் !
 என்பும் உதவும்
 துணையுரு வார் !
 இறைவன் தூதர்
 நபி பெருமான் !

- ★ -

முயற்சி கொண்டு சீரடா !

புந்குலுக்கி நில்லடா!
புன்மையனைத்தும் வெல்லடா!
பயமுறுத்தும் கயமைகள்
பட்டப்பியச் செய்யடா!

சாதி பேதம் வாழ்த்தியே
சமர் விளைக்கும் புல்லரை,
மோதி அடித்துக் கொல்லவே
முயற்சி கொண்டு சீரடா!

இறையடி யார் தம்மிலே
ஏற்றத் தாழ்வு ஏன்டா?
நிறை வகுத்து மாமறை
நெஞ்சு தொட்டு ஓரடா!

மதுவரக்க வெறியனும்
மதம் வளர்க்கும் சனியனும்
வெது வெதுத்துச் செத்திட
வீறு கொள்வாய் சிங்கமே!

தமிழ் நிகர்த்த பெண்மையை,
தட்டபிக்கும் பழைமையை,
இமய (ம்) நொறுக்கும் வீரனே!
இற்றழியச் செய்யடா!

புலரும் புதுமை உலகிலே
பொதுமை கொண்ட வாழ்வினை
இலகச் செய்து காத்திட
எழுச்சி கொண்டு நில்லடா!

- ★ -

மாமனிதர் இக்பால்!

நெடும்புவியின் தொடர்களனவுப் பொருளாய்; வைய
 நிகழ்ச்சிக்கு வித்தானார்; அகத்தின் வீணை
 படர்நாதப் பண்ணொலியின் துடப்பாய்; வாழ்வின்
 பாடமெந்த இஸ்லாத்தின் முரசாய்; வாய்ந்த
 தொடுவானச் செம்பரிதி - இக்பால்! வையத்
 தோப்புழக்கி மானிடத்தின் ஈரம் தேக்கும்
 கடுமூழூப்புத் தொழிலாளி ஆவார்! அன்னார்
 கருத்தெல்லாம் புத்துலகின் சிரித்த வாழ்வாம்!

ஃ

உள்ளத்தால் 'வானளந்தார்!' உள்ளத் தூறும்
 உணர்ச்சியினால் 'இமய'த்தின் சிகரங் கண்டார்!
 தெள்ளுற்ற நெடுநோக்கால் திசைக் கொட்டும்
 திரிந்தவையும் 'மானிடத்தின் திற' ங்கண் டாய்ந்தார்!
 கள்ளத்தாற் சுகமடையும் கயமை தன்னைக்
 கரியாக்கும் கடர்க்கவிதை மூச் செறிந்தார்!
 பள்ளத்தே படர்புழுதிச் சுவடாய்த் தூங்கும்
 பாழிருட்சன் தோலுரிக்கும் பரிதி யானார்!

ஃ

கூணொத்த கொள்கையினால் சிலந்திக்கூடாய்
 கூறுப்பட்ட வையத்தின் எல்லை மீறி
 'சீனமாப் எம்நாடு, சேரிந் துஸ்தான் -
 செகமெல்லாம் எம்நாடு ! மேலும்; மேலும்;
 வானத்துப் பந்தரின் கீழ் மன்னொவுவொன்றும்
 வாழ்வுடைய எம்மகேமே !' என்றார் இந்தத்
 தேணொத்த உலகியத்தைச் சித்திரித்த
 திருக் கவிஞர் ஞானத்தைக் காலம் காட்டும்.

ஃ

அல்லாமா மாமனிதர் ! அன்னார் எண்ணம்
 ஆண்மை தரும் நல்லுட்டம் ! நாங்கூழன்ன
 பல்லரையும் தோளார்த்து 'விதிமை என்னும்
 புன்னமயினைப் பறங்காட்டும் கொடுவாள் மேலும்,
 'அல்லாஹ் உன் விதி முடிச்சை அவிழிக்கு மட்டும்
 அயராதே, உழை ! ஒன்றை இன்னொன் றாக்கும்
 வல்லான்; உன் பேரிறைவன் ! முயல்க, எல்லாம்
 வசந்தருவான் ! என்றார்த்தார் மின்னல் வெள்ளம்!

'உழைப்பவனுக்குக் குதவாத கழனி; ஈண்டு
 ஒருசாணின் அளவிலெனும் இருந்தல் வேண்டாம்!
 கொளுத்திடுக ! பறித்துண்டு சுரக்கும் குள்ளார்
 கொள்கைக்கு நெருப்பன்றே குர் - ஆன்! வையம்
 முழுத்தொகைக்குக் கொண்டவர் யார்? இளைஞரொல்லாம்
 முனைத் தெழுக; அறம்புரிக !' - என்றே ஆர்த்து
 கொழுத்தியதீச் சுடரானார் ! இக்பால் காட்டும்
 கொள்கையிலே நடைகொண்டால் குலவும் வையம்!

மாகவிஞர் சிந்தனைகள், இற்றை நாளில்
 மடைகடந்த வெள்ளம் போற் பாயவேண்டும் !
 ஆயதுறை ஒவ்வொன்றாய் வகைப்படுத்தி
 அழுக்ககற்றிக் கொள்கையினை வெளுப்போமாயின்,
 தூயதனி நிலைசேரும்; நிறைகள் சேரும்!
 துடிப்புள்ள வாழ்வமையும்; துண்பம் தீரும்!
 ஈதறிக: என் மக்கள் எழுச்சிகொண்டு
 இக்பாலைச் செயற்படுத்தும் பணிகள் குழுகு!

நாளை வருவான் ஒரு மனிதன் !

நாளை வருவான் ஒரு மனிதன்!

ஞாலத் திசைகள் கோல் மிட-

நாளை வருவான் ஒரு மனிதன்!

உள்ளத் தெளிவின் நிலவினி லே....

ஒளிரும் நினைவாம் சுடரினி லே.....

வெள்ளப் புனவின் கலப்பினி லே.....

விழியற் பரிதி உருவினி லே....

நாளை வருவான் ஒரு மனிதன்!

காலச் சுழலின் சுழிகளி லே,

கலந்து சுழலும் மேதையின்-

கோலக் கணவின் கருக்குழியில்

கோடி காலம் தவ மிருந்தோன.....

நாளை வருவான் ஒரு மனிதன்!

மா நிலத்துக் கழனி யினை
மாற்றி யழக்கி வாய்ப்பிட்டு,
எணி பெற்ற வாழ்க்கை யினை
எருவிட்டாக்கும் நல்லுழவன்....
நாளை வருவான் ஒரு மனிதன் !

சாதி ஒன்றாய் நிற மொன்றாய்,
சமயம் ஒன்றாய் மொழி ஒன்றாய்,
நீதி ஒன்றாய், நிலை ஒன்றாய்
நிறை கண்டாரும் விஞ்ஞானி...
நாளை வருவான் ஒரு மனிதன்!

வானக் கூரைப் பந்துரின் கீழ்,
வைய கத்துப் பெரு மனையில்,
மானிடத் தின் பிள்ளை கணை
மருவி மகவாய் விருந்தோம்ப....
நாளை வருவான் ஒரு மனிதன்!

மகா ஞானம் !

தடி தூக்கிப் பாய்ந்தான்; கந்தன!
தணைல் கொட்டி ஆர்த்தான்; காதிர்!
அட, இன்னார் எதிருதற்கு
எவை சான்று? ஆமாம்.... ஆமாம்....

அவன் இந்து !

முஸ்லிம் இன்னான்!

ஆகவே; சமயம்! சமயம்!!

ஃ

குட்டுவன் நெஞ்சம் கீறிக்
குளித்தனன், சில்லா செந்தீர்!
பட்டது 'மனிதம்'! இன்னார்
பகை, எதன் சான்று? ஆமாம்....

செந் தமிழ்

சிங் களந்தான்!

ஆகவே மொழிகள் ! மொழிகள்!!

ஃ

'திருடனான்' என்று ஆய்ந்த
தீர்ப்பினால்; ஆலை விட்டான் -
கருகினான் ! ஆ... ஓ... இன்னான்
கறை எதன் சான்று? ஆமாம்....

முத லானி!

மூட நீதி!

ஆக ஏ காதி பத்யம்!!

ஃ

நேற்றிரா கடை யா மத்தும்
நேசமுற் றணைந்த சீனன்
கூற்றுவன் ஆனான்! இன்னான்
குணத் திரி பெதனால்? அதுவா....

சுத்தியல்,

கத்தி ஆணை!

ஆகவே: சும்மா! சும்மா!!

குயிலே, யறியேன்!

நெஞ்சில் நெருப்போ . . . ?
நினைவுகள் தீயாய் -
விளைந்து கருக்க
வெந்து கிடந்தேன்
கருதிய ஒன்றினைக்
காரியப்படுத்த
முதுகினைச் சொறிந்து
மூக்கினைப் பிடுங்கும்
முயற்சிகள் ஒன்றோ . . . ?
முடிச்சுகள் எத்தனை?

பேயோ டாயி னும்
பெருங்கூத் தாடு
நேயமாய்த் தமது
நோயினைப் புகுத்த -
'கரடிகள்' செய்யும்
காரிய வித்தை
வீட்டுச் சுவரில்
விதை கொள் அரசு !
தேமா வாழ்வைத்
தேய் குரு விச்சை !

காக்கைக் கூட்டில்
கயமை பெருக்கும்
குயிலே ! உனது
கொள்கை பழியேன் !
ஆன்றோர் புகழைத்
தூண்டிலாய்ச் செய்தும்;
இளைஞர் குழுவை
அதற் கிரை கொண்டும்
உறுமின் நாடுவோர் உண்டே !
குயிலே; உனது
கொள்கை பழியேன் !

- ★ -

விண்ணாந்த புண்ணியனே..... !

அண்டம் அளந்தாய் !

அனுவைத் துகள் துகளாய்
துண்டங் கள், செய்தாய் !

- ஆயினு மென்? மானிடனோ:

சண்டை கள், தவிர்ந்து
சதிபதிபோல் நல்லணர்வு
கொண்டு; உலகோம்பும்
கூட்டுறவை ஈட்டினையோ ?

ஆழிக் கடல் தூர்த்தாய் !

அண்ணாந்த பேரிமையத்
தோளில், அடிவைத்தாய் !

-துதிக்கின்றேன்; என்றாலும்;
தோழூ! உன் தோழுருடன்
துட்டத் தனம் தவிர்ந்து,
வாழுப் பழ கிளையோ ?
வல்லமைகள் இம்மட்டோ ?

கணத்துள் ஒரு கோடி

கல், தாவு கிணறாய் ! நீ
பிணத்தை உயிர்ப்பித்தும்

- பேசுவிப்பாய் ! என்றாலும்;

குணத்தில் உயர்ந்தனேயோ?
கொன்றழிக்கும் போர் கொன்று
இணைந்து உயிரோம்பும்
இலட்சி யத்தை ஈட்டினேயோ ?

ஃ

கொள்கை பலகோத்தாம் !
கோள்மை வகை புதுக்கித்
துள்ளி ஆடுகி றாம் !
- என்றாலும்; சோதரனே !
உள்ளாம் பரந்தனேயோ?
'உன், என்' - எனும் பித்த
வெள்ளாம் கடந்தனை யோ?
விண்ணனாந்த புண்ணியனே?

- ★ -

வாழ்க்கை வசம் வேண்டும் !

யாக்கை நிலை கடந்த
வாழ்க்கை வசம் வேண்டும் !

ஃ

முக்குச் சிறை தவிர்ந்தே,
முச்சின் தளை யொடிந்து,
தூக்கம் - விழ்ப் பொழிந்த
குக்கு மத் துக் கப்பா லோர்

வாழ்க்கை வசம் வேண்டும் !

ஃ

காண்போன் - காட்சி எனும்
கட்டுக் கடந் தகன்று
யாண்டும் யாவு மென
யான் விளங்கி நிலவெறிக்க

வாழ்க்கை வசம் வேண்டும் !

ஃ

அண்டம் - அனுச் செறிந்து,
அத்தனையும் சித்தாடி,
பண்ணைப் பழும் பாழின்
பாடு சுகித் தயர

வாழ்க்கை வசம் வேண்டும் !

ஃ

என்னம் - நினைவக ன்று,
இயக்க நிலை தழுவா த
வண்ண வழி தோய்ந்து,
வானக் கணவு செய
வாழ்க்கை வசம் வேண்டு !

- ★ -

ஓன்றே, ஒன்று !

'உன் திருப்தி' - என்னும்
'என்னுடைய வாழ்வை'
எங்கிருத்தி யுள்ளாய்....?
அங்கு சுவை கொள்வேன் !

அருள் செறிந்து ஊட்டு;
அவ்விடத்தைக் காட்டு !
பொருள் தெரிந்து கொள்வேன் !
பொழுதனைத்தும் வெல்வேன் !

தொண்டு, தொழில், ஓய்வு,
தொல்லை - எதனுள்ளும்
கண்டு சுடர் காய்வேன் !
ஹக்கே ! அருள் கூர்வாய் !

கோடி, பெரும் கோடி
கொண்ட சுகப் பேறே
ஒடினும், உன் காதல் ;
ஒன்றே ஒன்று போதும் !

- ★ -

பொங்கிடுக !

பொங்கல் நாள் ; இன்று !

பொங்கிடுக, நல்லுணர்வு !
சிங்கள மும், செந்தமிழும்

சேர்ந் தன்பு சங்கமிக்க !

ஸழ மணி நாட்டின்
எழுச்சிக்கு வாழ்ந்திடுக !
ஆளை, ஆள் புரிந்து
அன்புள்ளம் பொங்கிடுக !

நாயின் பசி தீர்க்க !
நரம் வாலை, விருந்து வைக்கும்
பேய்மை கரியட்டும் !
பெரும் பொங்கல் பொங்கிடுக !

வையப் பேருணர்வு
வடிவ முறும் இற்றைநாள்:
ஜய ! உம்மை நீர்
அடவயிற்றுள் புதைக்காதீர் !

வாழி திரு நாடு,
மாவலியின் மணல் மலிய !
வாழியவே திரு நாட்டார்
வாய்மை நிறை பெருக !

தமையோ நிறுக்கின்றார்....?

தமிழே, தமிழே,

தமிழே ! சீரா -

தாவிய நல்லமிழ் தே ! - உமர்வாய்

ஒதிய நி, எம தே !

❖

அழிப்பே, அழிப்பே,

அழிப்பே ! சிற்றார் -

ஆயிசா, மர்யம் மகிழ்வே ! - அன்னார்

ஆடல், பாடலின் நிகழ்வே !

❖

ஹாசிம் திருப்புகழ்

காதல் நயந்தொரு -

தேகு புனைந்தவ ளே ! - எம்மில்

ஆசை மிகுந்தவ ளே !

❖

பேசும் களஞ்சியர்

பண் ஜொடு கூடியே -

பாடு சிறந்தவ ளே ! - எம்

மோடு செறிந்தவலே !

❖

ஞானியர் மஸ்தான்

நாவிடை மோனம் -

நன்று பயின்றவலே ! - எம்மில்

என்று மியன்றவ ளே !

ஏணியாய் நின்றுவன்

எவிலாக் கிண்ற வர் -

எ என் மறக்கின்றார் ? - அவர்

தமையோ நிறுக்கின்றார் !

- ★ -

கொஞ்சம் புரண்டெழுங்கள்!

சாப்பா டாயிற்றா ?

சந்தோஷம் ! பணியாளைக்

கூப்பிட்டுப் பாய்விரித்து,

கொஞ்சம்; புரண்டெழுங்கள் !

பின்னென்ன கவலைகள்!

பிறர் பற்றி முச் செறிய,

என்ன நம் உறவா.....?

இத்தொல்லை எதற்காக.....?

நாமும், நம்பாடும்!

நமக் கெதற்கு, மற்றவரின்

சேம விசாரணைகள்?

தெருவை -இவ்லுரை

வீட்டுக்குள் விரட்டிவந்து,

விருந்தோம்பச் சத்திரமோ?

நீட்டி நிமிருங் கள்,

நெய்த் தியக்கம் ஒழியட்டும்!

அயல் வீட்டில், என்ன

அமுகை... ஒப்பாரி?

பயல் அமுகின் றானாக்கும்!

பதுறுத் தீன் செத்தானே!

மகனையும் தன் வழிக்கு
மடக்காமல் குழிப்புந்தான் !
மிகமோசம் ! கதிலூ
மெலிந்து; வடி கின்றாள் !

ஃ

அவளென்ன, ஆண்பிளையா?
ஜூந்து இளம் வயிற்றைத்
துவளாது காப்பாற்றத்
தோசையா? மாய்கிள் றாள் !

ஃ

ஆறு தின மாச்சாம்;
அடுப்பில் தீ சிரித்து !
சோறா... கறியா ...
சுருண்டு புகைகிள்றாள் !
விட்டுத் தள்ளுங்கள் ... !
வீதிச் சனியனை, நாம்
கட்டி யழுவா ணேன்?
'கட்டி' வந்த தம்மட்டே !

ஃ

சாப்பா டாயிற் றா...?
சந்தோஷம் ! பணியாளைக்
கூப்பிட்டுப் பாய்விரித்து,
கொஞ்சம் புரண் டெமுங்கள் !

- ★ -

நோக்கு !

நான், அண்ணன், தம்பி, தங்கை,
நான்கு பேர்! நூறு பேதம்...!

ஓல்லியாய் வழந்து, கூனி
ஒழந்தவில் ஆவான், அண்ணன்!
கல்லெனத் திரண்டு, சின்னக்
கனிற்றினை ஏய்ப்பான் தம்பி; !
முல்லையே தங்கை! நானோ.....
முருக்கையின் பிரதி! இந்த
பஸ் லுருப் பேதத் தோடு
பயந்தவர்; ஒருதாய், தந்தை!

நான், அண்ணன், தம்பி, தங்கை,
நான்கு பேர்! நூறு பேதம்...!

நிறத்தினில்; அண்ணன் நெய்யை
நிகர்ந்தவன் ! தம்பி சாயல்
வறுத்த நாட் டரிசி! என்றன்
வண்ணமோ கழுகுப் போர்வை!
உரித்த மாங் கனியாள், தங்கை!
ஒரு மழப்பாலில் இந்த
நிறத் தொகை எதனால்? எம்மை
நிறுத்தவர்; ஒரு தாய் தந்தை!

நான், அண்ணன், தம்பி, தங்கை
நான்கு பே! நூறு பேதம்....!

ஓவியப் புலவன் அண்ணன்;
ஓளி, நிழல் கணரவான்! இந்தப்
பாவியோ, அப்ப ணோடு
கழனியில் மாடு! தம்பி
சேவைகள், மற்போர், ஆட்டம்
திருவிழா பருகும் ! எங்கள்
பூவையோ, கூண்டுக் கிள்ளை!
பெற்றவர் ; ஒரு தாய், தந்தை!

நான், அண்ணன், தம்பி, தங்கை,
நான்கு பே! நூறு பேதம்....!

வீட்டுக்குள் ; ஒரு தாய் தந்தை
விளைச்சலின் ஊழல் கோடி!
நாட்டுக்குள்; மேடு, பள்ளம்
வெயில்- மழை, கடத லென்று
காட்டுக்கூடப் பாடு போட்டே
கடவுளில் 'நோக்கு' நாட்டி
வேட்டுக்கள் தீர்ப்பான், தம்பி!
வெறும் பயல், விடுங்கள் பாவம்!

- ★ -

தாயகமே !

வாழி; வாழி; என் தாயனையாய்! – இல்
வையகத் தே, ஒரு மாங்கனியாய்!

குழ்கடல் மத்தியோர் முத்தனையாய்!– நீ
சுடர்கொண்டு வீசுவாய் எத்திசையும்!

ஃ

பேரோழில் ஆர்கலை ஒவியமே! – நாம்
பேசும் புலமைக் கோர் காவியமே!

சீரோழில் நெஞ்சகம் வாழ்த்துமே!– நீ
செந்தமிழ், சிங்களத் தாயகமே!

ஃ

காருமிழ் சோலையோர் மாமயிலே!– உயிர்
காமறும் மாங்கிளைப் பூங்குமிலே!
ஏருமிழ் நின்திறம் வாழ்த்துதுமே!– இங்
குற்றவர் யாவர்க்கும் தாயகமே!

ஃ

வானுயர் மாமலைத் தேன்வதையே!–மா
வலி தவழ், செந்தமிழ் யாழிசையே!
ஊனுமிர் ஈந்துனை வாழ்த்துதுமே!– எம்
உரிமைகள் யாவுக்கும் தாயகமே!

ஃ

சமய நெறி மனச் சாந்திக் கென்றே– தனிச்
சத்திய மூச்சமிழ் பத்தினியே!
இமை– விழியாயினம்: வாழ்த்துதுமே! –இங் (கு)
இயன்ற நெறிக் கெலாம் தாயகமே !

ஃ

அருணாசலத்தவன் பணியன்னாய்!– புழ்
அமைத்தவன் நாயக்க; மணியன்னாய்!
திருநிறை ஜாயாதன் நிறையன்னாய்!– உன்
தீரே, தீர்கள்! அறையன்னாய்!

இலங்கை எங்கள் நாடே !

இந்துமா கடல் வனிதை

இதயம் எனும் நாடு!

இலங்கொளியால் திசைபாரந்த

இலங்கை; எங்கள் நாடே!

ஃ

சிந்தையுளார், சிந்தையெலாம்

சீருமிழும் நாடு!

சித்திராப்பூங் காடு தவழ்

சீரி வங்கை; நாடே!

ஃ

விந்தையறு மாமலைகள்

வீடு கொண்ட நாடு !

விண்ணணமுதம், விருந்துயர்

விழை இலங்கை; நாடே!

ஃ

செந்தமி மும், சிங்களமும்

சேம முறும் நாடு!

செல்வந்தி நெல்வயல்கள்

சேரி வங்கை; நாடே!

ஃ

எத்திசையும் முத்த மிடும்

ஏர் சமந்த நாடு:

இலங்கு மணிக் குலமணிந்த

இலங்கை நிதி நாடே!

ஃ

புத்த, மிந்து, கிறிஸ்த, மிஸ்லாம்

‘போற்று மிறை நாடு:

ஃ, மணமாய் நாமுறவு

பூணி வங்கை; நாடே!

வித்தக வே தாந்த கலை

வீறு திகழ் நாடு;

வீடனர்கள் பாடுயர்

விரும்பிலங்கை; நாடே!

குத்தகை கொண்டோ ரகல்

கொடி சுமந்த நாடு;

குடியரசு மடியமரும்

கோ ஸிலங்கை நாடே!

- ★ -

செம்பொருள் விருத்தி ஒன்றே !

வைய மோர் பள்ளி வாயில்!
 வளைகடல் 'ஹவ்லு'! நெஞ்சே,
 'உய்யறம் பயில்க' -என்று,
 உங்க கெளை இல்ல மாகச்
 செய்தனன்; இறைவன் அந்தச்
 செம்பொருள் ஈட்டல் வாழ்க்கை!
 ஜைமேன்? தெளிக: உன்றன்
 அசை வெலாம்: தொழுகை மாகும்!

❖

உயிர்த் திடும் மூச்சொவ் வொன்றின் ; -
 உரைத்திடும் ஒலியொவ் வொன்றின் ; -
 வியர்த்திடும் துளி யொவ் வொன்றின் ; -
 விரும்பிடும் கவையொவ் வொன்றின் ; -
 அயிர்த்திடும் மயக் கொவ் வொன்றின் ; -
 அதைத்திடும் வியப்பொவ் வொன்றின் ; -
 உயர்த்திடும் ஒளி யொவ்வொன்றின் ; -
 உரிப் பொருள்; தொழுகை நெஞ்சே!

❖

தந்தை வான், கனிந்து தூற்ற;
 தாய் நிலம், நயந்து போற்ற;
 விந்தையாய் முகிழ்த்தாய்; ஈங்கு
 வெறும் பொழு தாடு தற்கு
 வந்தனை யன்று! நெஞ்சே;
 வழி நெடும் பயணம் கொண்ட
 சிந்தையாய்; பிறவி நோக்கு;
 'செம் பொருள் விருத்தி' ஒன்றே!

- ★ -

உரு புதுமை !

மன்னொன்று உயிர்முளைத்து;
மறுகி, அலைகிறதோ....?
என்னே, கறு சுறுப்பு!
எத்தகைய பேராற்றல்...!

ஃ

அனுவின் 'ததாரணம்' போல்,
அத்துணை சிறிய உரு!
எனினும்: யானையினும்
எண்ணிறைவாய் : அங்கங்கள்!

ஃ

சின்னஞ்சு சீறெறும்பு!
சிந்தை கனக் கிறதே!
மன்னும் இமயம் வாழ்
மாநிலத்தில், ஓர் புதுமை!

ஃ

காலச் சிறப் பறிந்து,
கற்றவனும்; சற்றுயார்வான்!
ஞாலப் புதுமை; இது
நாழிஷையும் உறங்காதே!

ஃ

பருக்கை; ஒரு சோற்றால்
பல்லாண்டு விருந்தயரும்
உயிரை, எம் முன்னே
உவவிட்ட நோக்கென்ன?

ஃ

செல்லும் தடமுண்டோ...?
சாயலிடும் நிழலுண்டோ...?
வஸ்வமை— இவ்வித்தகத்தை
வழங்கு, கலா சாலை எதோ...?

‘இயக்கமே வாழ்க்கை’ எனும்
இலச்சினையே! சோம்பலிடை
முயங்கி, மிழ யோம்பும்
முடரைத் தாக்குவையோ...?

சிற்றுயிரே! உன்னுடைய
கீல ஒழுங்கு ணைத்தும்
அற்புதமே! அற்புதமே!
ஆருயிரே; வாழ்த்துகிறேன்!

சமுதாயம் பேறு !

செயலுக்கும் வழவுண்டோ? ஆமாம்;
 ஜின்னா! மா னிடர் கண்ட இமயத்தின் இமயம்!
 தூயருக்கும், தொல்லைக்கும் செந்தே !
 துணி வொன்றே வாழ்வான எந்தை !
 பயமற்ற வரலாற்று மேதை !
 பணிகின்ற இறைக்கன்றிப் பணியாத தாதை !
 அயர்வுக்கே அயர்வுட்டும் வீரர் !
 அறிவுக்கும், தெளிவுக்கும் முடிகொண்ட சூரர் !

ஃ

காலத்தின் கழிப்பாயும் நோக்கு !
 கருத்துக்குள் சுடர்வீசும் வைரித்த வாக்கு !
 ஞாலத்தின் செவி யள்ளும் நாக்கு !
 ஞானத்தின் நுதல் காட்டும் சீரித்தழக்கு !
 வேலொத்த பகை வீழ்த்தும் விழியார் !
 வேம்புக்கும் சுவையுட்டும் தேன்மிக்க மொழியார் !
 மூலத்தின் முதலாயும் சிந்தை !
 முதுமைக்கும் விற்றுட்டும் வாலிபத்தந்தை !

ஃ

எண்ணித் துணிதலின் ஏறு !
 இளைஞர்க்கு விருந்தாகும் சமுதாயப் பேறு !
 பண்ணுஞ் செயல்களே செய்வார் !
 படைகொண்டு வந்தாலும்; தன்னிலை உய்வார் !
 நன்னூம் இலட்சியம் ஒன்றே
 நல்லுயிரிப் பயணன நயந்திடும் சூன்றார் !
 கண்ணிகர் காயிதே ஆஜம் !
 காரியசித்தர் நம் சமுகச மாஜம் !

- ★ -

நாள், ஒருநாள் மலரும் !

நாள், ஒருநாள் மலரும் ! –அது
 நாளை உதயத்தோடு!
 தோழையெயில் மனிதர், – ஒரு
 தோகை விழி யாவர்!
 கூழி, துளியே எனினும், – அவர்
 கூடிக்கல மருந்தும்
 வேளை மிக விரையும்! – என
 வேட்கை அன்று விடியும்!

நாள், ஒரு நாள் மலரும்....

❖

வையகக் கூ றகலும் ! –அன்று
 வாழ்க்கை பரப் பாகும்!
 செம் தொழி வளைத்தும் –இறை
 சிந்தனையாய் மலரும்!
 உய்த வறம் ஒன்றே – அறி (வ)
 ஊழியம் என் தெழுவர்!
 செம்மை ஒனி தழுவும் வாழ்வின் செழு
 நிலை வான் பருகும்!

நாள், ஒருநாள் மலரும்....

❖

பெஞ்சம் பொது வாகும்! – மனிதர்
 நேசம் திசை தாவும்!
 பஞ்சம் பசி நோய்கள் –மறந்து
 பட்கதை ஆகும்!
 செஞ்சொல் மொழிவாழும்! – நிறை
 சிந்தை அரசாங்கம்!
 துஞ்சும் நிலை யாது? –புவி
 கவர்க்க மனை யாகும்!

நாள், ஒருநாள் மலரும்...

- ★ -

காயிதே மில்லத்!

நல்லறிஞர், தூய செய ஸாயும் மேதை !
 நடுக்குலையாப் பேராண்மை எடுத்த தோற்றும் !
 வல்லதனி முதலொன்றே முதலாய்க்கொண்டு,
 வாழ்வியக்கும் துணிவாளர் ! வாய்மைகுழந்த
 சொல்லுழவர் ! கக மொன்றே இனத்தின் வாழ்வாய்
 குள் கொண்ட பணியாளர் ! பாரதத்தின்
 நல்லணியில் மாணிக்கம் ! தென்னகத்து
 நறுந்தென்றல் ! காயிதே மில்லத் அண்ணல் !

ஃ

தலைமைக்குத் தகையாக்கும் தலைவர் ! எங்கள்
 தடையகற்றும் படை ஈட்டி ! சமுதா யத்தின்
 புலமைக்கு அணிமன்றம் ! பொழுதொவு வொன்றும்
 புரையாத கடிகாரம் ! ஈழநாட்டின்
 நிலைமைக்கு : முஸ்லிம்கள் விழையும் தேவை !
 நேர்மைக்கு முகம்மதிஸ் மாயில் நாம
 மலை ! அன்னார் காலத்தின் பாரிசு ! எங்கள்
 மானத்தின் கண்ணாடு ! வாழ்க அண்ணல் !

ஃ

அருட் பணிக்குச் சிறைவில்லை ! அழிவே இல்லை !
 ஆண்மைக்குச் சிறையில்லை ! அச்சமில்லை !
 திருப்பணிகள் வாழ்விக்கும், தென்புசேர்க்கும் !
 திரையகற்றும், திருட்டுக்கள் தீயக்கும் - என்றே
 ஒருப்படுத்திச் சமுதாய ஒட்டங்காணும்
 ஊழியமே நாழிகையும் உன்னும் தொண்டர் !
 நெருப் பெடுத்த அகத்தூய்மை நிலையம் ! எங்கள்
 நிறைபூரக்கும் நாட்டாண்மை ! வாழ்க அண்ணல் !

- ★ -

ந, உறங்கு !

'இன்று நாள் நன்றல்ல'-
என்று நெடும் பொழுதைத்
தின்று ; விழ லாகி
தேம்புதலுன் சாத்திரமோ . . . ?

❖

நன்று ; உன் சிறு மை !
நடத்து ; சாக் காட்டை !
என்று விமோசன மோ . . . ?
இழவின் வார்ப்பட மே !

❖

காலப் பெரும்கணக்கை
கணித்து வசமாக்கி,
கோலம் ; புனைந்தவாக்கோர்
கோடரிக் காம்பானாய் !

❖

மூலம் நுளித்தறியாய் !
முச்கக்கு முச்சயர்வாய் !
ஏஹமட்டும், சந்தூக்கு
ஏறுமட்டும் ; நீ உறங்கு !

❖

வேணா, இதை விட்டோர்
வேணாக்கு வீண் சுமப்பாய்,
நாளஞ்சிக், கோளஞ்சி,
நண்டமெலிவாய் ; பிண்டமே !

❖

கூழை நினைவுக் குள்
குமைந்து தேம்பியழும்
பாமே ! உன்னுடைய
பரவணிக்குள், நீ உறங்கு !

முதுரு சொறிவோம் !

முளை இருக்கிற தோ . . . ?
முண்டம் போல் செய வொடுங்கி,
வேளை ;— இதை விழ வாய்
விழுத்தாட்டிக் கிடக்கின்றாய் !
ஆன, நல் வாளையா : !
அனுபவம் பற்றாமல்
கூழ்குடித்தல் ஒண்ணுமோ.... ?
கூறுவன், கேள் ; கானும் !

கசிப் பின் பெருக்காகக்
கலைகள் ; உம்மிடத்தில்
பிசின் போல் சினைத்து,
பீறிக் கிடந்தா லும்,
உசம்பா திருந்தால், யார்
ஒருவர் அறிவார் ? நீர்
பகம் பொன்தான் ! என்றாலும்,
பள பளப்புத் தேவை, யார் !

எழுத்துத் துறை என்றால்,
என்ன... கருது கிறாய்?
கழுத்தறுத்தல் சுகம் காண் ;
கலையுலகம் தனி ; வேறு !
வெளுக்க, துணிமணிகள்
வெளுப்பகம் இடு கணக்கு
எழுது கின்றவ னும்
எகத்தாளம் ஆடுதுறை !

என்ன அனுங்கு கிறாய்...?
யதாச்ததம் இதுதான், ஒய் !
' உன்னை நான் சுமக்க ;
என்னை நீ சுமந்தால் ;
முன்னேறவாய்', என்ன...
முதுகு சொறிவோ மா?
பின்னே பார், புகழை ...
பிரிட்டன் வரை நீஞ்ம !

- ★ -

- ★ -

தூய் !

அருளொடு உயிர் வடிவாய் – உம்மா
 அன்பொரு உடல் வடிவாய் . . .
 பாரிடை உன்மகன்
 வேரிட நீ வயல்
 மண்ணாய் உருக்கொண்டே – மழை
 விண்ணணாய் கருக் கொண்டே
 சீர்சுகம் உன்மகன்
 சார் கெனத் துன்பச்
 சிறுமைகள் அனி கொண்டாய் ! – மாபெரும்
 பொறுமைகள் பணி கொண்டாய் !
 ஃ .

தூய்மையின் உயிர்வடிவாய் – உம்மா
 தொண்டொரு உடல்வடிவாய் . . .
 ஊனுயிர் யாவையும்
 தேனமுதாக்கி என்
 வாழுவுக்கெரு விட்டே – உன்
 தாழ்வுக் கெரு விட்டே
 வானினும் சிறந்திம்
 மானிட மோம்பும்
 அருளின் தெளிவானாய் – வாழ்க்கைப்
 பொருளின் பிழி வானாய் !
 ஃ .

பண்பின் உயிர் வடிவாய் – உம்மா
 பத்திக் குடல் வடிவாய் . . .
 எண்ணாத் தொலைவில்
 உன்னைப் பிரியினும்,
 எண்ணும் அகங் கொண்டே – என்னை
 நன்னும் முகம் கொண்டே
 கண்ணின் இமைபோல்
 திண்ணனும் துணையில்
 உன்னில் பிறிதுண்டோ? – வையம்
 தன்னில் உற வுண்டோ....?

- ★ -

‘மலடியம்’ விழைவனோ !

நாடழி கின்றதே;
 நல்வளம் தருதிருக்
 காடழி கின்ற தாய்
 கவலு மிம்மானிடன் –
 கேடென்ன? கால்கொள்ளும்
 கருவினெச் சிலைக்கிறான்....

ஃ

ஆயிரம், கோடுகள்
 ஆய்வுகள் செய்திவண்
 நோயிலா வாழ்வுக்கு
 நோன்புறும் மானிடன் –
 பேயனோ? கருவறும்
 பின்னளையைக் கொல்கிறான்....

ஃ

மூளையே வாழ்க்கையின்
 மூலமென் நோர்ந்து, மா
 வேலைகள் தாங்கிய
 வித்தகன் – மானிடன் –
 நாளை தன் பேர் சொலும்
 நாக்கினை நறுக் கிறான்....

ஃ

அந்தர வலவனின்
அப்பனும் இவனுரு
சிற்றிய கருவினைச்
சிதைத்தா லிம்மானிடன்
சந்திரன் செய்வனோ?
சந்ததி கொல்கிறான்....

விண்ணண்டர் சத்திக்கும்
விண்ணதரும் மா சத்தி
உண்டெனும் சத்தியம்
ஒர்ந்தா லிம் மானிடன்
மண்டலம் சிறி தெனும்
மலடியம் விழைவனோ?

- ★ -

விமர்சகர்

மயிருக்குத் தோலுரிக்கும்
மாகலைஞர் விமர்சக ராம்
தமிருக்குள் பசுப்பிடிக்கும்
தனியாண்மை அவதாரம் !

❖

ஒருவன் உணர்வுக்குள்
ஊற்றெடுத்த தீக்குள்ளே
மருவி உடல் காயும்
மரபுக்கு உயிர் நாடி !

❖

மாற்றாம் குழந்தைகளை
மல்லாத்தி; கண் - மூக்குத்
தோற்ற நுயங் கண்டு,
சுக மோம்பும் மல்றாற்றல் !

❖

தன் கருத்தைக் குறளுக்குள்
தமுக்கடித்த மேதையின்
பின்தோற்றல், இலக்கியத்தில்
பீதியிடும் சன்னாசி !

❖

'வேண்டுதல், வேண்டாமை'
விதிக்குள்ளே நீச்சலிட்டு,
நோண்டி, நோப்படுத்தும்
நோள்ளைக் கண்ணழகர் !

❖

இன்னொருவன் குல்லாவை
என்தலைக்கு மேலேற்ற
சென்னி மழுக்கவரும்
திருவாளர்; சிருஞ்சீவி !

- ★ -

வான் புலமை தேம்பானோ?

நமது பாரதி யை
நான் கண்டு; நெஞ்சத்தின்
சமை இறக்க வேண்டும்காண்!
சுப்ரமணி யார் எங்கே?

கோலங் கடந் துணரும்
கூர்த்தமதி வித்தகராய்
காலம் சமைத் த
கவிஞர், நம் பாரதியார்;

'திக்கை வணங்கும்
துருக்க' பெரன் ரேன் மொழிந்தார்?
தக்க பதி லெனக் குத்
தாவேண்டும் இக்கணத்தே!

உடனிருந்து; செந்தமிழால்
உறவிருந்து; வாழ்வானரக்
கெட நினொந்து; பாரதியார்
கிளத்தியிரார்; என்றாலும்;
கடுதணலாய் உள்ளத்தில்
சூழ்கிறதே இக்காற்று...!

ஃ

தூயதனி நாயக ணெந்
 துணை முதலை- அல்லாஹ் வை,
 நேயமுறப் பரவி யெழும்
 நெறியுடையார் கொள்கையினை
 ஆயாமல்; பாரதியார்
 ஆணைகண்ட 'மேத' கள் போல்
 வாயுமுறல் முறையாமோ?
 வான் புலமை தேம்பாதோ?

ஃ

அன்றியும்;
 ஆத்தி குடியினை
 அமைத்தநம் பாரதியார்,
 சாற்றியதை என்னென்பேன்;
 சமைக்கிறார், கூழ்ச்சாம்பார்!

ஃ

'ஆத்திகுடி, இளம்பிறையனிந்து
 மோன்ற் திருக்குப், முழு வெண்மேனியன்;-
 கருநிறங் கொண்டு, பாற்
 கடல்மிகை கிடப்போன்;-
 மகமது நபிக்கு மறையருள் புரிந்தோன்;
 ஏகவின் தந்தை.....?'

ஃ

எப்படி, புலவரின்
 செப்படி வித்தை?
 வள்ளல் திருப்பெயன்
 வழுவந் மொழிந்தறியார்:
 கொள்ளை ஞானக்கள்
 குட்தா ஆடுகிறார்.....?

❖

முகம்ம தெனும் பேயரை
 'மகம' தென மொழிந்தும்;
 திகழும் இஸ்லாத்தை
 'மகமதிய சமய' மென
 இட்டுப்; நோய்ப்படுத்தி,
 இனிமையறும் தமிழகத்தில்-
 எட்டைய புரத்தார்
 எழுந்தார்; ஆதவினால்,
 இக்குறை பாடென்றால்:-
 ஏன் காணும்
 உரு, நிறும், இடம் என்ற
 ஒப்பனைக்குள் உட்கார்ந்த
 கரியனோ; மறையகுள்
 கனிந்தான் திரு நுபிக்கு.....?

❖

வாலால் கடலளக்கும்
 வல்லமைக்குள்; இஸ்லாத்தை
 தாலாட்ட ஏன் முனைந்தார்;
 தன் பாட்டுக் காடாமல்?
 மொழியால் உடன்பயிலும்
 முஸ்லிம்கள் சமயநெறி
 வழியை உணராமல்,
 வாய்மூறல் முறையாமோ.....?

❖

நமது பாரதியை
 நான் கண்டு; நெஞ்சத்தின்
 சமையிறக்க வேண்டும் கான்!
 சுப்பிரமணி யார் எங்கே.....?

- ★ -

ஓளவைக்கு !

அண்டுள்ள ஓளவைக்கு:-

அம்மா, உங்கள்

அணிமடலும், 'பழமொழி'யும்

கிடைக்கப் பெற்றோம்!

மன்னிக்க: அவற்றை நம்

ஏட்டில் போட, மறுக்கின் ரோம! ஏனென்று

காய் வீராயின்:-

இன்னொருத்தர் கருத்துக்கள்

உடைப் பெடுத்து-

எழுகின்ற ஆக்கங்கள்

எவையும், எங்கள்

பொன்னொத்த இதழ் விரிய

மாட்டா! அம்மா,

புதியன வாய் எழுதுங்கள்;

போடு கின்றோம்!

ஃ..

உன் அண்ணன் வள்ளுவனார்

குறலில் கோத்த

எத்தனையோ தொடர்களை, நீர்

வெட்டிச் சாம்த்தும்,

மின்பூச்ச மெருகிட்டும்

மினுக்கி யுள்ளீர்

மேதமைக்கு அழகன்று;

வருந்துகின்றோம்!

ஃ..

உன்னம்மா பெற்றமகன்
 எனினும்; 'அன்னன் -
 உணர் வுனது உடைமை எனல்,
 பிழையே! அன்னான்
 'கண்ணென்ப
 வாழுமிருக்' கென்ற கூற்றை
 'கண் ஜெனந்த
 தகும்' என்றாய்;
 களவு தானே.....?

அன்றைக் குன் மோசடிகள்
 எரிதான்! இன்று
 அந்லாந்திக் சமுத்திரத்தின்
 துளிகள் எண்ணி
 ஒன்றை யொன்றேப்பமிடும்
 புலிகள் வாழும்
 ஓதுபுகழ்த் திருநாட்டில்:-
 எழுத்தொவு வொன்றாய்
 கிண்டி, அதன் கழிப்புக்குள்
 மோப்பங் காணும்
 கூத்தனுக்கும், சாத்தனுக்கும்
 பிதா மகன் கள்;
 மண்டி எழுகின்றார்கள்!
 புலமை யோடு;
 மாரடுத்தல் விட்டடுப்பங்
 கரையில் மாய்க!

- ☆ -

நூனக்கவி தருவேன் !

அண்ணம் மிகுந் திறை
 ஆற்றல் குளித் தொரு
 ஆண்ணமை வசம் பெறுவேன் !
 எண்ணாங் கணிந் தொரு
 மண்ணும் வளம் தர
 இன்கவி ஏரிடு வேன் !
 வண்ண மதியு மல்
 வானுமே காழுமும்
 வாழ்க்கை பயிரிடுவேன் ! – அட,
 அண்ண, தலை நியிர் !
 அச்ச மிற எழு!
 ஆண்டுகள் ஆயிரம் வாழு!
 . . .
 இனியும் அவலமோ ?
 அச்சம் பகை பின்றி
 இங்கு குடி யுறவோ ?
 தனிய ளெனா ஒரு
 மாணிடலைப் பசி
 தாக்கிப் புடைத்திடவோ ?
 வளையும் புகழுயர்
 வஸ்லாஞ் வழங்கிய
 வானாருள் மிக்கிருக்க:
 அழியாயங்கள் இவன்
 ஆருவதோ ? கவி
 அக்கினி பொழிந்திடுவேன் !
 . . .
 போதும் பகுப்பு கள் ;
 யாது பயன் புலி
 எண்டு சுகித்தது வோ ?
 மோதும் குணாத் துக்கே
 மூளை வசப் பட்டு
 மூர்க்கம் சமைத்த தனால்

பேதஞ் சிறுத்த தோ?
 பீடு தனைத்த தோ?
 பிரிவுகள் தாண்டி ஒரு
 'ஆதம்' மக வெனும்
 அன்புக் குயிர் தர
 ஆற்றல் கொஞ்சத்திடுவேன்!
 ♦

வையச் சிவிலை, தோள்
 வைத்துச் சுமப்பதாய்
 வல்லாண்மை சொல்லி வரும்
 ஜயாக்க ளால் இந்த
 அவனி உருத்ததே!
 ஆசிய, ஆபிரிக்கா
 ஜரோப் பம ரிக்கா
 என்று பிரித்த வர்
 அப்பக் குரங்காகி
 செய்வ தென்ன? குள்ளச்
 செட்டிகள் ஆதிக்கம்
 தீயக் கவிதருவேன்!

♦

கண்டப் பின்வுகள்
 காணாப் புதிய தோர்
 காசினி உருக் கொளவும்;
 சிண்டு முடிப்ப வர்,
 சிக்கல் வளர்ப்பவர்,
 சென்மக் கருக் கெடவும்;
 தொண்டைச் சுமந் துயிர்
 தூய்மை சுகித்திடும்
 தொழுகை நிலைத்திடவும்;
 அண்டத் துயிர்க் குலம்
 நன்று நயந்திட,
 ஞானக் கவி தருவேன்!

- ★ -

அழகி !

மாஸைவான் பொற் களையில் மெய்பு நைத்து
 மலருடலை வினுக்குகிறாள், புகை மேகத்தின்
 சேலையணி பூண்டு மணப் பெண்ணைப் போல,
 சிந்துமணிப் பார்வையினை நிலம்பதித்துக்
 கோலவிழி எழில்நனைய உதிஷைத் தே
 குறுஞ்சிரிப்பில் அள்ளுகிறாள் நெஞ்சை ! காதல்
 வேலெறிந்து கொல்லுகிறாள் உயிரை ! அந்த
 வேதனையில் படைக்கின்றாள் கவிதை இன்பம் !

ஃ

தேம்பியழும் தாமரையில், சிரிக்கும் அல்லி
 தெளிபுனலில், நரி ஊளைத் தொனியில், எண்ணம்
 சாம்பியழும் காதலியின் மூச்சில், எண்ணில்
 சரிக்கின்றாள் முத்து நகை! குவளைப் பெண்ணைன்
 காம்பணைந்து குவைவருடும் தென்றல்வீரன்
 கட்டழுகில் மோதுகிறாள், உயிரை வாட்டுக்
 கூம்பியழும் வறுமையிலே விழி சி வந்து
 குமைகின்றாள் பாறையிலே பட்டு நெஞ்சாள்

ஃ

அலைகடலில் ஆடுகிறாள்; மனற் பரப்பில்
 அயாந்துறங்கும் அமைதிக்குத் துணை வகுத்துக்
 கலையழகு சிந்துகிறாள் ! நன்னிருட்டுக்
 கவலைக்கு மெய்தடவிப் பிசைந்த அன்பில்
 சிலையாகி மாள்கின்றாள், காலைவானில்
 சிவப்பேற்றும் கதிருக்கு வாழ்த்துக் கூறி
 மலையேறித் தாவுகிறாள் நெஞ்சில், அந்த
 மணிலிழிப் போழுகிக்கம் எண்ணப்போமோ?

- ★ -

எச்சாரிக்கை !

ஓன்றாச்சு மணிப் பொறியும்;
ஓய்வில்லை யா, பாழும் தான் கோ லுக்கு ?
நன்றாச்சு உங்கள் கவை !
நன்றே, இ ராமுழுக்க விழிக்கின்றீர்கள் !
குன்றாச்சே ராவணன் தோள்;
அத்தோளே குன்றிடுமாம்; தலைகண்ணச்சாடியாமாம் !
இன்றாச்சும் ஒதுக்கிவிட்டு;
எழுந்தாறிப், படுக்கைக்கு வாங்கள த்தான் !

ஃ

ஸடில்லை கவிதைக்கு ;
அஃபெதனக்கும் உயிரே ! அத் தானென் றல்ல
பாடுவதில் புதுச் சேரி !
பாவையரும் என்பேறே அடைக ! ஆனால்,
ஒடைதவய் இருவிழிகள்
ஒனி தின்று, வான் மார்பு உடலம் தின்று
சூடாக்க உடன் வாழேன்
சூற்றதற்குக் சூற்றாவேன்; படுங்க எத்தான் !

ஃ

தமிழ் வான முழுமைநிலா
கலைஞர் புது மைப்பித்தன், அன்னார் வாழ்வை
அமிழ்தாகச் கவைத்திட்ட
இலக்கியயா னைக்கெனது எட்டயத்து
உமறினையான் பொங்கலிடேன் !
உயர்கலைஞர் பெண்டி ரெலாம் அறிக; எந்த
அமிழ்தான சரக் கெனினும்
அளவோடு இருக்கட்டும்; படுங்களத்தான் !

- ★ -

அஸ்ஸலாமு அலைக்ரும்

உங்கள் திரு வாழ்வில்
உவகை யறம் சேர்க்கும்
மங்களாம் குழ் மகிழ்ச்சி
மணம் பாந்து பூக்கும்:

- அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்
ஃ

நெஞ்சி வொளி தூக்கி
நிறை உறவை ஊக்கும்
கொஞ்ச மொரு குழந்தைக்
குதலை களி தேக்கும்:

- அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்
ஃ

அன்பின் வயி வாய்க்கை
ஆற்றும் அருட் சாந்தி
இன்ப விழா; நெஞ்சில்
எப்பொழுதும் சேர்க்கும்:

- அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்
ஃ

தேங்கு புல னுணர்வில்
தெளிவை வசமாக் கித்
தாங்கு சமா தானத்
தண்ணிலவு சேர்க்கும்:

- அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்
ஃ

வள்ள விழாம் உள்ளம்
வாய்வ கொண்டு, தூய்மை
அள்ளிய கோன் ஆணை
அஸ்ஸ - லாமு அலைக்கும் !

- ★ -

கண்வளராம் !

ஆராரோ ஆரரிரோ! ஆராரோ ஆரரிரோ!
ஆராரோ ஆரரிரோ! ஆராரோ ஆரரிரோ!

பேராரும் புகழிறைவன் பேர்முழக்கி, இஸ்லாத்தின்
சீராரும் வழிதொடாடாச் சிந்தைகுடி வந்தவனே !

பஸ்லுயிரும் பாடுயரும் பாங்குயர்ந்த நபிதிலகர்
சவ்லல்லா ஹரா அஸைஹி ஸல்லமருள் சார்ந்தவனே !

புவிபொழியக் காரணராம் புனிதர்ந்தி சுடர்மணிகள்
அபுக்க ருமறுதுமான் அவிவழியின் கான்முளையே !

இஸ்லறத்தின் நல்வடிவாய் என்மதியில் அர்சோக்சி,
நல்லறத்தின் பொருள் துலக்கும் நன்னூலே, கண்வளராய் !

ஏகத்வ முரசுகொட்டி, இப்புவியின் திசையெட்டும்
மோகத்வ உயிர்பாய்ச்சும் முதையரின் அடிச்சுவடே !

கதையளந்து கலகமிட்டு கதியிருண்டார், வாழ்க்கைக்கு
உதயமென எழுந்த இமாம் கஸ்ஸாலி மாதவரின் -

பணிதுவக்கப் பால்தருவேன்; பாழுகற்றி மானிடத்தை
அணிபொருத்தல் உன்கடமை, அப்பொழுதே நான்னனை !

உண்டுறங்கல் தாம் நிலையோ ? ஒளிசுமந்த இஸ்லாத்தை
அண்டியும்தம் வழிதெளியா தயர்ந்தாரே, அன்னவரின்;

உள்ளத்தே ஞானிபிலால் உணர்வுத்தீ உலைவளர்த்து
வெள்ளாம் போல் பாய்ச்சுவரும் வீரா, நீ கண்ணுறங்கு !

எமானின் ஒருசுடராம் ஸக்காத்தை முடிவைத்த
சீமான்கள், செயலாய்ந்தோசின்ன விழி வாடுகிறாய் ?

நீ வீரன், அஸதுல்லாஹு ! நிலையிழந்த வறுமைக்கு
வாய்ணவும் மறுக்கின்ற வழக்கத்தின் சிரமரிவாய் !

'பொருளுடைமை இஸ்லாத்தின் பொதுவடைமை' யாம் நெறியை
கரியாக்கும் கள்ளர்களைக் கரியாக்கும் ஹல்தூன், நீ !

சரியத்தே உன் வாழ்க்கை, சத்தியமே மணிமுச்சு !
அரியேறே, பாலுண்டு, அழகுவிழி சாய்த் துறங்கு !

ஃ

பெருண்டி பெருக்குவதே, பெருஞ்சமய வாழ்வென்று
ஊரெண்ணி ஏழைகளை ஒதுக்கிவரும் சாப்பாட்டின்;

சீரெண்ணிக்கலங்குவதோ, சிந்தை விழிதேம்பாதே ?
ஒர்கடுகின் முளையமுதும் உறவோடு நீயருந்து !

'ஏழை என்னுறவார்' என்றுயிர்த்த நாயகரின்
தோழமையில், புதுவாழ்வைத் துவக்க வரும் குரியனே !

ஊழளந்து மெலிவார்க்கோர் உயிரந்டும் மூலிகையை
நாளைதரும் மருத்துவனே, நயனப் பூசாய்த்துறங்கு !

- ★ -

உயறை நினைவு !

காலை, நம் காக்கை
கதிரை வரவேற்று
ஒலை படிக் கிள்ற
ஒளி, துளிரா வைகறையில்:-

மூலம், உரைக் குள்ளோ
மூடுண்டு கிடப்பது போல்;
காலம், உதயத் தின்
கருவாய் நிறத்து வரும்-

வேணோ; முளை தளிரா
வித்தாய் இவ்வுலகம்
பாழோ டக்கிடந்தது!
பழைமக்கு முன் பழைம:

ஆள் முளைக்கு முன்னரு மில்
அகிலம், துணையிழந்து
வாழ் மலடன் இல்லம்போல்,
வறிதோ கிடந்திருக்கும்....?

கதிரும், திரு மதியும்;
கடுக்காய், சுரைக்காய் போல்
புதிராய்; திசையளந்து
பொய்யாய் அலைந்திருக்கும்...?

புதிய கல்லறையில்
புகையும் ஊதுபத்தி—
அதுவாய், விண்மீன்கள்
ஆகம் எரிந்திருக்கும்....?

ஒற்றை யாடி பயிலும்
ஒழுங்கை போற்கடல்கள்
சற்றும் உயிர்ப்பின்றிச்
சவமாய்க் கிடந்திருக்கும்...?
மற்ற தென்? அறுவை
மருத்தவர் ஈண்ணெறடுத்த
குற்றுயிர்ச் சிகவா யிக்
குவலயம் கிடந்திருக்கும்...?

- ★ -

யணம் மிகத்தொலையோ ?

தந்தை தாய் களிப்பின்
தாளச் சுதி பரவி
வந்த பஸ்லவியே, - மனிதா,
வழிப்பயணம், மிகத் தொலையோ...?

❖

தன்னெங்க் கேளா மல்,
தன்னென ஈன்ற வரின்
தொன்மை ஒரு மரபே - மனிதா !
தொலையோ, வழிப்பயணம்....?

❖

எண்ணாத் தடையேற்றம்
எத்தனையோ தாண்டி, இம்
மண்ணில் முளைத்தவனே - மனிதா !
மா பயணம், மிகத் தொலையோ....?

❖

தொடரும் பெரும் பயணத்
தொலையைப், பின்னளப்பாய் !
இடறி - இவண் வருமுன் -மனிதா !
இருந்த தல மெதுவோ...?

❖

வாய்பா டா, என்ன?
வசித்த தலமுரைக்க !
ஆய்ந்து, பிறகுரைப்பாய் -மனிதா !
ஆங்கு ஏனிருந்தாய்....?

- ★ -

இறுதி வேட்கை இரு !

இமையா அருளின் முதலே ! என்
இறுதி வேட்கை இதுவாகும் :

❖

சமையாய் நெஞ்சின் சுழிக்குள்ளே
சம்பவம் ஈனப் புன்னமை கணள்
இமைப் போ தகற்றி, நீராக்கு !
இரக்கம் வேண்டா; இன்னே செய் !

இறுதி வேட்கை இதுவாகும் !

❖

நலனை ஒறுத்து நலஞ் சேர்க்கும்
நல்லாண்மைக்கு இலக்காக்கு !
புலனைக் கடந்துன் புகழ் பாடும்
புலமைத் தீய்க்கு விற்காக்கு !

இறுதி வேட்கை இதுவாகும் !

❖

அடரும் துயர்கள் அத்தனைக்கும்
அயலாய் நிற்கும் வல்லமையின்
முடியைச் சூடு ! முழுமையறும்
முடியைச் சூடு, முடிவில்லாய் !

இறுதி வேட்கை இதுவாகும் !

❖

அன்பின் பெருக்காய் அலைவீசி,
அழகின் இருப்பாய் சுடர் சூழ்ந்து;
உன்போர் வாழ்த்திச் செயல்தூக்கும்
உறுதிக் சென்னை உயிராக்கு !

இறுதி வேட்கை இதுவாகும் !

அனுவின் சலன மற்றதொரு
அத்துணை தனிமை மோனத்தும்
துணிவாய் ஒழுக்கத் துணிவோம்பும்
சுடரை நெஞ்சில் கடராக்கு !
இறுதி வேட்கை இதுவாகும் !

என்றும், எங்கும், எந்நிலையும்,
இறைவா ! உன்னில் சஜாதாகும்
குன்றாய், என்னைக் குணமாக்கு
குமையா வாழ்வின் அமை வாக்கு
இறுதி வேட்கை இதுவாகும் !

- ★ -

விளக்கத்துணை

றப்பு—இரட்சகன்,
ஹக்கே—மெய்மைப் பொருளே !
அல்லாஹ்—இறை
ரமலான் — இஸ்லாமிய மாதங்களில் ஒன்று
யா ஹாதி — நேர்வழி காட்டுகின்றவனே !
யா பாதின்— மறை ஞானங்களை உணர்த்துவிக்கின்றவனே !
யாறுஹ்மான் — எல்லையற்ற அருள் முதலே
எமான் — இறை நம்பிக்கை
அப்துல்லாஹ்— அல்லாஹ்வின் அடிமை
குர் — ஆன் — இஸ்லாத்தின் வேதநூல்
முஸ்லிம் — இஸ்லாமிய நெறிகுழுந்தவர்
நபி — அல்லாஹ்வுடைய திருத்தூதர்
ஹாஸென் — பெருமானார் பேரர், அறப்போர் வீரர்
ஷவ்வாய் — இஸ்லாமிய மாதங்களில் ஒன்று
முகம்மது — நபிகள் நாயகரின் பரிசுத்தமான பெயர்
கஃபா — மக்கமா நகரிலுள்ள கண்ணியமிக்க தலம்
இப்ராஹீம் நபி — அல்லாஹ்வுடைய திருத்தூதர், நானாப்
புலமையும் தியாகச் செறிவும் மிக்கவர்கள்
ஹஜ்— இஸ்லாத்தின் கோட்பாடுகளில் ஒன்று
இஹ்ராம் — ஹஜ் கடமையை மேற்கொண்டவர் புனையும் உடை
ஹல்லுல்லாஹ்— அல்லாஹ்வுடைய புனித தோழர்
கர்பலா— அறப்போர் நிகழ்ந்த இடம்

முஹர்ம் - இஸ்லாமிய ஆண்டின் முதல் மாதம்
 அலி - பெருமானாரின் சீரிய தோழர்களில் ஒருவர்
 எச்தியம் - கொடுங்கோன்மை (எச்துடைய கொள்கை)
 இப்லீஸ் - தீவழிப்படுத்தும் மாயைகளின் தலைவன்
 செய்யித் - சேர் செய்யித் அஹ்மத், சமுதாய உயர்வுக்கு உழைத்தவர்
 அல்லாமா - உலக மாகவினார் முகம்மது இக்பால்
 ஜின்னா - காயிதே ஆஜம் - முகம்மதலி ஜின்னாவுற்
 முஸ்தபா - துருக்கி நாட்டின் தேசபிதா
 ஸைபுல்லாவும் 'அல்லாஹ்வின் வாள்' - இச்சிறப்புப்பெயர்க்
 குரியவர் காவித் இப்னு வலீத்
 நம்ரூத் - நாத்திகச் செருக்குற்ற கொடிய அரசன்
 பாத்திமா (ஜின்னா), ஜின்னாவினுடைய சகோதரி
 வியாகத் அம்மை - இஸ்தீய புருஷர் வியாகத்தலியின் துணைவி
 மதிவள்ளால் அலி - மவ்வானா முகம்மதலி ஜவஹர் சரித்தீர மேதை
 கமால் - முஸ்தபா கமால் -துருக்கி நாட்டின் தேசபிதா
 பார்தா - இஸ்லாமியப் பெண்களின் பண்புநல் ஆணி
 ஈதுல் அருஹா - ஈகைத்திருநாள்
 ஹாஜஹ - இப்ராஹிம் நபிகளின் திருத் துணைவி
 இஸ்மாயீல் - இப்ராஹிம் நபிகளின் அருமை மகன்
 ஆஸர் -இப்ராஹிம் நபிகளின் தந்தை (விக்கிரகத் தொழும்பார்)
 ஹாசீம் - முஸ்லிம் தமிழ்ப்புலவர்
 திப்பு - முஸ்லிம் அரசர்களில் ஒருவர், சீரிய வீரர்
 சீத்தீக் - நான்கு கலிபாக்களில் - தலைவர்களில் - ஒருவரான
 அபுக்கர் சீத்தீக் (ரவி)

- உமர் - நான்கு கலிபாக்களில் ஒருவாரான உமர் (ரலி)
 உதுமான் - நான்கு கலிபாக்களில் ஒருவாரான உதுமான் (ரலி)
 ஆழினா - பெருமானாரின் அன்னை
 அப்துல்ஹாஸ் - பெருமானாரின் தந்தை
 உமர் - முஸ்லிம் தமிழ்ப்புலவர்
 ஆயிஷா-மர்யம்-கிராமியக் கவிபாடும், சிற்றுரூப் பெண்களைக்
 குறிக்கும் பொதுப்பெயர்
 வண்ணக்களஞ்சியம் - முஸ்லிம் தமிழ்ப்புலவர்
 மஸ்தான் - குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிப்
 ஹவ்லு-பன்னித்தலங்களில் வணக்க சுத்திக்குரியதாக நீரளாவிய இடம்
 இமாம் கஸ்ஸாலி - தத்துவம் பேராசிரியர்
 பிலால் - நாயகத் தோழருள் ஒருவர்
 ஸக்காத் - செல்வ வரி
 அஸதுல்லாஹ் - அல்லாஹ்வடைய சிங்கம், - இச்சிறப்புப்
 பெயரைப் பெற்றவர் அலி (ரலி)
 ஹல்தூன் - தத்துவ மேதை
 சரியத்து - இல்லாத்தின் வாழ்க்கை நெறி.

- ★ -

கலிஞர் புரட்சிக் கமால்

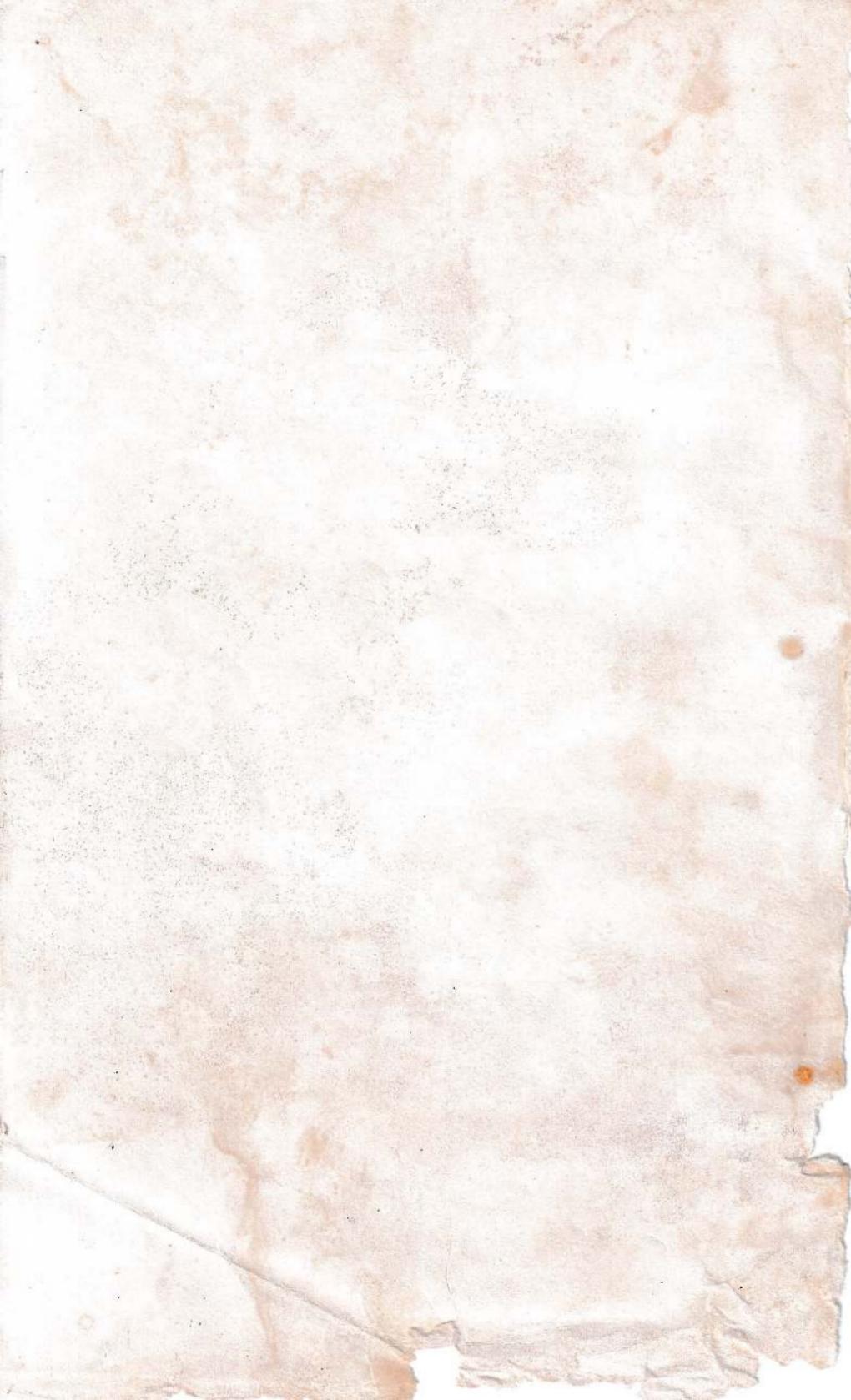
- ★ "புரட்சிக் கமால்" என்னும் புனைபெயரில் புகழ்பெற்று விளங்கும் ஜனாப். மர்ஹாம் எம். எம் சாவில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் வடபால் அமைந்த ஏராலூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு, 17.07.1928 இல் பிறந்தார்.
- ★ ஏராலூர் கனிஷ்ட் வித்தியாலயத்தில் (அவிகார் தேசிய பாடசாலை) ஆரம்பக்கல்வியை மேற்கொண்ட இவர், மாணவப்பகுவத்திலேயே இலக்கியத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டு கவிதை, கட்டுரை, நாடகம் முதலியவற்றை எழுதி, கலை இலக்கியவானில் பிரகாசிக்கத் தொடங்கினார்.
- ★ 1948 இல் திட கரணில் வெளியான "மனிதன்" என்ற சிறுக்கை மூலம் பத்திரிகையுலகில் அறிமுகமான கமால் அவர்கள் தமது 18ஆம் வயதில் இருந்து சமுதாயநோக்கோடு நூற்றுக்கணக்கான கவிதைகளையாத்தார். தினகரன், வீரகேசரி, சுதந்திரன் முதலான உள்ளூர் தினசரிகளும் திராவிடநாடு, மனிவிளக்கு, பிறை, முஸ்லிம் முரசு, மலாயா நண்பன், பாலியன் முதலான பிறநாட்டு ஏடுகளும் அவரது புகழ்பூத்த பல கதைகளைப் பிரகரித்தன.
- ★ இந்தியா-பாகிஸ்தான் சுதந்திரப் போராட்டமும், திராவிட கழகத்தின் எழுச்சியும், சீர்திருத்தப்போக்கும் கவிஞரின் கவிதா பரப்பில் ஏற்படுத்திய பாதிப்பு அக்காலகட்டக் கவிதைகளில் உணர்ச்சிப் பிரவாக வெளிப்பாடாக பளிச்சிடுவதைக் காணலாம்.
- ★ 1949 இல் இவர்து எழுச்சிமிகு கவிதைகளால் கவரப்பட்ட ஓ. கே. முகைதீன்சாஹிபு, அன்பர்பூதி தாசனார் முதலிய பத்திரிகை ஆசிரியர் கள் இவருக்கு "புரட்சி கமால்" என்ற புனை பெயரைச் சூட்டுக்கொரவித்தனர்.
- ★ இந்தியாவில் பாவேந்தர் பாரதிதாசன், பேராசிரியர் மு. வரதராசனார், அறிஞர் அண்ணா, ஆர்.பி.எம். கனி, காயிதே மில்லத் இல்லமாயில் சாகிப், சிராஜால் மில்லத், அப்துல் ஸமது முதலான பேரரிஞர்களதும், இலங்கை வாழ் வித்துவான் கமலநாதன், எப். எக்ஸ். நடராசா, பண்டிதர் வி.சி. கந்தையா, எஸ்.டி.சிவநாயகம் ஆகிய நல்லறிஞர்களின்னின்தும் நட்பும் ஒட்டுறவும் பாராட்டும் கவிஞர் கமால் அவர்களின் இலக்கிய முயற்சிக்கு உந்து சக்திகளாய் அமைந்தன.
- ★ கவிஞரின் சமகால இலக்கிய ஆய்வாளர்களான கலாநிதி.க.கைலாசபதி, கலாநிதி. க. சிவத்தம்பி, கலாநிதி.க.வித்தியானந்தன், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, திரு.எஸ். பொன்னுத்துரை, ஜனாப். எஸ்.எம். கமாலதீன், ஜனாப். எம்.எம்.சமீம் ஆகியோர் கவிஞர் புரட்சிக் கமாலின் காத்திர மான படைப்புக்களை விமர்சித்துள்ளனர்.

- ★ எவ்விடம் வாழ்வில் ஏற்றம் கண்ட புரட்சிக் கமால் அவர்கள் பாரததூசனாரைத் தமது குருவாகக் கொண்டு, அவரது ஆசிமூலம் ஆயிரக்கணக்கான கவிதைகளைப் படைத்து புகழ்பெற்றார். இவரது "நானை வருவான் ஒரு மனிதன்", "கூற்றமணியார் எங்கே?" என்ற கவிதைகள் தமிழ்க்கறும் நல்லுலகில் மட்டுமன்றி, கிழக்காசிய நாடுகள் பலவற்றிலும் பெரு வரவேற்றபைப் பெற்றுள்ளன.
- ★ அங்கதச் சவைமூலம் இலக்கிய ஆர்வலர்களை அகமகிழுச் செய்யும் ஆற்றல் கவிஞருக்கு கைவந்த கலையாகும். இவர் கொழும்பு, கண்டி, மாத்தளை, மட்டக்களப்பு, கிண்ணியா, யாழ்ப்பாணம் முதலிய இடங்களில் இடம்பெற்ற இலக்கிய விழாக்களிலும், கவியரங்குகளிலும் தலைமை தாங்கி தமிழ் நெஞ்சங்களில் தனியான இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.
- ★ 1963ஆம் ஆண்டு கண்டி முஸ்லிம் ஹோட்டல் உரிமையாளர் அல்லாஜ் சிந்தாமதார் சாகிப் அவர்கள் கவிஞரது "புரட்சி கமால் கவிதைகள்" என்னும் கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டுக் கொரவித்தார்.
- ★ 1972 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற சாகித்திய விழா கவியரங்கிற்கும் 1975இல் கொழும்பு பண்டாரநாயக்க சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் நடைபெற்ற அகில உலக இல்லாமிய தமிழராய்ச்சி மாநாட்டு கவியரங்கிற்கும் தலைமை தாங்கியமை மறக்கமுடியாத வரலாற்றுச் சம்பவங்களாகும்.
- ★ சைபுல் இல்லாம், கவிராயர், சோனகனார் என்று பல்வேறு புனைபெயர்களில் இவர் இயற்றிய நூற்றுக்கணக்கான கவிதைகள் கோப்புக்களில் உறங்குகின்றன.
- ★ 1987 இல் மட்டக்களப்பு மாவட்ட கலாசாரப் பேரவை கவிஞரரைப் பாராட்டி பொன்னாடை போர்த்திக் "கவிமணி" என்ற பட்டத்தை வழங்கியது.
- ★ 1989 இல் ஏறாவூர்ப்பற்று உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு கலாசாரப் பேரவை கவிஞருக்குப் பொன்னாடை போர்த்திக் சிறப்புவித்தது.
- ★ 1992 இல் இலக்கை இல்லாமிய கலாசாரப் பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சர் "ஷம்ஸல் ஸாஹுரா" (கவிப்பரிதி) என்னும் புகழ்நாமத்தைச் சூட்டி பொற்கிழி வழங்கி கொரவித்தது.
- ★ 1995 இல் ஏறாவூர் இல்லாமிய இலக்கிய கலாவட்டத்தினர் புரட்சிக் கமால் பாராட்டு விழா ஒன்றை ஒழுங்குசெய்து பொன்னாடை போர்த்தி பொற்கிழி வழங்கி சிறப்புவித்தனர். இவ்விழாவினில் கவிஞரின் "புதிய தொனி" எனும் கவிதை நூலும் வெளியிடப்பட்டது.
- ★ 1954 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் கல்விப்பணியில் ஆழமை மிக்க ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் அக்கறையோடு ஈடுபாடு கொண்ட கவிஞரவர்கள் 1987 ஆம் ஆண்டு ஆசிரியப் பணியில் இருந்து ஓம்வு பெற்றார். 1974 ஆம் ஆண்டு கல்வியமைச்ச பாடவிதானப் பகுதியில் உறுப்பினராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார்.

- ★ காயல் நகர் தந்த ஆத்மஞானி ஷய்ஹால் அப்துல் காதிர்-காதிரி, காஹிரி, நக்ஸபந்தி (கத்தசல்லாஹு சிற்றஹால் அஸீஸ்) குபி ஹழற்த் அவர்களிடம் பைஅத் (தீட்சை) பெற்று ஆன்மீகத் தேடவில் முழுமையாகத் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்ட கவிஞர் புரட்சிக் கமால் அவர்கள் 15.03. 1996 ஆம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை நள்ளிரவு எவ்வித நோய் நொடியுமின்றி தியான நிலையில் இறையடி சேர்ந்தார்கள். (இன்னாலில்லாஹி வழின்னா இலைஹிறாஜிஹன்)

காதி ஒன்றாய் நீங்களுமான்றாய்
சமயமிருந்தாய் விமர்சியான்றாய்
நீங்களியான்றாய் நீங்களியான்றாய்
நீங்கள்க்கானால் எந்தோறு—
நான்னவாருவான் ஒரு மக்கள்

— புரட்சிக் குழாஸ் —

Published by:

KAVIGNAR PURADCHIKKAMAL MEMORIAL FC
GIRLS' SCHOOL ROAD,
ERAVUR,
SRI LANKA.